

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 1. detsember 2014
(OR. en)

16154/14

Institutsioonidevaheline
dokument:
2013/0264 (COD)

EF 328
ECOFIN 1111
CONSOM 260
CODEC 2379

MÄRKUS

Saatja:	Eesistujariik
Saaja:	Delegatsioonid
Teema:	Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2013/36/EL ja 2009/110/EÜ muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta - <i>Eesistujariigi kompromisstekst</i>

Delegatsioonidele edastatakse eespool nimetatud komisjoni ettepanekut käsitlev eesistujariigi kompromisstekst, mis on valminud töörühma 24. novembri koosoleku tulemusena.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV

**makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2013/36/EL ja 2009/110/EÜ
muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,
võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,
võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,
olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,
võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,
võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust²,
olles konsulteerinud Euroopa andmekaitseinspektoriga,
toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt
ning arvestades järgmist:

¹ ELT C , , lk .

² ELT C , , lk .

- (1) Maksete valdkonna õigusraamistik, mis koosneb eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2007/64/EÜ³, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EÜ) nr 924/2009⁴, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2009/110/EÜ⁵ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EL) nr 260/2012⁶, on viimastel aastatel oluliselt kaasa aidanud liidu jaemaksete turu integreerimisele. Makseteenuste õigusraamistikku täiendati Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2011/83/EL,⁷ millega konkreetselt piirati jaemüüjate võimalusi võtta klientidelt lisatasu teatavate maksevahendite kasutamise eest.
- (2) Direktiiv 2007/64/EÜ võeti vastu 2007. aasta detsembris vastavalt komisjoni 2005. aasta detsembri ettepanekule. Sellest ajast peale on jaemaksete turul toimunud märkimisväärsed tehnilisi uuendusi, elektrooniliste ja mobiilimaksete hulk on järsult tõusnud ning turule on jõudnud uut liiki makseteenuseid.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiv 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul (ELT L 319, 5.12.2007, lk 1).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 924/2009 piiriüleste maksete kohta ühenduses ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2560/2001 (ELT L 266, 9.10.2009, lk 11).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ (ELT L 267, 10.10.2009, lk 7).

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 260/2012, millega kehtestatakse eurodes tehtavatele krediid- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009 (ELT L 94, 30.3.2012, lk 22).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT L 304, 22.11.2011, lk 64).

- (3) Euroopa Liidu makseteenuste õigusraamistiku läbivaatamise tulemusel, eelkõige direktiivi 2007/64/EÜ mõju analüüsi ning komisjoni rohelise raamatu „Euroopa integreerituma kaardi-, interneti- ja mobiilimaksete turu saavutamine”⁸ üle toimunud arutelu käigus selgus, et selline areng on tekitanud olulisi õiguslikke probleeme. Makseturg, eelkõige kaardi-, interneti- ja mobiilimaksed, on suures osas endiselt riigiti killustatud. Paljud uuenduslikud maksetooted ja -teenused ei kuulu osaliselt või täielikult direktiivi 2007/64/EÜ reguleerimisalasse. Lisaks on direktiivi 2007/64/EÜ reguleerimisala turu arengut silmas pidades mõnel juhul jäänud liiga ebamääraseks ja üldiseks või on lihtsalt aegunud; see puudutab eriti direktiivi reguleerimisalast välja jäetud teatavaid maksete elemente. See on põhjustanud õiguslikku ebakindlust, potentsiaalseid turvariske makseahelas ja teatavates valdkondades ka puudulikku tarbijakaitset. Uuenduslike ja hõlpsalt kasutatavate digitaalsete makseteenuste kasutuselevõtt ning seeläbi tarbijatele ja jaemüüjatele tõhusate, mugavate ja turvaliste makseviiside kasutamise tagamine liidus on olnud vaevaline.
- (4) Digitaalse majanduse arengut silmas pidades on eriti oluline elektrooniliste maksete turg integreerida, et tarbijad, kauplejad ja ettevõtjad saaksid täielikult kasu ELi siseturu eelistest.
- (5) Tuleks kehtestada uued eeskirjad, et täita õiguslikud tühikud, suurendada õiguslikku selgust ning tagada, et õigusraamistikku kohaldatakse kogu Euroopa Liidus järjepidevalt. Tuleks võrdsustada turul juba olevate ning turule tulevate ettevõtjate tegevustingimused, soodustada uute maksevahendite turu laienemist ning tagada kõrgetasemeline tarbijakaitse kogu liidu makseteenuste kasutajatele. See peaks aitama kaasa kulude ja hindade langusele makseteenuste kasutajate jaoks ning suurendama makseteenuste valikut ja läbipaistvust.
- (5a) Kavandatu kohaselt ei ole see õigusraamistik kõikehõlmav. Selle kohaldamine peaks piirduma teenusepakkujatega, kes osutavad makseteenuseid tavalise kutse- või äritegevusena kooskõlas käesoleva direktiiviga.

⁸ KOM(2011) 941 (lõplik).

- (6) Kuna elektroonilised maksed on tehniliselt keerulised ning kogu maailmas kasvab elektrooniliste maksete maht ja luuakse uut liiki makseteenuseid, on viimastel aastatel suurenenud elektrooniliste maksetega seotud turvariskid. Kuna makseteenuste turu latusaks toimimiseks peavad makseteenused olema turvalised ja ohutud, tuleb makseteenuste kasutajaid piisavalt kaitsta selliste ohtude eest. Makseteenused on majandus- ja ühiskonnaelu toimimise seisukohalt hädavajalikud. Makseteenuse pakkujad peaksid looma raamistiku riskide maandamiseks ja tõhusate intsidentide juhtimise menetluste järgimiseks. Makseteenustega seotud riskide ajakohastatud hindamised tuleks esitada pädevatele asutustele kord aastas või pädeva asutuse poolt kindlaks määratud ajavahemike tagant. Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) töötab nende turbemeetmetega seoses välja suunised ja edendab koostööd pädevate asutuste, Euroopa Keskpanga (EKP) ning Euroopa Liidu Võrgu- ja Infoturbeametiga (ENISA).
- (7) Maksetehingutega seotud turvariske tuleks käsitleda ka makseteenuse pakkujate tasandil. Makseteenuse pakkujate turbemeetmed peavad olema proportsionaalsed asjaomaste turvariskidega. Selleks et tagada, et makseteenuse pakkujad esitavad pädevatele asutustele korrapäraselt ajakohastatud teavet oma turvariskide hindamise ning nendega seoses võetud meetmete kohta, tuleks luua korrapärase aruandluse mehhanism. Selleks et minimeerida teiste makseteenuse pakkujate ja maksesüsteemide kahjustamise, näiteks maksesüsteemi tegevuses suurte häirete põhjustamise ning makseteenuse kasutajatele kahju tekitamise ohtu, on oluline kohustada makseteenuse pakkujaid teatama suurematest turvaintsidentidest põhjendamatult viivitusega pädevaid asutusi käesoleva direktiivi alusel. Lisaks nähakse ette EBA koordineeriv roll.

- (8) Makseteenuste õigusraamistiku läbivaatamise tulemusel võetakse vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr [XX/XX/XX]⁹. Nimetatud määrusega kehtestatakse kõigi erakliendi deebet- ja krediitkaarditehingute ning nende tehingute põhjal tehtud elektrooniliste ja mobiilimaksete eest võetavate kahe- ja mitmepoolsete vahendustasude kindlaksmääramise eeskirjad ning piiratakse teatavate äritegevuse eeskirjade kohaldamist kaardipõhiste maksetehingute suhtes. Määrusega kiirendatakse kaardipõhiste maksete turu tegelikku integreerimist.
- (9) Et vältida tarbijate huvide kahjustamist liikmesriikide lähenemisviiside lahknemise tõttu, tuleks käesoleva direktiiviga makseteenuse pakkujate suhtes kehtestatud läbipaistvus- ja teabenõudesätteid ning makseteenuste pakkumise ja kasutamisega seotud õigusi ja kohustusi käsitlevaid sätteid kohaldada, kui see on võimalik, ka selliste tehingute suhtes, kus maksja või makse saaja makseteenuse pakkuja asub Euroopa Majanduspiirkonnas (edaspidi „EMP”), kuid teine makseteenuse pakkuja asub sellest väljaspool. Kui see on asjakohane, tuleks eespool nimetatud sätteid laiendada kõigile EMPs asuvate makseteenuse pakkujate vahelistele tehingutele, olenemata sellest, millise riigi vääringus tehing tehakse.
- (10) Makseteenuste määratlus peaks olema tehnoloogiliselt neutraalne ning võimaldama uut tüüpi makseteenuste arendamist, tagades nii olemasolevatele kui ka uutele makseteenuse pakkujatele võrdsed tegevustingimused.

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu [kuupäev] määrus (EL) nr [XX/XX/XX] kaardipõhiste maksetehingute vahendustasude kohta (ELT L ..., lk ...).

- (11) Liikmesriigid rakendavad väga erinevalt erandit, mis on direktiiviga 2007/64/EÜ ette nähtud maksja või makse saaja nimel kaubandusagendi vahendusel tehtavatele maksetehingutele. Teatavates liikmesriikides kehtib erand selliste e-kaubanduse platvormide suhtes, mis tegutsevad vahendajana üksikostja ja müüja nimel, ilma et need reaalselt saaksid pidada läbirääkimisi ning sõlmida kaupade ja teenuste ostu- ja müügitehinguid. Selline lähenemisviis ületab erandi ettenähtud piire ja võib suurendada ohtusid tarbijate jaoks, kuna selliste teenusepakkujate suhtes ei kehti õigusraamistikuga pakutav kaitse. Kohaldamiserinevused moonutavad ka konkurentsi makseturul. Seetõttu peab nende probleemidega tegelemiseks olema selge, et erandit võib kohaldada maksja ja makse saaja nimel tegutsevate agentide suhtes (nagu mõned e-kaubanduse platvormid) üksnes juhul, kui klientide raha ei hoita ühelgi ajahetkel nende kontrol.
- (11a) Käesolevat direktiivi ei tuleks kohaldada sularahaveoettevõtjate ja sularahahaldusettevõtjate tegevuse suhtes, kui asjaomased tegevused piirduvad rahatähtede ja müntide füüsilise veoga.

- (12) Turu kohta saadud andmetest nähtub, et piiratud võrgu suhtes kehtestatud erandit kasutatakse sageli suurte maksemahtude ja summade suhtes ning selle alusel pakutakse tarbijatele sadu või tuhandeid erinevaid tooteid ja teenuseid, mis aga ei ole kooskõlas direktiivis 2007/64/EÜ piiratud võrgu jaoks ettenähtud erandi eesmärgiga. See vähendab makseteenuse turvalisust kasutajate, eelkõige tarbijate jaoks, jätab nad ilma õiguskaitsest ning on selgelt ebasoodne reguleeritud turul osalejatele. Nende ohtude vähendamiseks on lisatud keeld kohaldada konkreetse makseinstrumendi suhtes rohkem kui üks kord sama tingimust, mis võimaldab kasutada erandit; lisaks on ette nähtud teavitamise kohustus, juhul kui erandi alla kuuluv tegevus ületab kindlaksmääratud piirmäära. Makseinstrumenti tuleks pidada sellise erandi raames kasutatavaks, kui seda saab kasutada i) kaupade ja teenuste ostmiseks ainult teatavas kaupluses või kauplusteketis, kui asjaomased üksused on seotud kaupade müügi või teenuste osutamise lepinguga, millega nähakse ette ühe kaubamärgi kasutamine, mis muudab emaettevõtja ja nende müügipunktide, kus väljaantud makseinstrumenti aktsepteeritakse, vahelise õiguslikult olulise suhte üldsusele täiesti selgeks, ning kõnealust kaubamärki kasutatakse müügipunktides ja see on võimaluse korral esitatud makseinstrumendil, mida asjaomastes müügipunktides on võimalik kasutada; või ii) ainult piiratud hulga kaupade või teenuste puhul, kui kasutamise ulatus on tõhusalt piiratud kindla arvu funktsionaalselt seotud kaupade või teenustega, olenemata müügipunkti geograafilisest asukohast, või iii) ainult juhul, kui seda reguleerib riiklik või piirkondlik avaliku sektori asutus konkreetsetel sotsiaalsetel või maksustamisega seotud eesmärkidel, et omandada konkreetseid kaupu või teenuseid. Selliseks makseinstrumendiks võib olla kaupluste kliendikaart, tanklakaart, liikmekaart, ühistranspordikaart, toidutalong ja mõne teenuse kasutamise talong, millest osa on ette nähtud konkreetsete maksu- või tööjõualaste õigusaktidega ning neid kasutatakse sotsiaalvaldkonna õigusaktides sätestatud eesmärkide saavutamiseks. Kui selline sihtotstarbeline makseinstrument muutub üldkasutatavaks makseinstrumendiks, ei tohiks enam kohaldada erandit, millega selline makseinstrument arvatakse käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja. Makseinstrumente, mida saab kasutada ostu sooritamiseks loetletud kauplejate kauplustes, ei tohiks käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja jätta, kuna sellised makseinstrumendid on tavaliselt välja töötatud teenusepakkujate võrkude jaoks, mis veel kasvavad.

- (13) Direktiivi 2007/64/EÜ reguleerimisalast on välja jäänud teatavad telekommunikatsiooni- ja infotehnoloogia seadmetega sooritatavad maksetehingud, mille puhul võrguoperaator ei toimi üksnes vahendajana digitaalsete kaupade ja teenuste tarnimisel, vaid loob nende kaupade ja teenuste puhul ka lisaväärtust. See erand võimaldab näiteks telefonihelinate ja tasuliste SMS-teenuste arve esitamist operaatori kaudu ja ostu maksumuse lisamist telefoniarvele, mis aitab arendada uusi madala maksumusega digitaalse infosisu ja häälepõhiste teenuste müügil põhinevaid ärimudeleid. Need teenused hõlmavad meelelahutust (jututoad, videote, muusika, mängude jm allalaadimine), infot (ilmateade, uudised, spordiuudised, aktsiad), numbriinfot, televisiooni- ja raadiosaadetes osalemist (hääletamine, konkurssidel osalemine, otse-eetris tagasiside andmine). Turu kohta saadud andmetest ei nähtu, et see makseviis, mida tarbijad väiksemate maksete tegemisel usaldavad, oleks arenenud üldiseks maksevahendusteenuseks. Erandi praegune sõnastus on ebamäärane ja liikmesriigid rakendavad seda erinevalt. Seetõttu puudub ettevõtjatel ja tarbijatel õiguskindlus ning mõnel juhul on erand direktiivi 2007/64/EÜ kohaldamisest tehtud ka maksevahendusteenustele. Sellest tulenevalt on asjakohane selgitada paremini kõnealuse erandi reguleerimisala, mis peaks keskenduma konkreetset digitaalse infosisu ja häälepõhiste teenuste eest tehtavatele mikromaksetele. . Erandit tuleks kohaldada ainult selliste makseteenuste suhtes, mida osutavad elektroonilise side võrkude või teenuste pakkujad elektroonilise side teenuste (st asjaomase ettevõtja põhitegevusala) suhtes kõrvalteenusena.

- (13a) On lisatud uus erand, et võtta arvesse maksetega seotud arengut, eelkõige kui kliendid saavad mobiiltelefoni või muid seadmeid kasutades mis tahes asukohast ja igal ajal tellida, omandada ja valideerida elektroonilisi pileteid ning nende eest maksta. Elektroonilised piletid võimaldavad ja hõlbustavad selliste teenuste pakkumist, mida tarbijad võiksid muidu osta paberpileti vormis, ning hõlmavad transporti, meelelahutust, parkimist ja sissepääsu üritustele, kuid välistavad füüsilised kaubad, vähendades seeläbi traditsiooniliste paberpiletite müügi kanalitega seotud tootmis- ja levitamiskulusid ning suurendades klientide mugavust, pakkudes piletite ostmiseks uusi ja lihtsaid viise.
- (13b) Heategevuslikke annetusi koguvate üksuste koormuse vähendamiseks on lisatud veel üks erand, mida kohaldatakse heategevusorganisatsioonidele tehtavate annetustega seotud maksetehingute suhtes. Selleks et erand piirduks selgelt madala riskiprofiiliga maksetega, on sätestatud piirmäär. Lisaks võivad liikmesriigid kooskõlas siseriikliku õigusega vabalt piirata erandi registreeritud heategevusorganisatsioonide jaoks kogutud annetustega.
- (13c) Üks ühtse euromaksete piirkonna (SEPA) kehtestamise peamistest eesmärkidest oli hõlbustada üleeuroopaliste maksete töötlemise üksuste loomist ja võimaldada luua maksete kogumise üksused, mis tsentraliseerivad kõik konsolideerimisgrupi tehingud, kasutades nn „kellegi nimel maksetehingu tegemise” funktsioone. Sellega seoses on asjakohane näha ette, et maksetehingud, mis teostatakse emaettevõtja ja selle tütarettevõtja vahel või sama emaettevõtja mitme tütarettevõtja vahel ilma makseteenuse pakkuja mis tahes vahendava sekkumiseta, v.a samasse konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja vahendav sekkumine, jäetakse käesoleva direktiivi kohaldamisel välja. See erand hõlmab ka: i) maksetehinguid, mille emaettevõtja algatab oma tütarettevõtjate nimel või mille tütarettevõtja algatab emaettevõtja nimel või teiste sama emaettevõtja tütarettevõtjate nimel, tingimusel et sellised maksetehingud (kellegi teise nimel tehtavad tehingud) teeb makseteenuse pakkuja; ii) emaettevõtja poolt oma tütarettevõtjate nimel või tütarettevõtja poolt emaettevõtja nimel või teiste sama emaettevõtja tütarettevõtjate nimel osutatavaid makse algatamise ja kontoteabe teenuseid.

- (14) Direktiivi 2007/64/EÜ reguleerimisalast on välja jäetud ka makseteenused, mida pakuvad pankadest ja muudest makseteenuse pakkujatest sõltumatud pangaautomaatide käitajad. Selle sättega stimuleeriti sõltumatute pangaautomaaditeenuste kasvu paljudes liikmesriikides, eelkõige madala asustustihedusega aladel. Siiski võimaldab selle kiiresti kasvava pangaautomaatide turu osa jätkuv väljajätmine direktiivi reguleerimisalast selliste tavade kasutamist, mis võivad tekitada ebaselgust sularaha väljavõtmise tasude osas, mis sageli tekitab tarbijates segadust ning piiriüleste olukordade puhul juhtumeid, kus ühe väljavõtmise eest nõutakse topelttasu (nii kontot haldava makseteenuse pakkuja kui ka pangaautomaadi käitaja poolt). Igal juhul ei tohiks pangaautomaatide käitajate kohaldatavad tasud piirata määruse (EÜ) nr 924/2009 kohaldamist. Sellest tulenevalt, et säilitada pangaautomaaditeenuste osutamine, tagades samal ajal selguse sularaha väljavõtmise tasude osas, on asjakohane säilitada erand, kuid nõuda pangaautomaatide käitajatelt konkreetsete läbipaistvussätete järgimist.
- (15) Teenusepakkujad, kes soovivad kasutada direktiivi 2007/64/EÜ kohast erandit, ei pea sageli ametiasutustega nõu küsimuses, kas nende tegevuse suhtes kehtib direktiiviga võimaldatud erand, ning lähtuvad omaenda hinnangust. See on viinud teatavate erandite väga erineva kohaldamiseni liikmesriikides. Tundub ka, et makseteenuse pakkujad on mõningaid erandeid kasutanud oma ärimudeli ümberkujundamiseks selliselt, et nende pakutavad makseteenused jääksid direktiivi reguleerimisalast välja. See aga suurendab makseteenuse kasutajate jaoks riske ja seab siseturul makseteenuse pakkujad ebavõrdsesse olukorda. Seetõttu peaksid teenusepakkujad olema kohustatud teavitama teatavatest tegevustest pädevaid asutusi, et need saaksid anda hinnangu, kas asjakohaste sätete nõudeid on täidetud, ning tagada eeskirjade ühtse tõlgendamise kogu siseturul. Eelkõige nähakse kõigi piirmäära järgimisel põhinevate erandite puhul ette teavitamismenetlus, et tagada vastavus konkreetsetele nõuetele. Läbipaistvuse suurendamiseks avalikustavad nii pädevad asutused kui ka EBA teatavaks tehtud teenused.

- (16) Lisaks sellele on oluline lisada nõue, et potentsiaalsed makseteenuse pakkujad teavitaksid pädevaid asutusi tegevustest, mida nad pakuvad piiratud võrgus artikli 3 esimese lõigu punkti k alapunktides i) ja ii) sätestatud kriteeriumide alusel, kui maksetehingute väärtus ületab teatavat piirmäära. Pädevad asutused hindavad, kas teavitatud tegevused kuuluvad tegelikult artikli 3 esimese lõigu punkti k alapunktide i) ja ii) alla, ning teavitavad sellest vastavalt EBAd.
- (16a) Üldiselt tuleks märkida, et direktiivi reguleerimisalasse mittekuuluvaid tehinguid võib reguleerida kohaldatava siseriikliku õigusega; sellest tulenevalt võivad liikmesriigid võtta siseriiklikult mis tahes edasisi või täiendavaid meetmeid, tingimusel et need meetmed ei ole vastuolus direktiivi eesmärkidega ega takista nende saavutamist.
- (17) Uued eeskirjad peaksid lähtuma direktiivi 2007/64/EÜ lähenemisviisist ning hõlmama iga liiki elektroonilisi makseteenuseid. Seetõttu ei ole ka nüüd kohane kohaldada uusi eeskirju teenuste suhtes, mille puhul raha kantakse üle maksjalt makse saajale või veetakse seda üksnes pangatähtedes ja müntides või kui ülekanne põhineb pabertšekil, pabervekslil, paberlihtvekslil või muul makseinstrumendil või makseteenuse pakkuja või muu isiku antud paberil maksetähikul või -kaardil, millega antakse rahalised vahendid makse saaja käsutusse.

- (18) Pärast direktiivi 2007/64/EÜ vastuvõtmist on tekkinud uut liiki makseteenuseid, eelkõige internetimaksete valdkonnas. Eriti on arenenud makse algatamise teenused e-kaubanduse valdkonnas. Need teenused aitavad teha e-kaubanduse makseid, luues tarkvaralise silla kaupleja veebisaidi ja maksja panga internetipanga platvormi vahel, võimaldades algatada internetimakseid krediidikorralduse alusel. Kasutaja rahalisi vahendeid ei hoita makseahela üheski etapis makse algatamise teenuse pakkuja kontrol. Need teenused võimaldavad makse algatamise teenuse pakkujal anda makse saajale kindla teadmise, et konkreetseks maksetehinguks vajalikud rahalised vahendid on kontrol kättesaadavad ja makse on algatatud. Selle eesmärk on motiveerida makse saajat põhjendamatult viivitusega asjaomast kaupa kättesaadavaks tegema või asjaomast teenust osutama. Need teenused pakuvad nii kauplejate kui ka tarbijate jaoks odavat lahendust ja võimaldavad sooritada interneti teel sisseoste ka neil tarbijatel, kellel ei ole maksekaarti. Kliendi turvaliseks autentimiseks kasutatakse makseteenuse kasutaja või makse algatamise teenuse pakkuja poolt kasutatakse tavaliselt isikustatud turvavolitusi, mille on väljastanud konkreetset kontot haldavad makseteenuse pakkujad. Makse algatamise teenuse pakkujad ei astu kontot haldavate makseteenuse pakkujatega tingimata lepingulistesse suhetesse. Kuna makse algatamise teenuste suhtes praegu direktiivi 2007/64/EÜ ei kohaldata, ei tarvitse pädev asutus nende üle järelevalvet teostada ning nende puhul ei järgita direktiivi 2007/64/EÜ nõudeid. See tekitab mitmesuguseid õiguslikke probleeme, näiteks tarbijakaitse, turvalisuse ja vastutuse, konkurentsi ning andmekaitse valdkonnas. Seepärast tuleks neid probleeme reguleerida uute eeskirjadega. Nende eeskirjadega soovitakse tagada turu järjepidevus, võimaldades olemasolevatel ja uutel teenusepakkujatel pakkuda oma teenuseid selge ja ühtlustatud õigusraamistiku alusel. Kuni nende eeskirjade kohaldamiseni, ilma et see piiraks vajadust tagada maksetehingute turvalisus ja tarbijate kaitse ilmse pettuseohu eest, peaksid liikmesriigid ja komisjon tagama kõnealusel turul õiglase konkurentsi ilma ühtegi olemasolevat turuosalist põhjendamatult diskrimineerimata.

- (18a) Lisaks sellele on tehnoloogia arengu tõttu viimastel aastatel tekkinud ka mitmesuguseid täiendavaid teenuseid, näiteks kontoteabe teenused. Need teenused annavad makseteenuse kasutajale internetis koondteavet ühe või mitme maksekonto kohta, mida haldavad üks või mitu muud makseteenuse pakkujat ja millele saab ligi konkreetset kontot haldava makseteenuse pakkuja kasutajaliideste kaudu, võimaldades seega makseteenuse kasutajal saada kohe ülevaate oma finantsolukorrast. Käesolevat direktiivi tuleks kohaldada ka nende teenuste suhtes, et tagada tarbijate jaoks nende makse- ja kontoandmete piisav kaitse ning õiguskindlus seoses nende staatusega.
- (19) Rahasiire on lihtne makseteenus, mis tavaliselt põhineb sularahal, mille maksja annab makseteenuse pakkujale, kes maksab (nt sidevõrgu kaudu) vastava summa makse saajale või teisele makseteenuse pakkujale, kes tegutseb makse saaja nimel. Mõnes liikmesriigis osutavad supermarketid, kauplejad ja teised jaekaubanduse ettevõtjad avalikkusele sarnast teenust, mis võimaldab maksta kommunaalteenuste arveid ja teisi tavapäraseid majapidamise kuluarveid. Sellist arvete maksmise teenust tuleks käsitada rahasiirdena, kui pädevad asutused ei käsita seda tegevust mõne muu makseteenusena või artikli 3 esimese lõigu punkti b reguleerimisalasse mitte kuuluva teenusena.
- (19a) Vastuvõtmisteenuse määratluse puudumine direktiivis 2007/64/EÜ on viinud püüdlusteni eristada vastuvõtmismudelite eri liike reguleerimise vältimiseks, mis omakorda vähendab kauplejate kaitset. Seetõttu on lisatud maksetehingute vastuvõtmise neutraalne määratlus, et hõlmata lisaks maksekaartide kasutamisele üles ehitatud traditsioonilistele vastuvõtmismudelitele ka erinevad ärimudelid, sh need, millesse on kaasatud rohkem kui üks vastuvõtja. See peaks tagama kauplejatele ühesuguse kaitse, olenemata kasutatud makseinstrumendist, juhul kui tegevus on sama, mis kaarditehingute vastuvõtmine. Makseteenuse pakkujatele pakutavad tehnilised teenused, nagu pelgalt andmete töötlemine või säilitamine või terminalide käitamine, ei ole vastuvõtmine. Lisaks peaks olema selge, et mõned vastuvõtmismudelid ei näe ette rahaliste vahendite tegelikku ülekandmist vastuvõtjalt makse saajale, arvestades et pooled võivad omavahel kokku leppida muudes arveldusvormides.

- (20) On vaja määratleda selliste makseteenuse pakkujate kategooriad, kellel on õigus pakkuda makseteenuseid kogu liidus, nimelt krediidasutused, kes võtavad oma kasutajatelt vastu hoiuseid, mida saab kasutada maksetehingu rahastamiseks, ja kelle suhtes tuleks jätkuvalt kohaldada usaldatavusnõudeid Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL¹⁰ alusel, ning e-raha asutused, kes väljastavad e-raha, mida saab kasutada maksetehingu rahastamiseks, ja kelle suhtes tuleks jätkuvalt kohaldada usaldatavusnõudeid Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/110/EÜ alusel, ning makse- ja postižiroasutused, kellel on selleks õigus siseriiklike õigusaktide alusel.
- (21) Käesoleva direktiiviga tuleks sätestada eeskirjad, mis käsitlevad maksetehingute täitmist, kui raha on e-raha direktiivi 2009/110/EÜ tähenduses. Käesolev direktiiv ei peaks siiski reguleerima e-raha väljastamist ega muutama kõnealuse direktiiviga sätestatud e-raha asutuste usaldatavusnõudeid. Seetõttu ei peaks makseasutustel olema lubatud e-raha väljastada.
- (22) Direktiiviga 2007/64/EÜ kehtestati usaldatavusnõuete täitmise kord, mille raames nähti ette ühtne tegevusluba kõigile makseteenuse pakkujaile, kes ei ole seotud hoiuste vastuvõtmise ega e-raha väljastamisega. Seetõttu nähti direktiiviga 2007/64/EÜ ette uus makseteenuse pakkujate kategooria – makseasutus –, kes on selline juriidiline isik, kes ei kuulu ühtegi olemasolevasse kategooriasse, ja nähti ette sellistele asutustele kõikjal liidus makseteenuse osutamiseks tegevusloa andmine rangete ja kõikehõlmavate tingimuste alusel. Seega peaksid kõikjal liidus kehtima selliste teenuste suhtes samad tingimused.

¹⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

- (23) Makseasutusele tegevusloa andmise ja selle kehtimise tingimused ei ole oluliselt muutunud. Sarnaselt direktiivile 2007/64/EÜ kuuluvad tingimuste hulka usaldatavusnõuded, mis on proportsionaalsed nende asutuste äritegevusega seotud operatsiooni- ja finantsriskidega. Sellega seoses on vaja kindlat korda, mille kohaselt nõutakse algkapitali kombineerituna pideva tegevuspõhise kapitaliga ja mille võiks põhjalikumalt välja töötada sobival ajal, sõltuvalt turu vajadustest. Kuna eksisteerib valik erinevaid makseteenuseid, peaks käesoleva direktiivi kohaselt olema lubatud erinevad meetodid koos järelevalveasutuse teatava diskretsiooniõigusega, tagamaks, et sarnaseid riske käsitletakse samal viisil kõigi makseteenuse pakkujate puhul. Makseasutustele kehtestatud nõuded peaksid kajastama asjaolu, et makseasutused tegelevad rohkem spetsialiseerunud ja piiratud tegevusvaldkonnas ning seega on nende riskid kitsamad ja kergemini jälgitavad ning kontrollitavad kui krediitiasutuste mitmesugustest tegevustest tulenevad riskid. Eelkõige tuleks keelata makseasutustel võtta kasutajatelt vastu hoiuseid ning makseteenuse kasutajatelt saadud raha lubada kasutada vaid makseteenuse osutamiseks. Usaldatavusnõuded, sealhulgas nõutav algkapital peaks olema kooskõlas makseasutuse pakutava makseteenusega seotud riskidega.
- (23a) Käesoleva direktiivi eesmärk on samuti tagada kõrgetasemeline tarbijakaitse makseteenuste kasutamisel kogu liidus. Võttes arvesse, et asutamisõiguse rikkumised võivad kõnealust kõrgetasemelist tarbijakaitset ohustada, on vaja nõuda, et oleks olemas seos makseasutuse makseteenustega seotud äritegevuse ja selle liikmesriigi vahel, kus on asjaomase makseasutuse registrijärgne asukoht. Selline seos võimaldaks ka pädevatel asutustel tõhusalt teostada oma järelevalvefunktsiooni.

- (24) Tuleks sätestada, et klientide rahalisi vahendeid tuleb hoida eraldi makseasutuse rahalistest vahenditest. Kaitsenõudeid on vaja juhul, kui makseasutuse klientide rahalisi vahendeid hoitakse makseasutuse kontol. Olukorras, kus sama makseasutus täidab maksetehingu nii maksja kui ka makse saaja jaoks ning maksjale antakse krediidiliin, võiks olla asjakohane kaitsta rahalisi vahendeid makse saaja kasuks, kui need vahendid on makse saaja nõue makseasutusele. Makseasutuste suhtes tuleks kohaldada ka tõhusaid rahapesu ja terrorismi rahastamise vastaseid nõudeid.
- (25) Käesoleva direktiiviga ei tohiks muuta makseasutuste raamatupidamise aastaaruande ja konsolideeritud aastaaruande esitamise ja auditeerimise kohustust. Makseasutused peaksid koostama raamatupidamise aastaaruande ja konsolideeritud aastaaruande vastavalt nõukogu direktiivile 78/660/EMÜ¹¹ ja, kui see on asjakohane, nõukogu direktiividele 83/349/EMÜ¹² ja 86/635/EMÜ¹³. Raamatupidamise aastaaruandeid ja konsolideeritud aastaaruandeid tuleks auditeerida, välja arvatud juhul, kui makseasutus on sellest kohustusest direktiivi 78/660/EMÜ ja, kui see on asjakohane, direktiivide 83/349/EMÜ ja 86/635/EMÜ kohaselt vabastatud.
- (27) Makseteenuse pakkujaile, kes osutavad ühte või mitut käesoleva direktiiviga hõlmatud makseteenust, peaksid igal juhul olema maksekontod, mida kasutatakse ainult maksetehingute tegemiseks. Selleks et makseteenuse pakkujad saaksid makseteenuseid osutada, peab neil olema tingimata juurdepääs krediitiasutustes hallatavatele kontodele. Liikmesriigid peaksid tagama, et juurdepääsu võimaldataks proportsionaalselt selle õigustatud eesmärgiga, milleks juurdepääsu vajatakse.

¹¹ Nõukogu 25. juuli 1978. aasta direktiiv 78/660/EMÜ teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruannete kohta (EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11).

¹² Nõukogu 13. juuni 1983. aasta direktiiv 83/349/EMÜ konsolideeritud aastaaruannete kohta (EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1).

¹³ Nõukogu 8. detsembri 1986. aasta direktiiv 86/635/EMÜ pankade ja muude rahaasutuste raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta (EÜT L 372, 31.12.1986, lk 1).

- (28) Käesolev direktiiv peaks reguleerima makseasutuste laenutegevust, st krediidiinide rahastamist ja krediitkaartide väljastamist üksnes juhul, kui see on tihedalt seotud makseteenustega. Üksnes juhul, kui makseasutus annab laenu makseteenuste hõlbustamise eesmärgil ja selline laen on lühiajaline ning antud mitte pikemaks tähtajaks kui 12 kuuks, sealhulgas vaba tagasimaksega laenud, on asjakohane lubada makseasutustel anda selliseid laene nende piiriülese tegevuse tõttu, tingimusel et laenu refinantseeritakse peamiselt makseasutuse omavahenditest, samuti kapitaliturgudelt saadud rahaliste vahenditega, kuid mitte vahenditega, mida makseasutus hoiab klientide nimel makseteenuste osutamiseks. Eeltoodu ei tohiks piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/48/EÜ¹⁴ ega muude asjakohaste liidu ja siseriiklike õigusaktide kohaldamist, mis käsitlevad selliseid tarbijatele laenu andmise tingimusi, mida ei ühtlustata käesoleva direktiiviga.
- (29) Makseasutustele tegevusloa andmise ning kontrollimise ja tegevusloa kehtetuks tunnistamise üle otsustamise eest vastutavate pädevate riiklike asutuste vaheline koostöö on üldjoontes toiminud hästi. Sellest hoolimata tuleks juhtudel, kui tegevusloa saanud makseasutus soovib kasutada asutamisõigust ja teenuste osutamise vabadust ning osutada makseteenuseid ka muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriik, sh interneti teel, tugevdada pädevate asutuste vahelist koostööd nii teabevahetuse kui ka direktiivi ühtse kohaldamise ja tõlgendamise huvides. EBA peaks abistama pädevaid asutusi nendevaheliste erimeelsuste lahendamisel piiriülese koostöö kontekstis. Samuti tuleks EBA-l paluda koostada koostööd ja andmevahetust käsitlevate regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud.

¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT L 133, 22.5.2008, lk 66).

- (30) Selleks et suurendada päritoluliikmesriikide pädevate asutuste poolt tegevusloa saanud või registrisse kantud makseasutuste, sh nende agentide tegevuse läbipaistvust ning tagada liidus tarbijakaitse kõrge tase, on vaja tagada avalikkuse hõlbus juurdepääs selliste teenuste osutamiseks luba omavate üksuste loetelule, sh kõigi nende füüsiliste ja juriidiliste isikute loetelule, kes saavad kasu artiklis 27 sätestatud erandist. Seetõttu peaks EBA avaldama oma veebisaidil makseteenuste osutamiseks luba omavate üksuste, sh kõigi artiklis 27 sätestatud erandist kasu saavate füüsiliste ja juriidiliste isikute loetelu ning seda korrapäraselt ajakohastama. Nende meetmete eesmärk on samuti soodustada pädevate asutuste vahelise koostöö tugevnemist.
- (31) Parandada tuleks täpse, ajakohastatud teabe kättesaadavust, kohustades makseasutusi teavitama oma päritoluliikmesriigi pädevat asutust viivitamata mis tahes muudatustest, mis mõjutavad seoses tegevuslubadega esitatud andmete ja tõendite õigsust, sealhulgas täiendavad agendid ja üksused, kellele on tegevus edasi antud. Samuti peaksid pädevad asutused kahtluse korral kontrollima, kas saadud teave on õige.
- (31a) Liikmesriigid võivad otsustada nõuda, et nende territooriumil asutamisõiguse alusel tegutsevad makseasutused, kelle peakontor asub mõnes teises liikmesriigis, määravad nende territooriumil keskse kontaktpunkti, et lihtsustada agentide võrkude järelevalvet ning käesoleva direktiivi III ja IV jaotise järgimist. EBA koostab regulatiivsete standardite eelnõud, milles sätestatakse kriteeriumid, et teha kindlaks, millal on keskse kontaktpunkti määramine asjakohane ning millised peaksid olema selle ülesanded.

- (32) Käesolevas direktiivis esitatakse minimaalne loetelu neist volitustest, mis pädevatel asutustel peaksid olema makseasutuste üle järelevalve teostamiseks; nende volituste kasutamisel tuleb lähtuda põhiõigustest, sealhulgas õigusest eraelu puutumatusele. Kuna nende volituste kasutamine võib tõsiselt riivata õigust kodu, era- ja perekonnaelu puutumatusele ning sõnumite saladust, peaksid liikmesriigid kehtestama piisavad ja tõhusad kaitsemeetmed kuritarvitamise ja omavoli vastu, näiteks kehtestades vajaduse korral nõude taotleda eelnev luba asjaomase liikmesriigi õigusasutuselt.
- (33) Oluline on tagada, et kõigi isikute suhtes, kes osutavad makseteenust, kehtivad teatavad minimaalsed õiguslikud ja regulatiivsed nõuded. Seega on soovitatav kehtestada nõue registreerida kõigi makseteenust pakkuvate isikute nimi ja asukoht; see hõlmab ka isikuid, kes ei vasta kõigile makseasutuse tegevusloa saamiseks kehtestatud tingimustele.

Selline lähenemisviis on kooskõlas rahapesuvastase töökonna VI erisoovituses esitatud põhimõttega, mille kohaselt tuleb rakendada mehhanism, mille puhul käsitatakse makseteenuse pakkujat makseasutusena ka juhul, kui ta ei vasta kõigile kõnealuses soovituses loetletud tingimustele. Selleks peaksid liikmesriigid kandma need isikud makseasutuste registrisse, kohaldamata nende suhtes kõiki tegevusloa andmise tingimusi. Erandi tegemise võimaluse suhtes on siiski väga oluline kohaldada rangeid, maksetehingute väärtusega seotud nõudeid. Erandit kasutavatel makseasutustel ei peaks olema asutamisõigust ega teenuste osutamise vabadust, samuti ei tohiks nad maksesüsteemi liikmena neid õigusi kaudselt kasutada.

- (33a) Pidades silmas tegevuse eripära ja kontoteabe teenuste osutamisega seotud riske, on asjakohane näha kontoteabe teenuse osutajatele ette spetsiaalne usaldatavusnõuete täitmise kord; neil lubatakse osutada teenuseid piiriüleselt tegevusloa taotlemise eeskirjade alusel.

- (34) Igale makseteenuse pakkujale on oluline omada juurdepääsu maksesüsteemide tehnilise infrastruktuuri teenustele. Sellise juurdepääsu suhtes tuleks siiski kohaldada asjakohaseid nõudeid nende süsteemide tervikluse ja stabiilsuse tagamiseks. Makseteenuse pakkuja, kes taotleb maksesüsteemis osalemise võimalust, peaks maksesüsteemile tõendama, et tema sisekorraldus on piisavalt kindel igasuguste riskide tõrjumiseks. Tavaliselt hõlmavad need maksesüsteemid näiteks nelja osapoolega maksekaardiskeeme ning suuremahulisi maksete vahendamise süsteeme, millega täidetakse krediidikorraldusi ja otsekorraldusi. Tegevusloa saanud makseteenuse pakkujate erinevate kategooriate võrdse kohtlemise tagamiseks kõikjal liidus vastavalt nende tegevusloa tingimustele on vaja selgitada eeskirju, mis käsitlevad juurdepääsu maksesüsteemidele.
- (35) Sätestada tuleks tegevusloa saanud makseasutuste ja krediidasutuste mittediskrimineeriv kohtlemine, et kõik siseturul konkureerivad makseteenuse pakkujad saaksid võrdsetel tingimustel kasutada nende maksesüsteemide tehnilise infrastruktuuri teenuseid. Kuna tegevusloa saanud makseteenuse pakkujate ja käesoleva direktiivi või direktiivi 2009/110/EÜ artikli 3 kohast erandit kasutavate makseteenuse pakkujate usaldatavusnõuded on erinevad, on asjakohane sätestada nende erinev kohtlemine. Igal juhul tohiks erinevusi hinnatingimustes lubada vaid siis, kui need on tingitud makseteenuse pakkujate erinevatest kuludest. See ei tohiks mõjutada liikmesriikide õigust piirata juurdepääsu süsteemselt olulistele süsteemidele kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 98/26/EÜ¹⁵ ega Euroopa Keskpanga ja Euroopa Keskpankade Süsteemi pädevust maksesüsteemidele juurdepääsu valdkonnas.

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiiv 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides (EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45).

- (35a) Käesolev direktiiv ei piira direktiivi 98/26/EÜ reguleerimisala: siiski, et tagada makseteenuse pakkujate vahel aus konkurents, tuleks käesoleva direktiiviga näha ette, et kui direktiivi 98/26/EÜ tingimuste alusel määratud maksesüsteemis osaleja osutab sellise süsteemiga seotud teenuseid tegevusloa saanud või registrisse kantud makseteenuse pakkujale, otsustatakse tegevusloa saanud või registrisse kantud mis tahes makseteenuse pakkujale sellistele teenustele taotluse korral juurdepääsu andmine mittediskrimineerival viisil. Makseteenuse pakkujaid, kellele on juurdepääs antud, ei tuleks siiski käsitada osalejatena direktiivi 98/26/EÜ tähenduses ja seega ei tohiks nad saada kõnealuse direktiiviga antavat kaitset.
- (36) Maksesüsteemidele juurdepääsu reguleerivaid sätteid ei tuleks kohaldada süsteemide suhtes, mille on asutanud ja mida haldab üks makseteenuse pakkuja. Nimetatud suletud maksesüsteemid võivad maksesüsteemidega kas otseselt konkureerida või üldjuhul toimida turuniššides, mis ei ole maksesüsteemidega piisavalt kaetud. Need maksesüsteemid hõlmavad üldjuhul kolme osapoollega skeeme, näiteks kolme osapoollega maksekaardiskeemid, telekommunikatsiooniteenuste pakkujate osutatud makseteenuseid või rahasiirdeteenuseid, mille puhul skeemi haldaja on nii maksja kui ka makse saaja makseteenuse pakkuja, ning samuti pangakonsortsiumite sisesid süsteeme. Selleks et stimuleerida konkurentsi, mida sellised maksesüsteemid võivad pakkuda väljakujundatud tavapärastele maksesüsteemidele, ei ole kolmandatele osapooltele nendele suletud maksesüsteemidele juurdepääsu andmine põhimõtteliselt asjakohane. Nende süsteemide suhtes tuleks kohaldada siiski alati ELi ja liikmesriikide konkurentsieeskirju, mille kohaselt võidakse nõuda nendele süsteemidele juurdepääsu võimaldamist, et tagada makseturgudel tegelikku konkurentsi.
- (37) [...]
- (38) [...]

- (39) Käesolevat direktiivi ei peaks kohaldama sularahas tehtud maksetehingute suhtes, kuna sularaha ühtne makseturg on juba olemas, ega pabertšekkides tehtud maksetehingute suhtes, kuna neid ei saa nende olemuse tõttu töödelda sama tõhusalt kui teisi maksevahendeid. Nimetatud valdkondades kasutatavad tegevusnormid peaksid siiski põhinema käesolevas direktiivis sätestatud põhimõtetel.
- (40) Kuna tarbijad ja ettevõtjad ei ole samas olukorras, ei vaja nad ka samal tasemel kaitset. Kuigi on oluline tagada tarbijate õigused sätetega, mille suhtes ei saa lepinguga teha erandit, on asjakohane võimaldada ettevõtjatel ja organisatsioonidel ka teisiti kokku leppida juhtudel, kui tegemist ei ole tarbijaga.

Liikmesriikidel peaks siiski olema võimalus ette näha, et komisjoni soovitusel 2003/361/EÜ¹⁶ määratletud mikroettevõtjaid tuleks kohelda samal viisil nagu tarbijaid. Olenemata kasutajast peaks igal juhul alati kohaldama käesoleva direktiivi peamisi sätteid.

- (41) Käesolevas direktiivis tuleks täpsustada makseteenuse pakkujate kohustused teabe andmisel makseteenuse kasutajatele, kes peaksid saama ühesugusel määral selget teavet makseteenuste kohta, et teha teadlikke valikuid ja võrrelda erinevaid pakkumisi ELis. Läbipaistvuse huvides peaks käesolev direktiiv sätestama ühtlustatud nõuded, millega makseteenuse kasutajatele tagatakse vajalik ja piisav teave makseteenuse lepingu ja maksetehingute kohta. Ühtse makseteenuste turu tõrgeteta toimimise huvides ei tohiks liikmesriigid teabe andmise valdkonnas vastu võtta muid sätteid kui käesoleva direktiivi sätteid.

¹⁶ Komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratlemise kohta (ELT L 124, 20.5.2003, lk 36).

- (42) Tarbijaid tuleks kaitsta ebaausate ja eksitavate tavade eest kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiividega 2005/29/EÜ¹⁷, 2000/31/EÜ¹⁸ ja 2002/65/EÜ¹⁹. Endiselt kohaldatakse nimetatud direktiivide lisasätteid. Siiski tuleks eelkõige selgitada käesoleva direktiivi ja direktiivi 2002/65/EÜ vahelist lepingueelsete teavitamiskohustuste seost.
- (43) Nõutav teave peaks olema proportsionaalne kasutajate vajadustega ning see tuleks esitada standardses vormingus. Ühekordse maksetehingu teabenõuded peaksid siiski erinema järjestikuseid maksetehinguid sätestava raamlepingu teabenõuetest.
- (44) Praktikas on raamlepingud ja nendega hõlmatud maksetehingud palju tavalisemad ja majanduslikult olulisemad kui ühekordsed maksetehingud. Raamleping on nõutav maksekonto või erimakseinstrumendi olemasolu korral. Seetõttu peaksid raamlepingute puhul kohaldatavad eelneva teavitamise nõuded olema küllalt ulatuslikud ning teave tuleks alati esitada kas paberkandjal või teisel püsival andmekandjal, mille hulka kuuluvad konto väljavõtte printerite väljatrükid, CD-ROMid, DVDd ja personaalarvutite kõvakettad, millele saab salvestada elektronposti, ja veebisaidid, kui neid saab tulevikus teabe otstarbe seisukohast piisava aja jooksul kasutada ja kui need võimaldavad salvestatud teavet muutmata kujul taasesitada. Makseteenuse pakkujal ja makseteenuse kasutajal peaks siiski olema võimalik täidetud maksetehinguid käsitleva teabe esitamise viis raamlepingus kokku leppida, näiteks võivad nad kokku leppida, et internetipanganduses on kogu teave maksekonto kohta kättesaadav arvutivõrgus.

¹⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul (ELT L 149, 11.6.2005, lk 22).

¹⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1).

¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiiv 2002/65/EÜ, milles käsitletakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturstust (EÜT L 271, 9.10.2002, lk 16).

- (45) Ühekordsete maksetehingute puhul peaks makseteenuse pakkuja alati esitama üksnes olulise teabe ja tegema seda omal algatusel. Kuna maksja on enda maksekäsundi andmise ajal tavaliselt kohal, ei ole vaja nõuda, et teave peaks igal juhul olema esitatud paberkandjal või teisel püsival andmekandjal. Makseteenuse pakkuja võib teavet esitada makse tegemise kohas suuliselt või seda teisiti kergelt kättesaadavaks teha, näiteks hoides tingimusi makse tegemise kohas teadetetahvil. Samuti tuleks teavet anda selle kohta, kust saab muud üksikasjalikumad teavet (nt veebisaidi aadress). Tarbija nõudel tuleb oluline teave siiski esitada paberkandjal või teisel püsival andmekandjal.
- (46) Käesolev direktiiv peaks kinnitama tarbija õigust saada tasuta asjakohast teavet, enne kui ta seob ennast mis tahes makseteenuse lepinguga. Ühtlasi peaks tarbijal olema võimalik igal ajal kogu lepingusuhte vältel nõuda paberkandjal ja tasuta eelnevat teavet ning raamlepingut, et ta saaks võrrelda makseteenuse pakkuja osutatud teenuste vastavust nõuetega ning kontrollida mis tahes vaidluse korral enda lepingulisi õigusi ja kohustusi. Nimetatud sätted peaksid olema kooskõlas direktiiviga 2002/65/EÜ. Käesoleva direktiivi selgesõnalised sätted teabe tasuta esitamise kohta ei tohiks endaga kaasa tuua olukorda, kus teiste kohaldatavate direktiivide alusel tarbijatele esitatava teabe suhtes võib kehtestada tasusid.

- (47) Makseteenuse pakkuja peab makseteenuse kasutajale andma nõutavat teavet viisil, millega võetakse arvesse viimase vajadusi ning samuti praktilisi ja tehnilisi aspekte ning tasuvust olenevalt asjaomase makseteenuse lepingu suhtes saavutatud kokkuleppest. Seega peaks käesolevas direktiivis eristama kahte viisi, kuidas makseteenuse pakkuja teavet annab: makseteenuse pakkuja peaks kas teavet andma, st esitama teabe aktiivselt, käesoleva direktiivi kohaselt, nõuetekohasel ajal makseteenuse kasutaja täiendava meeldetuletuseta, või tuleks teave teha makseteenuse kasutajale kättesaadavaks, võttes arvesse mis tahes taotlused, mis ta võib esitada lisateabe saamiseks. Viimasel juhul peab makseteenuse kasutaja astuma aktiivseid samme teabe saamiseks: näiteks paluma seda selgesõnaliselt makseteenuse pakkujalt, logima sisse pangakonto postkasti või sisestama pangakaardi pangaautomaati kontoväljavõtte saamiseks. Sellisel juhul peab makseteenuse pakkuja tagama, et teabele on võimalik juurde pääseda ja teave on makseteenuse kasutajale kättesaadav.
- (48) Tarbija peaks täidetud maksetehingute kohta saama põhiteavet lisatasudeta. Ühekordse maksetehingu puhul ei tohiks makseteenuse pakkuja teabe eest eraldi tasu võtta. Samamoodi peaks andma tasuta igakuist teavet raamlepingu kohaselt teostatavate maksetehingute täitmise kohta. Võttes arvesse hinnakujunduse läbipaistvuse olulisust ja tarbijate erinevaid vajadusi, peaksid osapooled siiski kokku leppima tasud, mida kohaldatakse sagedasema või täiendava teabe esitamise korral. Erinevate siseriiklike tavade arvessevõtmiseks peaks liikmesriikidel olema lubatud sätestada eeskirju, millega nõutakse, et igakuised paberkandjal maksekonto väljavõtted antaks alati tasuta.

- (49) Klientide liikuvuse soodustamiseks peaks tarbijatel olema võimalik ühe aasta möödumisel raamleping tasuta lõpetada. Tarbijate puhul peaks maksimaalne etteteatamise aeg olema üks kuu ja makseteenuse pakkujate puhul minimaalselt kaks kuud. Käesolev direktiiv ei peaks piirama makseteenuse pakkuja kohustust lõpetada makseteenuseleping eriolukorras vastavalt muudele asjakohastele liidu või siseriiklikele õigusaktidele, nagu rahapesu ja terrorismi rahastamist käsitlevad õigusaktid, rahaliste vahendite külmutamisele suunatud mis tahes meetmed või kuritegude ennetamise ja uurimisega seotud mis tahes erimeetmed.
- (49a) Tarbijakaitse kõrge taseme tagamiseks peaks liikmesriikidel olema võimalik säilitada või kehtestada piiranguid või keelde raamlepingu tingimuste ühepoolse muutmise suhtes, näiteks juhul, kui sellisel muutmisel puudub põhjendatud alus.
- (50) Madala väärtusega maksete makseinstrumentid peaksid odavate kaupade ja teenuste puhul olema odavad, kergesti kasutatavad ja alternatiivsed ning neid ei tohiks liigsete nõuetega üle koormata. Asjakohased teabenõuded ja eeskirjad nende täitmise kohta peaksid seetõttu piirduma olulise teabega, võttes samuti arvesse tehnilist suutlikkust, mida võib madala väärtusega maksete makseinstrumentidelt õigustatult oodata.

Vaatamata leebemale korrale peaks makseteenuse kasutajatele olema tagatud asjakohane kaitse, arvestades nende makseinstrumentidega seotud piiratud riske, eelkõige seoses ettemakstud makseinstrumentidega.

- (51) Tuleb kehtestada kriteeriumid, mille alusel makse algatamise teenuse pakkujatel ja kontoteabe teenuse pakkujatel on lubatud juurdepääs makseteenuse kasutaja kontole, mille viimane on avanud teise makseteenuse pakkuja juures, ning sellist kontot käsitlevale teabele. Eelkõige peaksid makse algatamise teenuse pakkujad ja kontoteabe teenuse pakkujad ning makseteenuse kasutaja kontot haldav makseteenuse pakkuja täitma käesolevas direktiivis sätestatud ja osutatud ning EBA regulatiivsete tehniliste standardite eelnõudes sisalduvaid vajalikke andmekaitse- ja turvanõudeid. Kõnealused regulatiivsed tehnilised standardid peaksid olema kooskõlas olemasolevate erinevate tehniliste lahendustega ning peavad igal juhul tagama, et kontot haldav makseteenuse pakkuja on teadlik asjaolust, et temaga võtab ühendust makse algatamise teenuse pakkuja või kontoteabe teenuse pakkuja, mitte klient ise. Sellega seoses määrab EBA muu hulgas kindlaks standarditud protokollid või kasutajaliidese omadused, mis tagavad, et makse algatamise teenuse pakkujad ja kontoteabe teenuse pakkujad suhtlevad kontot haldava makseteenuse pakkujaga ning asjaomaste klientidega turvalisel viisil; kõnealust standarditud protokollid või kasutajaliidest tuleks kasutada ka autentimiskoodide edastamiseks, mis näitavad maksja nõusolekut sellega, et makse algatamise teenuse pakkuja või kontoteabe teenuse pakkuja pääsevad juurde maksja maksekontole ning et maksjat teavitatakse selle juurdepääsu ulatusest nõuetekohaselt.

(51a) Internetimaksete turvalisus on väga oluline, et tagada kasutajate kaitse ja e-kaubanduse jaoks sobiva keskkonna kujundamine. Kõik interneti või teiste kaugkanalite kaudu pakutavad makseteenused teostatakse turvaliselt, võttes kasutusele tehnoloogia, mis suudab tagada kasutaja turvalise autentimise ja vähendada maksimaalselt pettuse ohtu. Näib, et ei ole vajalik tagada samasugust kaitsetaset maksetehingute puhul, mis algatatakse või täidetakse muude kui elektrooniliste platvormide või seadmete abil, nagu paberil maksetehingud, posti- või telefonimüük. Interneti- ja mobiilmaksete kindla kasvuga kaasneb turvameetmete üldine tugevdamine, sh tehingute autentimine dünaamiliste koodide kaudu, et teavitada kasutajat igal ajal makse summast ning makse saajat tehingust, milleks ta loa annab.

Isikustatud turvavolituste turvaline kasutamine on vajalik selleks, et piirata andmepüügi ja muude pettustega seotud ohte. Sellega seoses võetakse kasutajate jaoks vastu meetmed, millega kaitstakse nende isikustatud turvavolituste konfidentsiaalsust ja terviklikkust. Need meetmed hõlmavad üldjuhul kodeerimissüsteeme, mis põhinevad maksja isiklikel seadmetel (sh kaardilugejad või mobiiltelefonid) või mida pakub maksjale tema kontot haldav makseteenuse pakkuja erineva kanali kaudu (nt SMS või e-kirjad). Kodeerimissüsteemid, mille tulemusena võidakse luua autentimiskoodid, nagu ühekordsed salasõnad, võivad maksetehingute turvalisust tugevdada; selliste autentimiskoodide kasutamist makseteenuse kasutajate poolt peetakse kokkusobivaks nende makseinstrumentide ja isikustatud turvavolitustega seotud kohustustega, samuti siis, kui kaasatud on makse algatamise teenuse pakkujad või kontoteabe teenuse pakkujad.

- (52) Makse algatamise teenuste puhul tuleks makseteenuse kasutajate ja osalevate makseteenuse pakkujate õigusi ja kohustusi vastavalt kohandada. Täpsemalt tähendab see, et kontot haldav makseteenuse pakkuja ja tehingus osalev makse algatamise teenuse pakkuja peaksid võtma vastutuse tehingu selle osa eest, mis on nende kontrolli all.
- (53) Autoriseerimata või väärast maksetehingu riskide ja tagajärgede vähendamiseks peaks makseteenuse kasutaja teatama makseteenuse pakkujale nii kiiresti kui võimalik väidetavalt autoriseerimata või väärast maksetehingust, tingimusel et makseteenuse pakkuja on täitnud oma teavitamiskohustuse vastavalt käesolevale direktiivile. Kui makseteenuse kasutaja peab teavitamise tähtpäevast kinni, peaks olema võimalik neid nõudeid esitada siseriikliku õiguse kohase aegumistähtaja jooksul. Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada muid makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate vahelisi nõudeid.
- (54) Autoriseerimata maksetehingute puhul tuleks tehingu summa maksjale viivitamatult tagastada. Et maksja ei satuks ebasoodsasse olukorda, ei tohiks sellise tagastamise puhul krediteerimise väärtuspäev olla hilisem kui kuupäev, mil vastav summa debiteeriti. Et makseteenuse kasutajal oleks stiimul teatada teenuse pakkujale liigse viivitusega makseinstrumendi vargusest või kaotamisest ning seega vähendada autoriseerimata maksetehingute riski, peaks kasutaja vastutama üksnes väikese summa ulatuses, välja arvatud juhul, kui makseteenuse kasutaja on kasutanud pettust või tegemist on tõsise hooletusega. Selles kontekstis tundub, et 50 eurot on piisav summa, et tagada kasutajate ühtne ja kõrgetasemeline kaitse kogu liidus. Pärast seda, kui kasutaja on makseteenuse pakkujale teatanud, et tema makseinstrumenti võidi väärkasutada, ei tohiks kasutajalt nõuda nende edasiste kahjude kandmist, mis tulenevad selle makseinstrumendi autoriseerimata kasutamisest. Käesolev direktiiv ei piira makseteenuse pakkujate vastutust oma toodete tehnilise turvalisuse eest.

- (55) Et hinnata makseteenuse kasutaja võimalikku hooletust, tuleb arvesse võtta kõiki asjaolusid. Väidetava hooletuse tõendeid ja selle raskusastet tuleks üldiselt hinnata vastavalt siseriiklikule õigusele. Makseinstrumendi pakkumise ja kasutamisega seonduvaid lepingutingimusi ja nõudeid, mis suurendavad tarbija tõendamiskohustust või vähendavad väljaandja tõendamiskohustust, tuleks käsitada kehtetutena.
- Teatavates olukordades, eriti juhul, kui müügikohas ei ole makseinstrument kättesaadav (näiteks internetipõhise makse puhul), peab hooletust tõendama makseteenuse pakkuja, kuna maksjal on seda sellistel juhtudel peaaegu võimatu teha.
- (56) Tuleks sätestada kahju jagamine autoriseerimata maksetehingute puhul. Selleks et tagada tarbijakaitse kõrge tase, peaks maksjal olema alati õigus edastada makse tagasimaksmise nõue oma kontot haldavale makseteenuse pakkujale, isegi kui tehingus osaleb makse algatamise teenuse pakkuja. See ei piira makseteenuse pakkujate vahelist vastutuse jaotust. Tarbijateks mitteolevate makseteenuse kasutajate suhtes tuleks kohaldada erinevaid sätteid, kuna sellistel kasutajatel on tavaliselt võimalik paremini hinnata pettuse riski ja võtta tasakaalustavaid meetmeid.
- (56a) Käesoleva direktiivi eesmärk peaks olema suurendada tarbijakaitset seoses kaardimaksetehingutega, kui täpne tehingusumma ei ole teada ostu hetkel, mil maksja annab nõusoleku maksetehingu täitmiseks, näiteks automaattanklate, autorendilepingute või majutusbroneeringute puhul. Maksja makseteenuse pakkuja võib blokeerida maksja maksekontol rahalisi vahendeid üksnes siis, kui maksja on andnud nõusoleku rahaliste vahendite täpses summas blokeerimiseks ning need vahendid saab vabastada kohe pärast maksekäsundi laekumist.

- (57) Käesoleva direktiiviga tuleks sätestada tagasimaksmise eeskirjad, mis kaitseksid tarbijat, kui täidetud maksetehing ületab summat, mida oleks üldjuhul võinud eeldada. Kõnealused eeskirjad ei piira ametiasutuste maksude kogumise menetluste kohaldamist. Et maksjal ei tuleks kanda rahalist kahju, tuleb tagada, et tagastamise puhul krediteerimise väärtuspäev ei oleks hilisem kui kuupäev, mil vastav summa debiteeriti. Otsekorralduste puhul peaks makseteenuse pakkujatel olema võimalik ette näha veelgi soodsamad tingimused oma klientidele ja näiteks tagasi maksta mis tahes vaidlustatavad maksetehingud. Juhul kui kasutaja nõuab maksetehingu tagasimaksmist, ei tohiks tagasimakseõigus mõjutada makse aluseks olevaid maksja kohustusi makse saaja ees, näiteks seoses kauba või teenusega, mis on tellitud, tarbitud või mille eest nõutakse õiguspäraselt tasu, ega kasutaja õigust maksekäsund tühistada.
- (58) Tarbijatel ja ettevõtjatel peab finantsplaneerimiseks ja maksekohustuste õigeaegseks täitmiseks olema kindlus aja suhtes, mis maksekäsundi täitmiseks kulub. Seetõttu peaks käesoleva direktiiviga kehtestama aja, millest alates jõustuvad õigused ja kohustused – nimelt ajahetk, mil makseteenuse pakkuja saab maksekäsundi, sealhulgas ajahetk, mil tal on olnud võimalus seda saada makseteenuse lepingus kokku lepitud sidevahendi teel, olenemata mis tahes eelnevast protsessis osalemisest, mille tulemusel koostatakse ja edastatakse maksekäsund, nt turvalisuse kontrollimine ja raha olemasolu kontrollimine, teave PIN-koodi kasutamise kohta või makse täitmise lubaduse väljastamine. Peale selle peaks maksekäsundi saamine aset leidma siis, kui maksja makseteenuse pakkuja saab maksja arvelt debiteeritava maksekäsundi. Selles kontekstis ei oma tähtsust päev või ajahetk, mil makse saaja edastab teenusepakkujale maksekäsundid näiteks kaardimakse või otsekorralduse kaudu tehtud makse väljamaksmiseks või mil makseteenuse pakkuja teeb makse saajale asjaomases summas ettemakse tema kontot krediteerides. Makseteenuse kasutajatel peaks olema võimalik eeldada, et täielik ja kehtiv maksekäsund täidetakse nõuetekohaselt, kui makseteenuse pakkujal ei ole ühtegi lepingulist või seadusjärgset põhjust keeldumiseks. Kui makseteenuse pakkuja keeldub maksekäsundi täitmisest, peaks ta makseteenuse kasutajale esimesel võimalusel teatama keeldumisest ja selle põhjusest, tehes seda kooskõlas liidu ja siseriikliku õigusega.

- (59) Pidades silmas kiirust, millega nüüdisaegsed, täielikult automatiseeritud maksesüsteemid maksetehinguid töötlevad, mis tähendab seda, et pärast teatavat ajahetke ei saa maksekäsundeid tühistada ilma käsitsi sekkumise suurte kuludeta, on vaja määrata makse tühistamise tähtaeg. Sõltuvalt makseteenuse ja maksekäsundi liigist võivad pooled siiski kokku leppida erineva tähtaja kohaldamises. Antud kontekstis peaks saama tühistamist kohaldada üksnes makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja suhte korral ning seega ei piirata maksesüsteemides asetleidvate maksetehingute tühistamatust ega lõplikkust.
- (60) Kõnealune tühistamatus ei peaks mõjutama mõne liikmesriigi õigusest tulenevat makseteenuse pakkuja õigust või kohustust kooskõlas maksja raamlepingu või siseriiklike õigus- ja haldusnormide või juhistega maksta maksja ning makse saaja vahelise vaidluse korral maksjale tagasi täidetud maksetehingu summa. Kõnealust tagasimakset tuleks käsitada uue maksekäsundina. Välja arvatud nimetatud juhtudel, peaks õigusvaidluse maksekäsundi aluseks olevate kohustuste üle lahendama maksja ja makse saaja omavahel.
- (61) Selleks et tagada maksete täielikult integreeritud otsetöötlemine ja õiguskindlus, et makseteenuse kasutajate vahelised aluskohustused täidetakse, on väga oluline krediteerida makse saaja kontole maksja poolt üle kantud täielik summa. Samuti ei tohiks ühelgi maksetehingu täitmisega seotud vahendajal olla võimalik ülekantavalt summalt midagi maha arvestada. Makse saajal peaks siiski olema võimalik sõlmida oma makseteenuse pakkujaga kokkulepe, mille alusel viimane võib oma tasud maha arvestada. Võimaldamaks makse saajal kontrollida, et maksmisele kuuluv summa on nõuetekohaselt makstud, peaks maksetehingu täitmise kohta esitatud teabes olema siiski märgitud mitte ainult ülekantavate rahaliste vahendite summa, vaid ka kõikide tasude summa.

- (62) Tasudega seoses on kogemused näidanud, et tasude jagamine maksja ja makse saaja vahel on kõige tõhusam süsteem, sest see soodustab maksete otsetöötlemist. Seetõttu tuleks sätestada, et üldjuhul võtab makseteenuse pakkuja tasu otse maksjalt ja makse saajalt. Kehtestatud tasude summa võib samuti olla null, kuna käesoleva direktiivi sätteid ei tohiks mõjutada tava, mille kohaselt makseteenuse pakkuja ei võta tarbijatelt tasu nende pangakontode krediteerimise eest. Samamoodi võib makseteenuse pakkuja sõltuvalt lepingutingimustest nõuda makseteenuse kasutamise eest tasusid üksnes makse saajalt (kauplejalt), mis tähendab, et maksja suhtes ei kehtestata tasusid. Maksesüsteemide kasutamise eest võetavad tasud võivad olla kehtestatud liikmemaksu kujul. Ülekantud summat või mis tahes kehtestatud tasusid käsitlevad sätteid ei oma otsest mõju makseteenuse pakkujate või mis tahes vahendajate vahelisele hinnakujundusele.
- (63) Liikmesriigiti teatava makseinstrumendi puhul kasutatavad erinevad tasude süsteemid (edaspidi „lisatasud”) on tekitanud ELi maksete turul äärmuslikku mitmekesisust ja ajavad tarbijaid segadusse eelkõige seoses e-kaubanduse ja piiriülese kaubandusega. Nende liikmesriikide kauplejad, kus lisatasu võtmine on lubatud, pakuvad tooteid ja teenuseid liikmesriikides, kus lisatasu võtmine on keelatud, ning võtavad tarbijalt ikkagi lisatasu. Lisatasu võtmine tuleb läbi vaadata ka seetõttu, et määrusega (EL) nr XXX/aaaa kehtestatakse kaardipõhiste maksete vahendustasude kehtestamise eeskirjad. Kuna vahendustasu on peamine tegur, mis muudab enamiku kaardimakseid kulukaks, ja praktikas võetakse lisatasu ainult kaardipõhiste maksete eest, tuleks peale vahendustasusid käsitlevate eeskirjade vaadata läbi ka lisatasu kehtestamise eeskirjad. Selleks et suurendada kulude läbipaistvust ja edendada tõhusaimate makseinstrumentide kasutamist, ei tohiks liikmesriigid ega makseteenuse pakkujad takistada makse saajat nõudmast maksjalt tasu teatava makseinstrumendi kasutamise eest, võttes nõuetekohaselt arvesse direktiivi 2011/83/EL. Makse saaja õigust taotleda lisatasu tuleks siiski kohaldada ainult nende makseinstrumentide suhtes, mille vahendustasu kehtestamine ei ole reguleeritud. See peaks toimima mehhanismina, mis suunab kasutajaid kasutama odavaimaid maksevahendeid.

- (64) Kogu liidus maksete tõhususe parandamiseks tuleks kehtestada maksimaalne ühepäevane täitmisaeg kõigi maksja algatatud maksekäsundite suhtes, mis on eurodes või euroalasse mittekuuluva liikmesriigi vääringus, sealhulgas krediidikorralduste ja rahasiirete suhtes. Kõigi muude maksete korral, näiteks saaja poolt või kaudu algatatud maksed, sealhulgas otsekorraldused ja kaardimaksed, tuleks kohaldada sama ühepäevast täitmisaega, kui makseteenuse pakkuja ja maksja vahel puudub selge kokkulepe pikema täitmisaja kohta. Seda tähtaega peaks olema võimalik pikendada ühe tööpäeva võrra, kui maksekäsund esitatakse paberkandjal. See võimaldab jätkata makseteenuste osutamist nendele tarbijatele, kes on harjunud üksnes paberkandjal olevate dokumentidega. Otsekorralduste skeemi kasutamise korral peaks makse saaja makseteenuse pakkuja edastama maksenõude makse saaja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud aja jooksul, et võimaldada arveldamist kokkulepitud tähtpäeval. Selleks et vältida teenuse taseme langust, võttes arvesse, et maksete infrastruktuur on sageli väga tõhus, tuleks lubada liikmesriikidel alles jätta või kehtestada eeskirjad, millega määratakse vajaduse korral ühest tööpäevast lühem täitmisaeg.
- (65) Makse kogusummas täitmist ja makse täitmisaega käsitlevad sätted peaksid olema aluseks heale tavale, mida kasutatakse juhul, kui üks teenusepakkujatest ei paikne liidus.
- (66) Makseteenuse kasutajatel on väga oluline teada makseteenuste tegelikke kulusid ja tasusid, et teha oma valik. Järelikult ei tohiks lubada läbipaistmatuid hinnakujunduse meetodeid, sest on üldiselt teada, et selliste meetodite puhul on tarbijal erakordselt raske määrata kindlaks makseteenuse tegelikku hinda. Eelkõige ei tohiks lubada kasutajale ebasoodsa väärtuspäeva kasutamist.

- (67) Maksesüsteemi sujuv ja tõhus toimimine sõltub sellest, kas kasutaja saab olla kindel, et makseteenuse pakkuja täidab maksetehingu korrektselt ja kokkulepitud ajaks. Tavaliselt saab makseteenuse pakkuja hinnata riske, mis on seotud maksetehinguga. Makseteenuse pakkuja võimaldab kasutada maksesüsteemi, teeb korralduse tagasi kutsuda valesti suunatud või eraldatud rahalised vahendid ja teeb enamikul juhtudel otsuse, milliseid vahendajaid kaasata maksetehingu täitmisel. Kõiki neid kaalutlusi arvesse võttes on täiesti kohane (välja arvatud ebatavaliste ja ettenägematute asjaolude korral) kehtestada makseteenuse pakkuja vastutus kasutajalt vastu võetud maksetehingu täitmise eest, välja arvatud makse saaja makseteenuse pakkuja, kelle valimise eest vastutab üksnes makse saaja, tegevuse ja tegevusetuse eest. Ent selleks, et maksja ei jääks kaitseta ebatõenäolistes olukordades, kus võib jääda määratlemata (*non liquet*), kas makse saaja makseteenuse pakkuja sai maksesumma nõuetekohaselt kätte või mitte, peaks asjakohane tõendamise kohustus olema maksja makseteenuse pakkuja. Üldjuhul võib eeldada, et vahendav asutus, tavaliselt niinimetatud neutraalne organ, näiteks keskpank või kliiringukoda, mis kannab maksesumma raha saatvalt makseteenuse pakkujaalt raha saavale makseteenuse pakkujale, salvestab arveldusega seonduvad andmed ning saab need hiljem vajaduse korral kättesaadavaks teha. Kui maksesumma on krediteeritud makset saava makseteenuse pakkuja arvele, peaks makse saajal tekkima viivitamatult nõudeõigus makseteenuse pakkuja vastu maksesumma makse saaja kontole krediteerimiseks.
- (68) Maksja makseteenuse pakkuja peaks võtma vastutuse makse nõuetekohase täitmise eest, sealhulgas eelkõige maksetehingu kogusumma ja täitmisaja eest, ning täieliku vastutuse mis tahes eksimuse eest, mida teevad makseahelasse kuuluvad teised osapooled kuni makse laekumiseni makse saaja kontole. Juhul kui kogusumma ei ole makse saaja makseteenuse pakkujale krediteeritud või on krediteeritud hilinemisega, peaks nimetatud vastutuse tulemusena maksja makseteenuse pakkuja parandama maksetehingu või liigse viivitusega maksjale asjakohase tehingusumma tagasi maksma, ilma et see piiraks kõiki teisi nõudeid, mida võidakse esitada siseriikliku õiguse kohaselt. Makseteenuse pakkuja vastutuse korral ei tohiks maksjalt ega makse saajalt nõuda ebaõige maksega seotud mis tahes kulude tasumist. Liikmesriigid peaksid tagama, et täitmata jäänud või valesti või hilinenult täidetud maksetehingu puhul vastab makseteenuse pakkujate tehtud korrigeeriva makse väärtuspäev iga juhul väärtuspäevale, kui täitmine oleks olnud nõuetekohane.

- (69) Käesolev direktiiv peaks käsitlema üksnes makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahelisi lepingulisi kohustusi ja vastutust. Kreeditkorralduste ja muude makseteenuste nõuetekohaseks toimimiseks peavad makseteenuse pakkujatel ja nende vahendajatel, nt töötajatel, olema lepingud, milles on kokku lepitud nende vastastikustes õigustes ja kohustustes. Vastutusega seonduvad küsimused on kõnealuste ühtsete lepingute oluline osa. Maksetehingus osalevate makseteenuse pakkujate ja vahendajate usaldusväärsuse tagamiseks on oluline õiguskindlus, et makseteenuse pakkujale, kes ei ole süüdi makse mittenõuetekohases täitmisel, kompenseeritakse käesoleva direktiivi vastutust käsitlevate sätete alusel kantud kahju või makstud summad. Täiendavad regressiõigused ja selle sisu üksikasjad ning viisid, kuidas käsitleda makseteenuse pakkuja või vahendaja vastu seoses vigase maksetehinguga esitatud nõuet, peaks määrama lepingutes.
- (70) Makseteenuse pakkujal peaks olema võimalik määrata üheselt kindlaks teave, mis on maksekäsundi nõuetekohaseks täitmiseks vajalik. Teisest küljest selleks, et vältida killustumist ja liidus integreeritud maksesüsteemide loomise ohustamist, peaks liikmesriikidel olema keelatud nõuda maksetehingute puhul konkreetse tunnuse kasutamist. See ei tohiks siiski takistada liikmesriikidel nõudmast maksja makseteenuse pakkujalt nõuetekohase hoolsusega tegutsemist ja, kui see on tehniliselt võimalik ning ei nõua käsitsi sekkumist, kordumatu tunnuse vastavuse kontrollimist ning, kui kordumatu tunnus on mittevastav, maksekäsundi täitmisest keeldumist ning sellest maksja teavitamist. Makseteenuse pakkuja vastutus peaks piirduma maksetehingu nõuetekohase täitmisega vastavalt makseteenuse kasutaja maksekäsundile. Kui maksetehinguga seotud rahalised vahendid jõuavad vale saajani, kuna maksja on andnud vale kordumatu tunnuse, ei ole maksja ega makse saaja makseteenuse pakkujad vastutavad, vaid on kohustatud tegema koostööd, tehes mõistlikke jõupingutusi maksetehinguga seotud rahaliste vahendite tagasinõudmiseks, esitades selleks ka asjakohast teavet. Kõnealune teave võib hõlmata makse saaja isikut ja aadressi.

- (71) Selleks, et hõlbustada pettuste tõhusat ärahoidmist ja võidelda maksepettuste vastu kõikjal liidus, tuleks sätestada tõhus andmetöötlus ja andmevahetus maksesüsteemide ja makseteenuse pakkujate poolt ja nende vahel ning neil tuleks lubada koguda, töödelda ja vahetada maksepettustega seotud isikute isikuandmeid. Käesoleva direktiivi raames isikuandmete töötlemise suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 95/46/EÜ,²⁰ siseriiklike õigusakte, millega võetakse üle direktiiv 95/46/EÜ, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 45/2001²¹.
- (72) Käesoleva direktiiviga järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga ette nähtud põhiõigusi ja põhimõtteid, sealhulgas era- ja perekonnaelu austamist, õigust isikuandmete kaitsele, ettevõtlusvabadust, õigust tõhusale õiguskaitsele ning mitmekordse kohtumõistmise ja karistamise keeldu. Käesolevat direktiivi tuleb rakendada kooskõlas nimetatud õiguste ja põhimõtetega.
- (73) Vajalik on tagada käesoleva direktiivi alusel vastu võetud siseriiklike õigusaktide tõhus jõustamine. Seetõttu tuleks kehtestada asjakohased menetlused, mida järgides saaks esitada kaebusi nende makseteenuse pakkujate vastu, kes ei täida neid õigusakte, ja tagada, kui see on asjakohane, tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistuste määramine. Selleks et tagada käesoleva direktiivi tulemuslik täitmine, peaksid liikmesriigid määrama makseteenuse pakkujatest sõltumatud pädevad asutused vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruks (EL) nr 1093/2010²² sätestatud tingimustele. Läbipaistvuse huvides peaksid liikmesriigid teatama komisjonile määratud asutuste nimed ning kirjeldama selgelt nende ülesandeid vastavalt käesolevale direktiivile.

²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

²¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

²² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

- (73a) Liikmesriigid peaksid määrama pädevad asutused, kes on volitatud tagama käesoleva direktiivi jõustamise, ning tagama, et neile antakse uurimis- ja jõustamisvolitused ja piisavad vahendid, mis on vajalikud nende ülesannete täitmiseks. Pädevad asutused võivad seoses käesoleva direktiivi teatavate aspektide jõustamisega pöörduda kohtusse, kes on pädev tegema õiguslikku otsust, sealhulgas esitades vajaduse korral apellatsioonkaebuse. See võib anda liikmesriikidele võimaluse – eelkõige siis, kui käesoleva direktiivi sätteid võetakse üle tsiviilõigusesse – jätta nende sätete täitmise tagamine eespool nimetatud organite ja kohtute hooleks. Liikmesriikidel peaks olema õigus määrata käesolevas direktiivis sätestatud ulatuslike kohustuste täitmise tagamiseks erinevaid pädevaid asutusi. Näiteks mõne sätte puhul võiks liikmesriigid määrata pädevad asutused, kes vastutavad tarbijakaitse või andmekaitse jõustamise eest, ning mõne muu sätte puhul otsustada määrata usaldatavusnõuete täitmise järelevalvega tegelevad asutused. Õigus määrata erinevaid pädevaid asutusi ei tohiks mõjutada pideva järelevalve ja pädevate asutuste vahelise koostöö kohustust, nagu on ette nähtud käesolevas direktiivis.
- (74) Ilma et see piiraks klientide õigust esitada hagi kohtule, peaksid liikmesriigid tagama makseteenuse pakkujate ja tarbijate vaheliste käesolevas direktiivis sätestatud õigustest ja kohustustest tulenevate konfliktide kergelt kasutatava ja kulutundliku kohtuvälise lahendamise. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 593/2008²³ nähakse ette, et lepingutingimused kohaldatava õiguse kohta ei tohi kahjustada tarbijale tema alalise elukohariigi õiguse kohustuslike sätete alusel tagatud kaitset. Liikmesriigid peaksid kehtestama tõhusa ja tulemusliku vaidluste lahendamise menetluse, tagades, et makseteenuse pakkujad töötavad välja tulemusliku tarbijate kaebuste lahendamise menetluse, millest saavad juhinduda tarbijad enne, kui vaidlus antakse lahendamiseks kohtuvälise menetluse kaudu või kohtule. Kaebuste esitamise korras tuleks sätestada lühike ja selge tähtaeg, mille jooksul makseteenuse pakkuja vastab kaebusele.

²³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma I”) (ELT L 177, 4.7.2008, lk 6).

- (75) Liikmesriigid peaksid määrama, kas pädevad asutused, kes vastutavad makseasutustele tegevusloa andmise eest, võiksid samuti toimida kohtuväliselt kaebuste läbivaatamise ja kahju hüvitamise menetlusi läbiviivate pädevate asutustena.
- (76) Käesoleva direktiiviga ei tohiks piirata nende siseriiklike õigusaktide kohaldamist, mis on seotud tagajärgedega, mis tulenevad vastutusest väljavõtte ebakorrekse esitamise või edastamise eest.
- (77) Käesoleva direktiivi kohaldamine ei tohiks piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ²⁴ makseteenuste käibemaksustamist käsitlevate sätete kohaldamist.
- (77a) Kui käesolevas direktiivis viidatakse eurodes väljendatud summadele, tuleb neid summasid käsitada iga euroalasse mittekuuluva liikmesriigi poolt kindlaks määratud omavääringu ekvivalendina.
- (78) Õiguskindluse huvides on kohane kehtestada üleminekukord, mille kohaselt isikud, kes enne käesoleva direktiivi jõustumist on alustanud makseasutusena tegevust kooskõlas siseriiklike õigusaktidega, millega võetakse üle direktiiv 2007/64/EC, võivad jätkata seda tegevust asjaomases liikmesriigis kindlaksmääratud aja jooksul.
- (79) Komisjonile tuleks anda õigus võtta vastu õigusakte vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290, millega soovitus 2003/361/EÜ muutmise korral kohandatakse viidet sellele soovitusele, ning ajakohastamise kohta, kui neis liikmesriikides, kus kohaldatakse võimalust (osaliselt) leevendada litsentsimisnõuded väiksemate makseasutuste suhtes vastavalt inflatsioonile, muudetakse leevendamise künnist, mida väljendab makseteenuse pakkuja poolt keskmiselt teostatud maksetehingute kogusumma. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

²⁴ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

- (80) Selleks et tagada käesoleva direktiivi järjekindel kohaldamine, peaks komisjonil olema võimalik kasutada EBA erialaseid teadmisi ja abi, mistõttu tuleks EBA-le anda ülesanne töötada välja suuniseid ja koostada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, mis käsitlevad makseteenuste turvalisust, eelkõige seoses kliendi tugeva autentimisega, ning liikmesriikidevahelist koostööd, mis on seotud teenuste osutamise ning tegevusloaga makseasutuste asutamisega teistes liikmesriikides. Komisjonile tuleks anda pädevus need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud vastu võtta. Need ülesanded on täielikult kooskõlas EBA rolli ja ülesannetega vastavalt määrusele (EL) nr 1093/2010, millega loodi Euroopa Pangandusjärelevalve.
- (81) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt ühtse makseteenusteturu integreerimise jätkamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, sest see nõuab paljude erinevate, praegu liikmesriikide õigussüsteemides kehtivate eeskirjade ühtlustamist, ning seda saab seetõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (82) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise avaldusega selgitavate dokumentide kohta²⁵ kohustuvad liikmesriigid lisama põhjendatud juhtudel ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (83) Kuna direktiivi 2007/64/EÜ tuleb teha palju muudatusi, on asjakohane tunnistada see direktiiv kehtetuks ja asendada uuega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

²⁵ Liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühine poliitiline avaldus selgitavate dokumentide kohta (ELT C 369, 17.12.2011, lk 14).

I JAOTIS
SISU, REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu

1. Käesolevas direktiivis sätestatakse eeskirjad, mille kohaselt liikmesriigid eristavad kuut makseteenuse pakkujate kategooriat:
 - a) krediidasutused Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013²⁶ artikli 4 lõike 1 punkti 1 tähenduses, sh kooskõlas siseriikliku õigusega liidus asuvad krediidasutuste filiaalid nimetatud määruse artikli 4 lõike 1 punkti 17 tähenduses, kui krediidasutuse peakontor asub liidus või direktiivi 2013/36/EL artikli 47 kohaselt liidust väljaspool;
 - b) e-raha asutused direktiivi 2009/110/EÜ artikli 2 lõike 1 tähenduses, sh kooskõlas nimetatud direktiivi artikliga 8 ja siseriikliku õigusega e-raha asutuste filiaalid, kui need asuvad liidus ja nende peakontor asub liidust väljaspool ning üksnes juhul, kui asjaomaste filiaalide poolt osutatavad makseteenused on seotud e-raha väljastamisega;
 - c) postižiroasutused, kellel on siseriiklike õigusaktide kohaselt õigus osutada makseteenuseid;
 - d) makseasutused käesoleva direktiivi artikli 4 lõike 4 tähenduses;
 - e) Euroopa Keskpank ja liikmesriikide keskpangad, kui nad ei tegutse rahaasutuste või muu riigiasutusena;
 - f) liikmesriigid või nende piirkondlikud või kohalikud asutused, kui nad ei tegutse riigiasutustena.

²⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

2. Samuti sätestatakse käesolevas direktiivis nõuded makseteenuste tingimuste läbipaistvuse ja teabe kohta ning makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate vastavad õigused ja kohustused seoses makseteenuste osutamisega tavalise kutse- või äritegevusena.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse liidus osutatavate makseteenuste suhtes.
 - 1a. III ja IV jaotist kohaldatakse selle liikmesriigi vääringus tehtud maksetehingute suhtes, kus asuvad nii maksja makseteenuse pakkuja kui ka makse saaja makseteenuse pakkuja või kus asub ainus maksetehingus osalev makseteenuse pakkuja.
 - 1b. III jaotist (v.a artikli 38 lõike 1 punkt b, artikli 45 lõike 2 punkt e, artikli 45 lõike 5 punkt f ja artikkel 49) ning IV jaotist (v.a artikli 55 lõiked 2 ja 4, artiklid 67, 68, 72–77, 80, 82) kohaldatakse ka sellises vääringus tehtud maksetehingute suhtes, mis ei ole liikmesriigi vääring, juhul kui nii maksja makseteenuse pakkuja kui ka makse saaja makseteenuse pakkuja või ainus maksetehingus osalev makseteenuse pakkuja asuvad liidus, seoses maksetehingu nende osadega, mis sooritatakse liidus.
 - 1c. III jaotist (v.a artikli 38 lõike 1 punkt b, artikli 45 lõike 2 punkt e, artikli 45 lõike 5 punkt f ja artikkel 49) ning IV jaotist (v.a artikli 55 lõiked 2 ja 4, artiklid 67, 68, 72, artikli 74 lõige 1, artiklid 80 ja 82) kohaldatakse ka nende maksetehingute suhtes, mille puhul asub liidus vaid üks makseteenuse pakkujatest, seoses maksetehingu nende osadega, mis sooritatakse liidus.
 - 1d. Liikmesriigid võivad laiendada lõigetes 1b ja 1c osutatud kõigi sätete või mõne sätte kohaldamist kõnealustes lõigetes osutatud maksetehingutele.
2. Liikmesriigid võivad loobuda käesoleva direktiivi kõigi sätete või mõne sätte kohaldamisest direktiivi 2013/36/EL artikli 2 lõike 5 punktides 4–23 osutatud asutuste suhtes.

Artikkel 3
Reguleerimisalasse mitte kuuluvad tegevused

Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmise suhtes:

- a) maksetehingud, mis tehakse üksnes sularahas otse maksjalt makse saajale, ilma mis tahes vahendava sekkumiseta;
- b) maksetehingud maksjalt makse saajale, mis tehakse kaubandusagendi vahendusel, kellel on luba lepingu kaudu pidada läbirääkimisi kaupade või teenuste müügi või ostu üle või sõlmida müügi- või ostutehinguid:
 - i) maksja või makse saaja nimel;
 - ii) maksja ja makse saaja nimel, tingimusel et makseteenuse kasutajate rahalised vahendid ei kuulu ühelgi ajahetkel kaubandusagendile;
- c) professionaalne pangatähtede ja müntide füüsiline transport, sealhulgas nende vastuvõtmine, töötlemine ja tarnimine;
- d) maksetehingud, mis seisnevad mitteprofessionaalses sularaha vastuvõtmises ja tarnimises mittetulundusliku või heategevusliku tegevuse käigus;
- e) teenused, mille puhul makse saaja maksab kauba või teenuse eest makseteenuse kasutaja selgel taotlusel maksjale sularaha osana maksetehingust enne maksetehingu täitmist;
- f) rahavahetustegevus, st toimingud sularahas, mille puhul rahalisi vahendeid ei hoita maksekontol;

- g) maksetehingud, mis põhinevad mis tahes järgmisel dokumendil, millega makseteenuse pakkuja annab rahalised vahendid makse saaja käsutusse:
- i. pabertšekid vastavalt tšekke käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestavale 19. märtsi 1931. aasta Genfi konventsioonile;
 - ii. alapunktis i osutatud pabertšekkidega võrreldavad pabertšekid, mille suhtes kohaldatakse nende liikmesriikide õigusakte, kes ei ole tšekke käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 19. märtsi 1931. aasta Genfi konventsiooni osalised;
 - iii. paberil käskvekslid kooskõlas veksleid ja lihtveksleid käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 7. juuni 1930. aasta Genfi konventsiooniga;
 - iv. alapunktis iii osutatud käskvekslitega võrreldavad paberil käskvekslid, mille suhtes kohaldatakse nende liikmesriikide õigusakte, kes ei ole veksleid ja lihtveksleid käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 7. juuni 1930. aasta Genfi konventsiooni osalised;
 - v. paberil maksetähikud;
 - vi. paberil reisitšekid;
 - vii. paberil rahakaardid, nagu need on määratlenud Ülemaailmne Postiliit;
- h) maksetehingud, mis sooritatakse makse- või väärtpaberiarveldussüsteemis arveldusagentide, kesksete osapoolte, kliiringukodade ja/või keskpankade ja muude süsteemis osalejate ning makseteenuse pakkujate vahel, ilma et see piiraks artikli 29 kohaldamist;
- i) maksetehingud, mis on seotud väärtpaberitest koosneva vara teenindamisega, sealhulgas dividendide, sissetuleku või muude tulude jaotamise või tagasiostmise või müügiga, mida teostavad punktis h osutatud isikud või investeerimisühingud, krediidasutused, ühisinvesteeringuettevõtjad või investeerimisteenuseid osutavad varahaldusettevõtjad ning kõik muud asutused, kellel on lubatud hallata finantsinstrumente;

- j) tehniliste teenuste pakkujate teenused makseteenuse pakkujatele, millega toetatakse makseteenuste osutamist, kusjuures ülekantavad rahalised vahendid ei kuulu ühelgi ajahetkel selliste teenuste pakkujatele, sealhulgas andmetöötlus ja andmete säilitamine, usaldus- ja eraelu puutumatuse kaitse teenused, andmete ja olemi autentimine, infotehnoloogia- (IT) ja sidevõrguteenuste osutamine, makseteenustes kasutatavate terminalide ja seadmete kasutuseks andmine ja hooldus;
- k) teenused, mis põhinevad teatavatel makseinstrumentidel, mida saab kasutada üksnes piiratud viisil ja mis vastavad ühele järgmistest tingimustest:
- i) makseinstrumendid, millega on nende valdajal võimalik omandada kaupu või teenuseid ainult väljaandja ruumides või väljaandjaga sõlmitud otsese kaupade müügi või teenuste osutamise lepingu alusel teenusepakkujate piiratud võrgus;
 - ii) makseinstrumendid, mida saab kasutada üksnes piiratud valiku kaupade või teenuste omandamiseks;
 - iii) makseinstrumendid, mis kehtivad vaid ühes liikmesriigis ja mida reguleerib riiklik või piirkondlik avaliku sektori asutus konkreetsetel sotsiaalsetel või maksustamisega seotud eesmärkidel, et omandada konkreetseid kaupu või saada teenuseid tarnijatelt, kes on sõlminud väljaandjaga kaupade müügi või teenuste osutamise lepingu.

Sama makseinstrumenti ei saa kasutada maksetehingute tegemiseks eesmärgiga omandada kaupu või teenuseid rohkem kui ühes piiratud võrgus või omandada piiramata valikul kaupu ja teenuseid;

- l) elektroonilise side võrkude ja teenuste pakkujate teostatavad maksetehingud, kui tehing tehakse võrgu kliendi või teenuse tellija huvides või digitaalse infosisu ja häälepõhiste teenuste ostmiseks elektroonilise side teenuste kõrvalteenusena, olenemata digitaalse infosisu ostmiseks või tarbimiseks kasutatavast seadmest, tingimusel et ükski maksetehing ei ole suurem kui 50 eurot ja:
 - a) maksetehingute kogusumma ei ületa ühe võrgu kliendi või teenuse tellija kohta 200 eurot ühe arvelduskuu jooksul; või
 - b) kui võrgu klient või teenuse tellija eelrahastab oma elektroonilise side võrgu või teenuse pakkuja juures asuvat kontot, ei ületa maksetehingute kogusumma 200 eurot ühe kalendrikuu jooksul;
- la) elektroonilise side võrkude või teenuste pakkuja maksetehingud võrgu kliendi või teenuse tellija jaoks, mis täidetakse elektroonilisest seadmest või selle kaudu ning mis võetakse asjaomaselt arvelt heategevuse raames, tingimusel et mis tahes üksiku maksetehingu väärtus ei ületa 50 eurot ja maksetehingute kogusumma ei ületa 200 eurot kuus iga võrgu kliendi või teenuse tellija kohta;

- lb) elektroonilise side võrkude või teenuste pakkuja maksetehingud võrgu kliendi või teenuse tellija jaoks, mis täidetakse elektroonilisest seadmest või selle kaudu ning mis võetakse asjaomaselt arvelt piletite ostmiseks, tingimusel et mis tahes üksiku maksetehingu väärtus ei ületa 50 eurot ja maksetehingute kogusumma ei ületa 200 eurot kuus iga võrgu kliendi või teenuse tellija kohta;
- m) makseteenuse pakkujate, nende agentide või filiaalide vahel teostatavad maksetehingud nende oma nimel;
- n) maksetehingud, mis teostatakse emaettevõtja ja selle tütarettevõtja vahel või sama emaettevõtja mitme tütarettevõtja vahel ilma makseteenuse pakkuja mis tahes vahendava sekkumiseta; erandiks on samasse konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja vahendav sekkumine;
- o) sularaha väljavõtmiseks pakutavad teenused, mida pakuvad ühe või mitme kaartide väljastaja huvides tegutsevad teenusepakkujad, kes ei ole maksekontolt raha välja võtva kliendiga sõlmitud raamlepingu osapooled, tingimusel et need teenusepakkujad ei teosta muid I lisas loetletud makseteenuseid, v.a artiklid 38, 41 ja 42, mida kohaldatakse vastavalt kõnealust teenust osutavate operaatorite suhtes.

Artikkel 4

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „päritoluliikmesriik” – mis tahes järgmine riik:
 - i. liikmesriik, kus on makseteenuse pakkuja registrijärgne asukoht või
 - ii. liikmesriik, kus asub makseteenuse pakkuja peakontor, kui siseriikliku õiguse kohaselt tal registrijärgne asukoht puudub;
2. „vastuvõttev liikmesriik” – liikmesriik, mis ei ole päritoluliikmesriik ja kus makseteenuse pakkujal on agent või filiaal või kus ta osutab makseteenuseid;
3. „makseteenus” – I lisas loetletud mis tahes äritegevus;
4. „makseasutus” – juriidiline isik, kellele on antud tegevusluba kooskõlas artikliga 10 makseteenuste osutamiseks ja täitmiseks kõikjal liidus;
5. „maksetehing” – maksja, maksja nimel või makse saaja algatatud rahaliste vahendite sissemakse, ülekandmine või väljanõudmine, mis ei olene makse aluseks olevatest mis tahes kohustustest maksja ja makse saaja vahel;
6. „maksesüsteem” – arveldussüsteem, millel on ametlikud standardid ja ühtsed eeskirjad maksetehingute töötlemiseks, kliiringuks ja/või arveldamiseks;
7. „maksja” – füüsiline või juriidiline isik, kellel on maksekonto ja kes on lubanud teha maksekäsundi antud maksekontolt või, kui maksekontot ei ole, füüsiline või juriidiline isik, kes teeb maksekäsundi;
8. „makse saaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes peaks olema maksetehinguga ülekantavate rahaliste vahendite saaja;

9. „makseteenuse pakkuja” – käesoleva direktiivi artikli 1 lõikes 1 osutatud ettevõtjad ning füüsilised või juriidilised isikud, kes kasutavad artiklite 27 ja 27a kohast erandit;
10. „kontot haldav makseteenuse pakkuja” – makseteenuse pakkuja, kes pakub ja haldab maksekontot, millelt maksja soovib teha konkreetse maksetehingu;
11. „makse algatamise teenuse pakkuja” – makseteenuse pakkuja, kelle äritegevus seisneb I lisa punktis 7 osutatud tegevuses;
- 11a. „kontoteabe teenuse pakkuja” – makseteenuse pakkuja, kelle äritegevus seisneb I lisa punktis 8 osutatud tegevuses;
12. „makseteenuse kasutaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes kasutab makseteenust maksja või makse saaja või mõlemana;
13. „tarbija” – füüsiline isik, kes tegutseb käesoleva direktiiviga hõlmatud makseteenuse lepingutes eesmärkidel, mis ei seonu selle isiku kaubandus-, äri- või kutsetegevusega;
14. „raamleping” – makseteenuse leping, millega reguleeritakse üksikute ja järjestikuste maksetehingute täitmist tulevikus ning mis võib sisaldada maksekonto avamise kohustust ja tingimusi;
15. „rahasiire” – makseteenus, mille puhul saadakse maksjalt rahalisi vahendeid maksja või makse saaja nimel maksekontot avamata ning mille ainsaks eesmärgiks on kanda vastav rahasumma üle makse saajale või mõnele teisele makseteenuse pakkujale, kes tegutseb makse saaja nimel, ja/või kui rahalised vahendid saadakse makse saaja nimel ning tehakse talle kättesaadavaks;
16. „maksekonto” – ühe või mitme makseteenuse kasutaja nimel olev konto, mida kasutatakse maksetehingute tegemiseks;
17. „rahalised vahendid” – pangatähed ja mündid, elektroonsel kujul edastatav raha ja e-raha, mis on määratletud direktiivi 2009/110/EÜ artikli 2 lõikes 2;

18. „maksekäsund” – makseteenuse pakkujale maksja või makse saaja antud juhis maksetehingu täitmiseks;
19. „väärtuspäev” – päev, mil makseteenuse pakkuja debiteerib maksja kontot või krediteerib makse saaja kontot ja mis on aluseks kontol olevatele rahalistele vahenditele intressi arvutamisel;
20. „viitekurss” – vahetuskurss, millele tuginedes arvutatakse valuutavahetuskurss ja mille makseteenuse pakkuja teeb kättesaadavaks või mis pärineb avalikkusele kättesaadavast allikast;
21. „autentimine” – toimingud, mis võimaldavad makseteenuse pakkujal kindlaks teha konkreetse makseteenuse kasutaja isiku või konkreetse makseinstrumendi kasutamise kehtivuse, sealhulgas kasutaja isikustatud turvavolituste kasutamine;
22. „tugev kliendi autentimine” – autentimine, mille käigus kasutatakse viivitamata kahte või enam elementi, mis kuuluvad teadmise, omamise või tunnuse kategooriasse ja on sõltumatud, et neist ühe rikkumine ei ohustaks teiste usaldusväärsust, ning mille ülesehitus võimaldab kaitsta autentimisandmete konfidentsiaalsust;
- 22a. „isikustatud turvavolitused” – makseteenuse pakkuja poolt kliendile autentimise eesmärgil antud isikustatud elemendid;
- 22b. „kaugmaksetehing” – maksetehing, mis on algatatud interneti teel või seadme kaudu, mida võib kasutada sidevahendina;
- 22c. „tundlikud makseandmed” – andmed, sealhulgas isikustatud turvavolitused, mis võimaldavad omada kontrolli makseteenuse kasutaja konto üle või mida võib kasutada pettuse toimepanemiseks;
23. „viiteintressimäär” – intressimäär, millele tuginedes arvutatakse kasutatav intressimäär ja mis pärineb avalikkusele kättesaadavast allikast, mida saavad kontrollida mõlemad makseteenuse lepingu osalised;
24. „kordumatu tunnus” – makseteenuse kasutajale makseteenuse pakkuja määratud tähtede, numbrite või sümbolite kombinatsioon, mille makseteenuse kasutaja esitab maksetehingu teise makseteenuse kasutaja ja/või teisele makseteenuse kasutajale kuuluva maksekonto üheseks kindlakstegemiseks;

25. „agent” – füüsiline või juriidiline isik, kes tegutseb makseteenuste osutamisel makseasutuse nimel;
26. „makseinstrument” – makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud isikustatud seade (seadmed) ja/või toimingute kogum, mida kasutatakse maksekäsundi algatamiseks;
27. „sidevahendid” – vahendid, mida makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja võivad kasutada omavahelise makseteenuse lepingu sõlmimisel, ilma et nad peaksid ühel ajal füüsiliselt kohal viibima;
28. „püsiv andmekandja” – vahend, mis võimaldab makseteenuse kasutajal isiklikult talle adresseeritud teavet salvestada nii, et seda saab tulevikus teabe otstarbe seisukohast piisava aja jooksul kasutada, ja mis võimaldab salvestatud teavet muutmata kujul taasesitada;
29. „mikroettevõtja” – ettevõtja, kes on makseteenuse lepingu sõlmimise ajal soovitusel 2003/361/EÜ (6. mai 2003. aasta versioon) lisa artiklis 1 ja artikli 2 lõigetes 1 ja 3 määratletud ettevõtja;
30. „tööpäev” – päev, mil maksja asjaomane makseteenuse pakkuja või maksetehingu täitmisega seotud makse saaja makseteenuse pakkuja on maksetehingu täitmiseks vajalikuks arvelduseks avatud;
31. „otsekorraldus” – siseriiklik või piiriülene makseteenus, mille eesmärgiks on debiteerida maksja maksekontot, kui maksetehingu on algatanud makse saaja volituse alusel, mille maksja on andnud makse saajale, makse saaja makseteenuse pakkujale või maksja enda makseteenuse pakkujale;
32. „makse algatamise teenus” – teenus maksekäsundi algatamiseks makseteenuse kasutaja taotlusel seoses teise makseteenuse pakkuja juures hoitava maksekontoga;
33. „kontoteabe teenus” – internetipõhine teenus, mis seisneb konsolideeritud teabe esitamises ühe või mitme maksekonto kohta, mille makseteenuse kasutaja on avanud ühe või mitme makseteenuse pakkuja juures;

34. „filiaal” – äritegevusüksus, mis ei ole peakontor ja mis on makseasutuse osa, mis ei ole juriidiline isik ning mis teostab otse kõiki või mõningaid makseasutuse äritegevusele omaseid tehinguid; kõiki tegevuskohti, mille teises liikmesriigis paikneva peakontoriga makseasutus on ühes liikmesriigis asutanud, käsitatakse ühe filiaalina;
35. „konsolideerimisgrupp” – ettevõtjate grupp, mis on üksteisega seotud direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõikes 1, lõikes 2 või lõikes 7 osutatud viisil, või ettevõtjad, mis on määratletud komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 241/2014 artikli 4, [5 ja 6] alusel ja mis on üksteisega seotud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 10 lõikes 1, artikli 113 lõikes 6 või lõikes 7 osutatud viisil;
36. „elektroonilise side võrk” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/21/EÜ²⁷ artikli 2 esimese lõigu punktis a määratletud võrk;
37. „elektroonilise side teenus” – direktiivi 2002/21/EÜ artikli 2 esimese lõigu punktis c määratletud teenus;
38. „digitaalne infosisu” – kaubad või teenused, mis on toodetud ja tarnitud digitaalsel kujul ja mille kasutamine või tarbimine on võimalik vaid tehnilise seadmega ning mis ei võimalda mingil viisil füüsiliste kaupade ja teenuste kasutamist või tarbimist;
39. „maksetehingute vastuvõtmine” – makseteenus, mida osutab makseteenuse pakkuja, kellel on makse saajaga leping maksetehingute vastuvõtmiseks ja töötlemiseks, mille tulemusena kantakse rahalised vahendid üle makse saajale;
40. „makseinstrumentide väljastamine” – makseteenus, mille puhul makseteenuse pakkuja annab maksjale makseinstrumendi maksja maksetehingute algatamiseks ja töötlemiseks;

²⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (EÜT L 108, 24.4.2002, lk 33).

41. „omavahendid” – omavahendid, nagu need on määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 118, mille puhul vähemalt 75 % esimese taseme omavahenditest moodustavad esimese taseme põhiomavahendid, nagu on osutatud kõnealuse määruse artiklis 50, ning teise taseme omavahendid on võrdsed ühe kolmandikuga esimese taseme omavahenditest või sellest väiksemad;
42. [...]
- 42b. „ühismärgistus” – kahe või enama kaubamärgi lisamine ühele kaardipõhisele makseinstrumendile;
- 42c. „kaubamärk” – konkreetne märk, mis viitab maksekaardiskeemile, milles kaardipõhised maksetehingud tehakse.

II JAOTIS
MAKSETEENUSE PAKKUJAD

1. PEATÜKK

Makseasutused

1. jagu

Üldeeskirjad

Artikkel 5

Tegevusloa taotlemine

1. Makseasutuse tegevusloa saamiseks esitatakse päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele taotlus koos järgmiste dokumentidega:
 - a) tegevusprogramm, milles eelkõige kirjeldatakse kavandatavate makseteenuste liike;
 - b) äriplaani koos esimese kolme majandusaasta prognoositava eelarvekalkulatsiooniga, mis tõendab, et taotluse esitaja suudab rakendada usaldusväärseks tegutsemiseks kohaseid ja proportsionaalseid süsteeme, vahendeid ning menetlusi;
 - c) tõendid selle kohta, et makseasutus omab artiklis 6 sätestatud algkapitali;
 - d) artikli 9 lõikes 1 osutatud makseasutuste puhul makseteenuse kasutaja rahaliste vahendite kaitseks artikli 9 kohaselt võetud meetmete kirjeldus;
 - e) taotluse esitaja juhtimiskorra ja sisekontrollimehhanismide, sealhulgas haldus-, riskijuhtimis- ja raamatupidamismenetluste kirjeldus, mis tõendab, et nimetatud juhtimiskord, kontrollimehhanismid ja menetlused on proportsionaalsed, asjakohased, usaldusväärsed ja piisavad;

- f) turvaintsidentide ja turvalisusega seotud kliendikaebuste väljaselgitamise ja lahendamise ning nende suhtes meetmete võtmise korra kirjeldus, sealhulgas intsidente käsitlev aruandlusmehhanism, milles võetakse arvesse makseasutuse teatamiskohustust vastavalt artiklile 86;
- g) tundlikele makseandmetele juurdepääsu registreerimise, seire, jälgimise ja piiramise protsessi kirjeldus;
- h) talitluspidevuse tagamise korra kirjeldus, mis hõlmab oluliste toimingute loetelu, tõhusaid hädaolukorra lahendamise plaane ning nende plaanide asjakohasuse ja tõhususe korrapärase katsetamise ja läbivaatamise menetlust;
- i) jõudluse, tehingute ja pettuse kohta statistiliste andmete kogumise põhimõtete kirjeldus ja põhimõistete määratlus;
- j) turvapoliitika dokument, sealhulgas põhjalik makseteenustega seotud riski hinnang ning nende turvalisuskontrolli ja riskide maandamise meetmete kirjeldus, mis on võetud makseteenuste kasutajatele piisava kaitse pakkumiseks väljaselgitatud ohtude, sealhulgas pettuse ning tundlike ja isikuandmete ebaseadusliku kasutamise eest;
- k) ülevaade sisekontrollimehhanismidest, mille taotluse esitaja on kehtestanud vastavalt kohustustele võidelda rahapesu ja terrorismi rahastamisega tulenevalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2005/60/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EÜ) nr 1781/2006²⁸;
- l) taotluse esitaja organisatsioonilise struktuuri kirjeldus, mis vajaduse korral sisaldab agentide ja filiaalide kavandatud kasutamise kirjeldust ning kirjeldust kohapealsete ja mujal tehtud kontrollide kohta, mille taotluse esitaja kohustub vähemalt kord aastas agentide ja filiaalide puhul läbi viima, samuti tegevuse edasiandmise korra kirjeldust ning käsitleb taotluse esitaja osalust riigisisestes või rahvusvahelistes maksesüsteemides;

²⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. novembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1781/2006 raha ülekandmisel esitatava maksjaga seotud teabe kohta (ELT L 345, 8.12.2006, lk 1).

- m) andmed isikute kohta, kellel on taotluse esitajas otseselt või kaudselt oluline osalus direktiivi 2013/36/EL artikli 3 lõike 1 punkti 33 tähenduses, nende osaluse suurus ning tõendid nende sobivuse kohta, pidades silmas vajadust tagada makseasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine;
- n) andmed makseasutuse juhtide ja makseasutuse juhtimise eest vastutavate isikute kohta ja vajaduse korral makseasutuse makseteenustega seotud tegevuse eest vastutavate isikute kohta ning samuti tõendid, et neil on hea maine ning makseteenuste osutamiseks kohased teadmised ja kogemus vastavalt makseasutuse päritoluliikmesriigis kindlaks määratule;
- o) vajaduse korral andmed Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2006/43/EÜ määratletud vannutatud audiitorite ja audiitorühingute kohta;
- p) taotluse esitaja õiguslik seisund ja põhikiri;
- q) taotluse esitaja peakontori aadress.

Punktide d, e, f ja l kohaldamiseks esitab taotluse esitaja kirjelduse auditeerimiskorra ja organisatsioonilise korralduse kohta, mille ta on kehtestanud selleks, et võtta kõik mõistlikud meetmed oma teenusekasutajate huvide kaitsmiseks ja makseteenuste toimimise jätkuvuse ning usaldusväärsuse tagamiseks.

Punktis j osutatud turvalisuskontrolli ja riskide maandamise meetmete kirjeldus annab ülevaate kõrgetasemelise tehnilise turvalisuse tagamise meetmetest, sealhulgas tarkvara ja IT süsteemidest, mida taotleja või ettevõtjad, kellele ta oma tegevuse edasi annab, kasutavad oma tegevuse või selle osa turvalisuse tagamiseks. Need meetmed peavad hõlmama ka artikli 86 lõikes 1 sätestatud turvameetmeid. Nende meetmete puhul võetakse arvesse Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) poolt vastavalt artikli 86 lõikele 2 esitatud turvameetmete suuniseid.

2. Liikmesriigid nõuavad, et ettevõtjatel, kes taotlevad I lisa punktides 7 ja 8 sätestatud makseteenuste osutamiseks luba või registreerimist, oleks loa andmise või registreerimise eeltingimusena kutsekindlustus või samaväärne kindlustus, mis hõlmab territooriumit, millel nad teenuseid pakuvad, või mõni muu võrreldav tagatis vastutuse katteks, et tagada nende võime võtta artiklitest 65, 80 ja 82 tulenev vastutus.
3. EBA töötab ühe aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi jõustumist käesoleva direktiivi kohaste pädevate asutuste jaoks välja suunised lõikes 2 osutatud kutsekindlustuse või samaväärse tagatise minimaalse rahasumma kindlaks määramise kriteeriumide kohta.

Esimeses lõigus osutatud suuniseid välja töötades võtab EBA arvesse järgmist:

- ettevõtja riskiprofiil;
- kas ettevõtja osutab muid I lisa loetletud makseteenuseid või tegeleb muu äritegevusega;
- tegevuse ulatus. Ettevõtjate puhul, kes taotlevad luba I lisa punktis 7 sätestatud makseteenuste osutamiseks, võetakse arvesse algatatud tehingute väärtust; ettevõtjate puhul, kes taotlevad registreerimist I lisa punktis 8 sätestatud makseteenuste osutamiseks, võetakse arvesse kontoteabe teenuseid kasutavate klientide arvu.

EBA vaatab suunised regulaarselt läbi.

4. Lõikes 3 osutatud teave tehakse pädevatele asutustele teatavaks kooskõlas lõikega 1.

Artikkel 5a
Osaluse kontrollimine

1. Füüsilised ja juriidilised isikud, kes on otsustanud kas otseselt või kaudselt omandada makseasutuses olulise osaluse määrase (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 36 tähenduses või seda suurendada, mille tulemusena osalus kapitalis või hääleõiguses ulatub või ületab 20 %, 30 % või 50 %, või nii, et makseasutusest saab nende tütaretttevõtja, teavitavad eelnevalt kirjalikult asjaomase makseasutuse pädevaid asutusi niisuguse omandamise või suurendamise kavatsusest. Sama kehtib kõigi füüsiliste ja juriidiliste isikute puhul, kes on otsustanud kas otseselt või kaudselt olulise osaluse võõrandada või seda vähendada nii, et osalus kapitalis või hääleõiguses langeb alla 20 %, 30 % või 50 %, või nii, et makseasutus lakkab olemast nende tütaretttevõtja.
2. Kavandatav olulise osaluse omandaja esitab pädevale asutusele teabe, mis sisaldab omandatava osaluse suurust ja asjakohast teavet, millele osutatakse direktiivi 2013/36/EL artikli 23 lõikes 4.
3. Liikmesriigid nõuavad, et kui lõikes 2 osutatud isikute mõju võib kahjustada asutuse arukat ja usaldusväärset juhtimist, väljendavad pädevad asutused sellele vastuseisu või võtavad vajalikke meetmeid sellise olukorra lõpetamiseks. Sellisteks meetmeteks võivad olla ettekirjutused, juhtkonna karistamine või asjaomase makseasutuse aktsionäride, osanike või liikmete aktsiatest või osadest tuleneva hääleõiguse peatamine.
4. Samasuguseid meetmeid kohaldatakse füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes, kes ei täida käesolevas artiklis sätestatud kohustust anda eelnevat teavet.
5. Kui osalus omandatakse pädevate asutuste vastuseisust hoolimata, näevad liikmesriigid olenemata muudest rakendatavatest karistustest ette vastava hääleõiguse peatamise, hääletamisel antud hääle õigustühiseks tunnistamise või võimaluse need kehtetuks tunnistada.

Artikkel 6

Algkapital

Liikmesriigid nõuavad, et makseasutustel oleks neile tegevusloa andmise ajal järgmine algkapital, mis koosneb direktiivi 2013/36/EL artikli 12 lõikes 2 osutatud kirjetest:

- a) kui makseasutus pakub ainult I lisa punktis 6 osutatud makseteenuseid, ei tohi tema algkapital kunagi olla alla 20 000 euro;
- b) kui makseasutus pakub I lisa punktis 7 osutatud makseteenuseid, ei tohi tema algkapital kunagi olla alla 50 000 euro;
- c) kui makseasutus pakub I lisa punktides 1–5 osutatud mis tahes makseteenuseid, ei tohi tema algkapital kunagi olla alla 125 000 euro.

Artikkel 7

Omavahendid

- 1. Makseasutuse omavahendid, nagu need on määratletud artikli 4 punktis 41, ei tohi langeda madalamale kui käesoleva direktiivi artiklis 6 või 8 sätestatud summa, olenevalt sellest, kumb on suurem.
- 2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et hoida ära omavahendite elementide korduv kasutamine juhul, kui makseasutus kuulub teise makseasutuse, krediidiasutuse, investeerimisühingu, varahaldusettevõtja või kindlustusandjaga samasse konsolideerimisgruppi. Käesolevat lõiget kohaldatakse ka juhul, kui makseasutus ei paku ainult makseteenuseid, vaid tal on mitu tegevusvaldkonda.
- 3. Kui määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 7 sätestatud tingimused on täidetud, võivad liikmesriigid või nende pädevad asutused otsustada mitte kohaldada käesoleva direktiivi artiklit 8 makseasutuste suhtes, mis kuuluvad direktiivi 2013/36/EL kohaselt oma krediidiasutusest emaettevõtjat hõlmava konsolideeritud järelevalve alla.

Artikkel 8
Omavahendite arvutamine

1. Sõltumata artiklis 6 sätestatud algkapitali nõuetest, nõuavad liikmesriigid, et makseasutustel oleksid igal ajal omavahendid summas, mille arvutamise aluseks on üks järgnevast kolmest meetodist vastavalt pädevate asutuste poolt kooskõlas siseriikliku õigusega kindlaks määratule.

Meetod A

Makseasutuse omavahendite summa on võrdne vähemalt 10 %-ga tema eelneva aasta püsivatest üldkuludest. Pädevad asutused võivad seda nõuet kohandada juhul, kui makseasutuse äritegevuses on alates eelnevast aastast toimunud oluline muutus. Kui makseasutuse äritegevus ei ole arvestamise kuupäevaks veel terve aasta kestnud, peab omavahendite summa olema võrdne vähemalt 10 %-ga püsivatest üldkuludest, lähtudes äriplaanis kavandatust, kui pädevad asutused ei nõua kõnealuse plaani kohandamist.

Meetod B

Makseasutuse omavahendite summa on võrdne vähemalt järgmiste elementide summaga, mida on korrutatud lõikes 2 sätestatud korrigeerimisteguriga k , kui maksete maht (MM) on 1/12 eelneva aasta jooksul makseasutuse täidetud või algatatud maksetehingute kogusummast:

- a) 4,0 % MM osast, mis on kuni 5 miljonit eurot,
pluss
- b) 2,5 % MM osast, mis on üle 5 miljoni euro, kuid ei ületa 10 miljonit eurot,
pluss
- c) 1 % MM osast, mis on üle 10 miljoni euro, kuid ei ületa 100 miljonit eurot,
pluss
- d) 0,5 % MM osast, mis on üle 100 miljoni euro, kuid ei ületa 250 miljonit eurot,
pluss
- e) 0,25 % MM osast, mis on üle 250 miljoni euro.

Meetod C

Makseasutuse omavahendite summa on võrdne vähemalt punktis a määratletud asjaomase näitajaga, mida on korrutatud punktis b sätestatud korrutusteguriga ning korrutatud seejärel lõikes 2 sätestatud korrigeerimisteguriga k.

a) Asjaomaseks näitajaks on järgmiste elementide summa:

1. intressitulu;
2. intressikulu;
3. saadud vahendus- ja teenustasud ning
4. muu tegevustulu.

Iga element liidetakse kas pluss- või miinusmärgiga. Asjaomase näitaja arvutamisel ei tohi arvesse võtta erakordseid või ebareeglipäraseid tuluartikleid. Nende teenustega seotud kulud, mida tegevuse edasiandmise korras osutavad kolmandad osapooled, võivad näitajat vähendada, kui kulud tulenevad käesoleva direktiivi kohaselt järelevalve alla kuuluvast ettevõtjast. Näitaja arvutatakse 12 kuu andmete põhjal eelneva majandusaasta lõpus. See arvutatakse eelneva majandusaasta põhjal. Meetodiga C arvutatud omavahendid ei tohi siiski olla väiksemad kui 80 % viimase kolme majandusaasta keskmisest asjaomasest näitajast. Kui auditeeritud andmed ei ole kättesaadavad, võib kasutada äritegevuse prognoose.

b) Korrutustegur on järgmine:

- i) 10 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on kuni 2,5 miljonit eurot;
- ii) 8 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on 2,5 miljonist eurost kuni 5 miljoni euron;
- iii) 6 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on 5 miljonist eurost kuni 25 miljoni euron;
- iv) 3 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on 25 miljonist eurost kuni 50 miljoni euron;
- v) 1,5 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on üle 50 miljoni euro.

2. Meetodite B ja C puhul kasutatav korrigeerimistegur k on järgmine:
 - a) 0,5, kui makseasutus osutab ainult I lisa punktis 6 loetletud makseteenuseid;
 - b) 1, kui makseasutus osutab I lisa punktides 1–5 ja 7 loetletud mis tahes makseteenuseid.
3. Pädevad asutused võivad makseasutuse riskijuhtimisprotsesside, operatsiooniriski kahjujuhtumite andmebaasi ja sisekontrollimehhanismide hinnangust lähtuvalt nõuda makseasutuselt vastavalt lõikele 1 valitud meetodi kohaldamisel saadud omavahendite summast kuni 20 % suurema summa olemasolu või lubada makseasutusele vastavalt lõikele 1 valitud meetodi kohaldamisel saadud omavahendite summast kuni 20 % väiksema summa olemasolu.

Artikkel 9
Kaitsenõuded

1. Liikmesriigid või pädevad asutused nõuavad I lisa punktides 1–6 osutatud makseteenuseid pakkuvalt makseasutuselt, et ta kasutaks makseteenuse kasutajatelt ja teise makseteenuse pakkuja kaudu maksetehingu täitmiseks saadud kõigi rahaliste vahendite kaitsmiseks ühte kahest järgmisest võttest:
 - a) rahalisi vahendeid ei segata ühelgi ajahetkel mis tahes füüsilise või juriidilise isiku rahaliste vahenditega, v.a nende makseteenuse kasutajate rahaliste vahenditega, kelle nimel rahalisi vahendeid hoitakse, ning kui need on endiselt makseasutuse käes, kuid neid ei ole rahaliste vahendite saamise päevale järgneva tööpäeva lõpuks makse saajale või teisele makseteenuse pakkujale veel edastatud, hoiustatakse neid krediitdiasutuse eraldi kontol või investeeritakse turvalisse, likviidsesse ja madala riskiga varasse vastavalt päritoluliikmesriigi pädevate asutuste määratlusele; seejuures isoleeritakse rahalised vahendid kooskõlas siseriikliku õigusega makseteenuse kasutajate huvides makseasutuse teiste võlausaldajate nõuete eest, eelkõige maksejõuetuse puhul;
 - b) rahalised vahendid kaetakse sellise kindlustusandja või krediitdiasutuse (mis ei kuulu makseasutusega samasse konsolideerimisgruppi) välja antud kindlustuslepingu või samaväärse garantiiga sellise summa ulatuses, mis on võrdne summaga, mis oleks eraldatud sellise kindlustuslepingu või samaväärse garantii puudumisel ning mis kuulub maksmisele juhul, kui makseasutus ei ole suuteline täitma oma finantskohustusi.
2. Kui makseasutusel tuleb rahalisi vahendeid lõike 1 kohaselt kaitsta ning osa nendest vahenditest tuleb kasutada edaspidiste maksetehingute täitmise eesmärgil ning allesjäänud summat tuleb kasutada makseteenusega mitteseotud teenuste jaoks, kohaldatakse lõikes 1 sätestatud nõudeid ka tulevaste maksetehingute täitmise eesmärgil kasutatava osa suhtes. Kui nimetatud osa on muutliku suurusega või kui selle suurus on eelnevalt teadmata, võivad liikmesriigid lubada makseasutustel nimetatud lõiget kohaldada, kasutades representatiivset osa, mida eeldatavasti makseteenusteks kasutatakse, tingimusel et nimetatud representatiivset osa on pädevate asutuste hinnangul võimalik ajalooliste andmete põhjal piisava täpsusega hinnata.

Artikkel 10
Tegevusloa andmine

1. Liikmesriigid nõuavad, et artikli 1 lõike 1 punktides a–c, e ja f mittesätestatud ettevõtjad ning artiklite 27 ja 27a kohast erandit mittekasutavad juriidilised või füüsilised isikud, kes kavatsesid osutada makseteenuseid, omandavad enne makseteenuse osutamise alustamist tegevusloa makseasutusena tegutsemiseks. Tegevusluba antakse üksnes juriidilisele isikule, kes on asutatud liikmesriigis.
2. Tegevusluba antakse, kui koos taotlusega esitatud teave ja tõendid vastavad kõigile artiklis 5 sätestatud nõuetele ning kui pädevad asutused annavad pärast taotluse läbivaatamist positiivse üld hinnangu. Pädevad asutused võivad enne loa andmist vajaduse korral konsulteerida liikmesriigi keskpanga või teiste asjaomaste riigiasutustega.
3. Sellise makseasutuse peakontor, kellel on tema päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt kohustus omada registrijärgset asukohta, on samas liikmesriigis, kus on tema registrijärgne asukoht, ning ta viib vähemalt osa oma makseteenuste osutamisega seotud äritegevusest ellu selles liikmesriigis.
4. Võttes arvesse vajadust tagada makseasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine, annavad pädevad asutused tegevusloa üksnes juhul, kui makseasutusel on oma makseteenuste osutamiseks kindel juhtimiskorraldus, mis hõlmab selget organisatsioonilist struktuuri, mille puhul vastutusalad on selgesti määratletud, läbipaistvad ja järjepidevad, tõhusaid menetlusi riskide või võimalike riskide kindlaksmääramiseks, juhtimiseks, jälgimiseks ja nendest teatamiseks ning piisavaid sisekontrolli mehhanisme, sealhulgas usaldusväärset juhtimis- ja raamatupidamiskorda; nimetatud kord, menetlused ja mehhanismid peavad olema kõikehõlmavad ning proportsionaalsed makseasutuse osutatavate makseteenuste laadi, ulatuse ja keerukuse astmega.

5. Kui makseasutus osutab I lisa punktides 1–7 loetletud mis tahes makseteenust ning tegeleb samal ajal muu äritegevusega, võivad pädevad asutused nõuda eraldiseisva üksuse loomist makseteenustega seotud äritegevuseks, kui makseasutuse makseteenustega mitteseotud teenused kahjustavad või võivad kahjustada makseasutuse rahalist usaldusväärsust või pädevate asutuste võimet jälgida kõigi käesolevas direktiivis sätestatud makseasutuse kohustuste täitmist.
6. Pädevad asutused keelduvad tegevusloa väljaandmisest, kui nad, pidades silmas vajadust tagada makseasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine, ei ole veendunud olulist osalust omavate aktsionäride või liikmete sobivuses.
7. Kui makseasutuse ja mõne teise füüsilise või juriidilise isiku vahel on vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 38 määratule märkimisväärne seos, annavad pädevad asutused tegevusloa ainult sel juhul, kui nimetatud seos ei takista neil teostada tõhusat järelevalvet.
8. Pädevad asutused annavad tegevusloa üksnes juhul, kui makseasutusega märkimisväärselt seotud ühe või enama füüsilise või juriidilise isiku tegevust reguleerivad kolmanda riigi õigus- ja haldusnormid või nimetatud õigus- ja haldusnormide rakendamisega seotud raskused ei takista neil täita järelevalvega seotud kohustusi.
9. Tegevusluba kehtib kõigis liikmesriikides ning see võimaldab asjaomasel makseasutusel osutada makseteenuseid kõikjal liidus teenuste osutamise vabaduse või asutamisevabaduse alusel, tingimusel et nimetatud teenused on tegevusloaga hõlmatud.

Artikkel 11
Otsuse edastamine

Kolme kuu jooksul taotluse saamisest või, kui taotlus ei ole täielik, kogu otsuse tegemiseks nõutava teabe saamisest, teatavad pädevad asutused taotluse esitajale, kas talle on antud tegevusluba või mitte. Tegevusloa andmisest keeldumist põhjendatakse.

Artikkel 12
Tegevusloa kehtetuks tunnistamine

1. Pädevad asutused võivad makseasutusele antud tegevusloa kehtetuks tunnistada ainult juhul, kui asutuse puhul kehtib üks või mitu järgmistest juhtudest:
 - a) ta ei ole tegevusluba kasutanud 12 kuu jooksul, selgesõnaliselt loobub tegevusloast või on lõpetanud tegevuse rohkem kui kuueks kuuks, juhul kui asjaomane liikmesriik ei ole ette näinud, et sellistel juhtudel tegevusluba aegub;
 - b) ta on saanud tegevusloa valeandmete alusel või mõnel muul ebaausal viisil;
 - c) ta ei täida enam tegevusloa andmise tingimusi või ei teata pädevale asutusele nende tingimuste täitmist mõjutavatest olulistest sündmustest;
 - d) ta kujutab oma makseteenuste osutamise jätkamisega ohtu maksesüsteemi stabiilsusele või usaldatavusele;
 - e) ta vastab ühele muudest tingimustest, mille puhul siseriiklikud õigusaktid näevad ette tegevusloa kehtetuks tunnistamise.
2. Tegevusloa kehtetuks tunnistamist tuleb põhjendada ning asjaomastele isikutele sellest teatada.
3. Tegevusloa kehtetuks tunnistamine avalikustatakse, muu hulgas artiklites 13 ja 14 osutatud registrites.

Artikkel 13

Registreerimine päritoluliikmesriigis

Liikmesriigid loovad avaliku registri, kuhu kantakse tegevusloa saanud makseasutused ja nende agendid ning samuti sellised füüsilised ja juriidilised isikud, kelle suhtes on tehtud erand vastavalt artiklitele 27 ja 27a, ning artikli 2 lõikes 3 osutatud asutused, kellel on siseriikliku õiguse kohaselt õigus osutada makseteenuseid. Makseasutuste filiaalid kantakse päritoluliikmesriigi registrisse, kui nad osutavad teenuseid mõnes muus liikmesriigis kui nende päritoluliikmesriik. Pärast pädevate asutuste teavitamist kantakse nad päritoluliikmesriigi registrisse.

Selles registris loetletakse makseteenused, mille jaoks makseasutusele on tegevusluba antud või mille osutamiseks füüsiline või juriidiline isik on registreeritud. Tegevusloa saanud makseasutused eristatakse registris artiklite 27 ja 27a kohaselt registreeritud füüsilistest ja juriidilistest isikutest. Registriandmed on avalikkusele kättesaadavad, nendega saab tutvuda internetis ning neid ajakohastatakse viivitamata.

Artikkel 14

EBA register

1. Pädevad asutused teavitavad EBAd kõigist artikli 10 alusel antud tegevuslubadest, kõigist füüsilistest ja juriidilistest isikutest, kelle suhtes on tehtud erand vastavalt artiklitele 27 ja 27a, ning artikli 2 lõikes 3 osutatud asutustest, kellel on siseriikliku õiguse kohaselt õigus osutada makseteenuseid.
2. EBA avaldab oma veebisaidil kõigi lõikes 1 osutatud üksuste nimede loetelu ning ajakohastab seda korrapäraselt.
3. Lõikes 2 osutatud loetellu lisatakse füüsilised ja juriidilised isikud, kelle suhtes on tehtud erand vastavalt artiklitele 27 ja 27a, ning selles määratletakse need sellistena.
4. Pädevad asutused teavitavad EBAd igast tegevusloa kehtetuks tunnistamisest ja igast artiklite 27 ja 27a alusel tehtud erandi tühistamisest ning sellise kehtetuks tunnistamise ja tühistamise põhjustest.

Artikkel 15
Tegevusloa kehtimine

Kui mis tahes muudatused mõjutavad artikli 5 alusel esitatud teabe ja tõendite täpsust, teatab makseasutus sellest põhjendamatult viivitusega oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.

Artikkel 16
Raamatupidamine ja kohustuslik audit

1. Direktiivi 78/660/EMÜ ning, kui see on asjakohane, direktiive 83/349/EMÜ ja 86/635/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1606/2002²⁹ kohaldatakse makseasutuste suhtes *mutatis mutandis*.
2. Kui nende suhtes ei kehti vabastus vastavalt direktiivile 78/660/EMÜ ja, kui see on asjakohane, direktiividele 83/349/EMÜ ja 86/635/EMÜ, auditeerivad makseasutuse raamatupidamise aastaaruandeid ja konsolideeritud aruandeid direktiivis 2006/43/EÜ määratletud vannutatud audiitorid ja audiitorühingud.
3. Liikmesriigid nõuavad järelevalve eesmärgil, et makseasutused esitaksid eraldi raamatupidamisandmed makseteenuste ja artikli 17 lõikes 1 osutatud tegevuste kohta, mille puhul on ette nähtud auditaruande esitamine. Selle aruande koostavad vajaduse korral vannutatud audiitorid või audiitorühing.
4. Direktiivi 2013/36/EL artiklis 63 sätestatud kohustusi kohaldatakse *mutatis mutandis* makseasutuste vannutatud audiitorite või audiitorühingute suhtes seoses makseteenustega seotud tegevustega.

²⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. juuli 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1606/2002 rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite kohaldamise kohta (EÜT L 243, 11.9.2002, lk 1).

Artikkel 17

Tegevused

1. Lisaks makseteenuste osutamisele on makseasutusel õigus tegeleda järgmisega:
 - a) halduslike ja tihedalt seotud kõrvalteenuste osutamine, näiteks maksetehingute täitmise tagamine, valuutavahetusteenused, hoidmisteenused ning andmete säilitamine ja töötlemine;
 - b) maksesüsteemide haldamine, ilma et see piiraks artikli 29 kohaldamist;
 - c) makseteenuste osutamisest erinev äritegevus, võttes arvesse kohaldatavat liidu ja siseriiklikku õigust.
2. Kui makseasutused tegelevad ühe või mitme makseteenuse osutamisega, võivad neil olla üksnes maksekontod, mida kasutatakse eranditult maksetehingute jaoks.
3. Rahalisi vahendeid, mille makseasutused saavad makseteenuse kasutajatelt makseteenuste osutamiseks, ei käsitata hoiuse ega muude tagasimakstavate vahenditena direktiivi 2013/36/EL artikli 9 tähenduses ega e-rahana direktiivi 2009/110/EÜ artikli 2 lõike 2 tähenduses.

4. Makseasutused võivad anda I lisa punktides 4 või 5 osutatud makseteenustega seotud krediiti üksnes juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:
- a) krediit on kõrvalteenus ning seda antakse üksnes seoses maksetehingu täitmisega;
 - b) olenemata krediitkaartide abil krediidi andmise siseriiklikest eeskirjadest, tuleb maksega seoses ning kooskõlas artikli 10 lõikega 9 ja artikliga 26 antud krediit tagasi maksta lühikese aja jooksul, mis ei tohi mingil juhul ületada 12 kuud;
 - c) kõnealust krediiti ei anta rahalistest vahenditest, mis on saadud või mida hoitakse enda käes maksetehingu täitmise eesmärgil, ning
 - d) makseasutuse omavahendid vastavad igal ajal ning järelevalveasutustele tõendatult antud krediidi kogusummale.
5. Makseasutused ei tohi tegeleda hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite kaasamisega direktiivi 2013/36/EL artikli 9 tähenduses.
6. Käesolev direktiiv ei piira Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/48/EÜ³⁰ ega muude asjakohaste liidu õigusaktide ja siseriiklike meetmete kohaldamist, mis käsitlevad liidu õigusele vastavaid tarbijatele krediidi andmise tingimusi, mida ei ühtlustata käesoleva direktiiviga.

³⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 87/102/EMÜ (ELT L 133, 22.5.2008, lk 66).

2. JAGU
MUUD NÕUDED

Artikkel 18

Agentide ja selliste üksuste kasutamine, kellele on tegevus edasi antud

1. Kui makseasutus kavatseb osutada makseteenuseid agendi kaudu, edastab ta oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele järgmise teabe:
 - a) agendi nimi ja aadress;
 - b) nende sisekontrollimehhanismide kirjeldus, mida agent kasutab direktiivist 2005/60/EÜ tulenevate kohustuste täitmiseks seoses rahapesu ja terrorismi rahastamisega; kirjeldust tuleb ajakohastada iga kord pärast esialgses teates sisalduvate üksikasjade olulist muutmist;
 - c) makseteenuste osutamisel kasutatava agendi juhtide ja juhtimise eest vastutavate isikute isikuandmed ning muude kui makseteenuseid osutavate agentide puhul tõendid selle kohta, et nad on sobivad isikud;
 - d) makseasutuse makseteenused, milleks agendile volitused antakse, ning
 - e) agendi kordumatu tunnuscode või number, kui see on olemas.

2. Pädev asutus teatab makseasutusele kahe kuu jooksul alates lõike 1 punktides a–e osutatud teabe saamisest, kas agent on kantud artiklis 13 sätestatud registrisse. Pärast artiklis 13 sätestatud registrisse kandmist võivad agendid hakata makseteenuseid osutama.
3. Enne agendi registrisse kandmist võivad pädevad asutused kahtluse korral, et neile esitatud teave ei ole tõene, võtta täiendavaid meetmeid teabe kontrollimiseks.
4. Kui pädevad asutused ei ole ka pärast teabe kontrollimist kindlad neile lõike 1 kohaselt esitatud teabe tõesuses, keelduvad nad kandmast agentu artiklis 13 sätestatud registrisse ning teavitavad sellest makseasutust.
5. Kui makseasutus tahab osutada makseteenuseid teises liikmesriigis, kaasates selleks agendi või asutades filiaali, järgib ta artiklis 26 sätestatud korda.
6. [...]
7. Kui makseasutus kavatseb makseteenusega seotud tööülesanded edasi anda, teavitab ta sellest oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi.

Oluliste tööülesannete edasiandmine, sh IT-süsteemide ja -moodulite hankimine, ei või toimuda viisil, mis kahjustab oluliselt makseasutuse sisekontrolli kvaliteeti ja pädevate asutuste võimet kontrollida ja jälgida käesolevas direktiivis sätestatud kõigi kohustuste täitmist makseasutuse poolt.

Teise lõigu kohaldamisel loetakse oluliseks sellised tööülesanded, mille puhul rike või puudus kahjustab oluliselt käesoleva jaotise kohaste tegevusloa nõuete jätkuvat täitmist makseasutuse poolt või tema teiste, käesoleva direktiivi kohaste kohustuste täitmist või tema finantstulemusi või tema osutatavate makseteenuste usaldusväärsust või jätkuvust. Liikmesriigid tagavad, et kui makseasutused annavad olulisi tööülesandeid edasi, järgivad makseasutused järgmisi nõudeid:

- a) edasiandmine ei too endaga kaasa makseasutuse kõrgema juhtkonna vastutuse delegeerimist;
- b) makseasutuse suhe oma makseteenuse kasutajatega ja käesolevast direktiivist tulenevad makseasutuse kohustused makseteenuse kasutajate ees ei muutu;
- c) ei kahjustata käesoleva jaotise kohaseid tingimusi, mida makseasutus peab täitma tegevusloa saamiseks ja säilitamiseks;
- d) ei tühistata ega muudeta ühtegi muud tingimust, mille täitmise tulemusel anti makseasutusele tegevusluba.

- 8. Makseasutus tagab, et tema nimel tegutsev agent teavitab sellest makseteenuse kasutajaid.
- 9. Makseasutus teavitab oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi viivitamata muudatustest agentide, sh täiendavate agentide ja nende üksuste, kellele tegevus on edasi antud, kasutamises. Kohaldatakse lõigetes 2–4 sätestatud korda.

Artikkel 19

Vastutus

1. Liikmesriigid nõuavad, et makseasutused vastutavad selle tagamise eest, et makseteenuse osutamiseks kasutatavad agendid või filiaalid täidavad jätkuvalt käesoleva direktiivi sätteid.
 - 1a. Liikmesriigid tagavad, et kui makseasutus usaldab kolmandale isikule tööülesannete täitmise, võtab makseasutus mõistlikke meetmeid käesoleva direktiivi nõuetele vastavuse tagamiseks.
2. Liikmesriigid nõuavad, et makseasutus vastutab täielikult oma töötajate, agentide, filiaalide ja üksuste, kellele tegevus on edasi antud, tegevuse eest.

Artikkel 20

Dokumentide säilitamine

Liikmesriigid nõuavad, et makseasutused säilitaksid kõiki käesoleva jaotise kohaldamiseks vajalikke dokumente vähemalt viis aastat, ilma et see piiraks direktiivi 2005/60/EÜ ega teiste asjakohaste liidu õigusnormide kohaldamist.

3. JAGU

PÄDEVAD ASUTUSED JA JÄRELEVALVE

Artikkel 21

Pädevate asutuste määramine

1. Liikmesriigid määravad käesolevas jaotises sätestatud ülesandeid täitma hakkavatele makseasutustele tegevuslubade andmise ja nende usaldatavusnõuete täitmise üle teostatava järelevalve eest vastutavateks pädevateks asutusteks riigiasutused või siseriikliku õiguse alusel tunnustatud asutused või siseriikliku õiguse alusel nimelt selleks volitatud riigiasutused, sealhulgas liikmesriikide keskpangad.

Pädevad asutused peavad tagama sõltumatuse ettevõtjatest ning vältima huvide konflikti. Ilma et see piiraks esimese lõigu kohaldamist, ei või pädevateks asutusteks määrata makseasutusi, krediidiasutusi, e-raha asutusi ega postižiiroasutusi.

Liikmesriigid teatavad need asutused komisjonile.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõike 1 alusel määratud pädevatel asutustel on oma ülesannete täitmiseks kõik vajalikud volitused.
3. Kui käesolevas jaotises käsitletud küsimustega tegeleb liikmesriigi territooriumil mitu pädevat asutust, tagab liikmesriik nende asutuste tiheda koostöö, et nad saaksid oma ülesandeid tulemuslikult täita. Sama kehtib ka juhul, kui käesolevas jaotises käsitletud küsimustega tegelevad pädevad asutused ei ole need pädevad asutused, kes vastutavad krediidiasutuste üle järelevalve teostamise eest.

4. Lõike 1 alusel määratud pädevate asutuste ülesannete täitmise eest vastutavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused.
5. Lõikest 1 ei tulene, et pädevatelt asutustelt nõutakse järelevalve teostamist makseasutuste muu äritegevuse kui makseteenuste pakkumise ning artikli 17 lõike 1 punktis a osutatud tegevuste üle.

Artikkel 22

Järelevalve

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevate asutuste läbiviidavad kontrollimised käesoleva jaotise nõuete pideva täitmise üle on proportsionaalsed, piisavad ja vastavuses makseasutust ohustavate riskidega.

Selleks et kontrollida käesoleva jaotise nõuete täitmist, on pädevatel asutustel õigus võtta eelkõige järgmisi meetmeid:

- a) nõuda makseasutuselt kogu teabe esitamist, mis on vajalik nõuete täitmise jälgimiseks;
 - b) viia läbi kohapealseid kontrolle makseasutuse, makseasutuse vastutusel makseteenuseid osutava agendi ja filiaali või mis tahes sellise üksuse juures, kellele tegevus on edasi antud;
 - c) anda välja soovitusi ja suuniseid ning vajaduse korral siduvaid haldusnorme;
 - d) tunnistada kehtetuks tegevusluba artiklis 12 osutatud juhtudel.
2. Ilma et see mõjutaks tegevuslubade kehtetuks tunnistamise korda ja kriminaalõiguse sätete kohaldamist, sätestavad liikmesriigid, et nende asjaomased pädevad asutused võivad makseasutuste järelevalvet või makseteenuste osutamist käsitlevaid õigus- ja haldusnorme rikkuvate makseasutuste või isikute suhtes, kes tegelikult kontrollivad nimetatud makseasutuste tegevust, määrata või rakendada karistusi või meetmeid, mille abil kavatsetakse lõpetada tuvastatud rikkumine või kõrvaldada selle põhjused.

3. Olenemata artiklis 6, artikli 7 lõigetes 1 ja 2 ning artiklis 8 sätestatud nõuetest, tagavad liikmesriigid, et pädevatel asutustel on õigus võtta käesoleva artikli lõikes 1 kirjeldatud meetmeid tagamaks piisava kapitali makseteenusteks, eelkõige juhul, kui makseasutuse makseteenustega mitteseotud tegevused kahjustavad või tõenäoliselt kahjustavad makseasutuse rahalist usaldusväärsust.

Artikkel 23

Ametisaladus

1. Liikmesriigid tagavad, et kõik isikud, kes töötavad või on töötanud pädevates asutustes, ning samuti pädevate asutuste nimel tegutsevad eksperdid on seotud ametisaladuse hoidmise kohustusega, ilma et see piiraks kriminaalõiguse valdkonda kuuluvaid juhtumeid.
2. Artikli 25 kohase teabevahetuse suhtes kohaldatakse rangelt ametisaladust, et tagada üksikisikute ja ettevõtjate õiguste kaitse.
3. Liikmesriigid võivad kohaldada käesolevat artiklit, võttes *mutatis mutandis* arvesse direktiivi 2013/36/EL artikleid 53–61.

Artikkel 24

Õigus pöörduda kohtusse

1. Liikmesriigid tagavad, et vastavalt käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud õigus- ja haldusnormidele makseasutuse suhtes langetatud pädevate asutuste otsuste puhul võib kasutada õigust pöörduda kohtu poole.
2. Lõiget 1 kohaldatakse ka tegevusetuse suhtes.

Artikkel 25
Teavevahetus

1. Eri liikmesriikide pädevad asutused teevad koostööd omavahel ning vajaduse korral ka Euroopa Keskpanga, liikmesriikide keskpankade, EBA ja teiste asjaomaste pädevate asutustega, kes on määratud makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatavate liidu ja siseriiklike õigusaktide alusel.
2. Peale selle võimaldavad liikmesriigid teavevahetust oma pädevate asutuste ja järgmiste asutuste vahel:
 - a) teiste liikmesriikide pädevad asutused, kes vastutavad makseasutustele tegevuslubade andmise ja makseasutuste järelevalve eest;
 - b) Euroopa Keskpank ja liikmesriikide keskpangad kui rahandus- ja järelevalveasutused ja, kui see on asjakohane, muud riigiasutused, kes vastutavad makse- ja arveldussüsteemide järelevalve eest;
 - c) teised asjaomased asutused, kes on määratud vastavalt käesolevale direktiivile, direktiivile 2005/60/EÜ ja makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatavatele muudele liidu õigusaktidele, nagu näiteks õigusaktid, mida kohaldatakse rahapesu ja terrorismi rahastamise suhtes;
 - d) EBA, kes osaleb järelevalvemehhanismide ühtse ja järjepideva tegevuse tagamisel, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 1 lõike 5 punktis a.

Artikkel 25a

Eri liikmesriikide pädevate asutuste vaheliste lahkarvamuste lahendamine

1. Kui liikmesriigi pädev asutus leiab, et teatavas küsimuses ei ole piiriülene koostöö teise liikmesriigi pädevate asutustega, kellele osutatakse artiklites 25, 26, 26a, 26b ja 26c, vastanud nimetatud artiklites sätestatud asjaomastele tingimustele, võib ta edastada selle küsimuse arutamiseks EBA-le ja taotleda tema abi vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19.
2. Kui EBA tegutseb kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 19, teeb ta kõik artikli 19 lõike 3 kohased otsused viivitamata. EBA võib samuti aidata pädevatel asutustel saavutada kokkulepet enda algatusel kooskõlas nimetatud määruse artikli 19 lõike 1 teise lõiguga. Mõlemal juhul lükkavad asjaomased pädevad asutused oma otsuse tegemise edasi, kuni on leitud lahendus kõnealuse määruse artikli 19 alusel.

Artikkel 26

Asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamine

1. Tegevusluba omav makseasutus, kes soovib esimest korda osutada makseteenuseid muus liikmesriigis kui tema päritoluliikmesriik, kasutades asutamisõigust või teenuste osutamise vabadust, edastab oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele järgmise teabe:
 - a) makseasutuse nimi, aadress ja loa number, kui see on olemas;
 - b) liikmesriik (liikmesriigid), kus ta kavatseb tegutseda;
 - c) pakutav makseteenus (pakutavad makseteenused);
 - d) kui makseasutus kavatseb kasutada agenti, siis artikli 18 lõike 1 punktides a–e loetletud teave;
 - e) kui makseasutus kavatseb kasutada filiaali, siis artikli 5 lõike 1 punktides b ja e loetletud teave seoses makseteenuste osutamisega vastuvõtva liikmesriigi territooriumil, filiaali organisatsioonilise struktuuri kirjeldus ja filiaali juhtimise eest vastutavate isikute isikuandmed.

Kui makseasutus kavatseb makseteenustega seotud tööülesanded edasi anda teistele üksustele vastuvõtva liikmesriigi territooriumil, teavitab ta sellest oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi.

- 1a. Ühe kuu jooksul alates kogu lõike 1 kohase teabe saamisest edastavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused selle vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele.

Ühe kuu jooksul alates päritoluliikmesriigi pädevatelt asutustelt teabe saamisest hindavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused seda teavet ning annavad päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele asjakohast teavet seoses makseteenuste kavandatud osutamisega asjaomase asutamisõigust või teenuste osutamise vabadust kasutava makseasutuse poolt. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused teavitavad päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi eelkõige mis tahes põhjendatud probleemidest, mis puudutavad kavandatavat agendi kaasamist või filiaali asutamist, seoses rahapesu ja terrorismi rahastamisega direktiivi 2005/60/EÜ tähenduses.

Kui päritoluliikmesriigi pädevad asutused ei nõustu vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste hinnanguga, esitavad nad viimastele oma otsuse põhjused.

Kui päritoluliikmesriigi pädevate asutuste hinnang, eelkõige võttes arvesse vastuvõtva liikmesriigi pädevatelt asutustelt saadud teavet, ei ole positiivne, keeldub päritoluliikmesriik agendi või filiaali registrisse kandmisest või tühistab registrikande, kui see on juba tehtud.

- 1b. Kolme kuu jooksul alates lõike 1 kohase teabe saamisest teevad päritoluliikmesriigi pädevad asutused oma otsuse teatavaks vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele ja makseasutusele.

Pärast artiklis 13 sätestatud registrisse kandmist võib agent või filiaal alustada oma tegevust asjaomases vastuvõtvas liikmesriigis (asjaomastes vastuvõtvates liikmesriikides).

Makseasutus teavitab päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi kuupäevast, millest alates ta alustab oma tegevust agendi või filiaali kaudu asjaomases vastuvõtvas liikmesriigis (asjaomastes vastuvõtvates liikmesriikides). Päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad sellest vastuvõtva liikmesriigi pädevaid asutusi.

- 1c. Makseasutus teavitab oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi viivitamata mis tahes asjakohastest muudatustest seoses lõike 1 kohaselt esitatud teabega, sh muudatustest täiendavate agentide, filiaalide ja nende üksuste kasutamises, kellele tegevus on edasi antud liikmesriikides, kus makseasutus tegutseb. Kohaldatakse lõigetes 1a ja 1b sätestatud korda.
2. [...]
3. [...]
4. [...]
5. [...]
6. EBA töötab vastavalt käesolevale artiklile välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles määratakse kindlaks käesoleva artikli lõikes 1 osutatud päritoluliikmesriigi pädevate asutuste ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste koostöö ja teabevahetuse raamistik. Regulatiivsete tehniliste standardite eelnõudes määratakse kindlaks piiriüleselt tegutsevate makseasutuste teavitamise puhul tehtava koostöö meetod, -vahendid ja -kord ning eelkõige esitatava teabe ulatus ja käitlemine, sealhulgas ühine terminoloogia ja teate tüüpvormid, et teavitamine toimuks järjekindlalt ja tõhusalt.
- EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt (*kuupäev*) [... kahe aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi jõustumist].
7. [...]
8. Komisjonile antakse volitus võtta vastu lõikes 6 osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

Asutamisõigust ja teenuste osutamise vabadust kasutavate makseasutuste järelevalve

1. Selleks et päritoluliikmesriigi pädevad asutused saaksid kontrollida teise liikmesriigi territooriumil asuva makseasutuse agenti või filiaali ja võtta käesolevas jaotises ning III ja IV jaotise alusel kooskõlas artikli 89 lõikega 3 vastu võetud siseriiklikes õigusaktides sätestatud vajalikke meetmeid, teevad nad koostööd vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutustega.

Esimese lõigu alusel tehtava koostöö raames teatavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele, kui nad kavatsevad teha vastuvõtva liikmesriigi territooriumil kohapealset kontrolli.

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad delegeerida vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele kohapealse kontrolli tegemise asjaomase makseasutuse juures.

2. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võivad nõuda, et makseasutused, kellel on nende territooriumil agente või filiaale, annavad neile korrapäraselt aru oma tegevuse kohta kõnealusel territooriumil.

Selliseid aruandeid nõutakse teavitamise või statistilistel eesmärkidel ning kui agendid ja filiaalid tegelevad makseteenuste osutamisega asutamisõiguse alusel, selleks et jälgida vastavust III ja IV jaotise kohaselt vastu võetud siseriiklike õigusaktide sätetele. Neile kohaldatakse ametisaladuse nõuet, mis vastab vähemalt artiklis 23 osutatule.

3. Pädevad asutused esitavad üksteisele kogu vajaliku ja/või asjakohase teabe, eelkõige siis, kui rikkumise või kahtlustatava rikkumise on toime pannud agent või filiaal, samuti siis, kui rikkumine on toimunud teenuste osutamise vabaduse kontekstis. Sellega seoses esitavad pädevad asutused taotluse korral kogu asjakohase teabe ja omal algatusel kogu olulise teabe, sh makseasutuse vastavuse kohta artikli 10 lõikes 3 sätestatud tingimustele.
4. [...]
5. Liikmesriigid võivad nõuda, et nende territooriumil asutamisõiguse alusel agentide kaudu tegutsevad makseasutused, kelle peakontor asub teises liikmesriigis, määravad nende territooriumil keskse kontaktpunkti, et tagada piisav teabevahetus ja teabe esitamine III ja IV jaotisele vastavuse kohta, ilma et see piiraks rahapesu ja terrorismi rahastamise vastast võitlust käsitlevate mis tahes sätete kohaldamist ning selleks, et lihtsustada päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste poolset järelevalvet, sealhulgas esitades pädevatele asutustele nende taotlusel asjaomased dokumendid ja teabe.
6. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles sätestatakse kriteeriumid, mille alusel määratakse kindlaks asjaolud, mille korral on asjakohane määrata lõike 5 kohaselt keskne kontaktpunkt, samuti sellise kontaktpunkti ülesanded. EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt üks aasta pärast käesoleva direktiivi jõustumist.
7. Komisjonile delegeeritakse õigus võtta vastu lõikes 6 osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

8. EBA töötab kooskõlas käesoleva jaotisega ning selleks, et jälgida vastavust III ja IV jaotise alusel vastu võetud siseriiklike õigusaktide sätetele, välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles määratakse kindlaks päritoluliikmesriigi pädevate asutuste ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste koostöö ja teabevahetuse raamistik.

Regulatiivsete tehniliste standardite eelnõudes määratakse kindlaks piiriüleselt tegutsevate makseasutuste järelevalvealase koostöö meetodid, vahendid ja kord ning eelkõige vahetatava teabe ulatus ja selle käitlemine, et tagada piiriüleselt makseteenuseid pakkuvate makseasutuste järjekindel ja tõhus järelevalve.

Regulatiivsete tehniliste standardite eelnõudes määratakse kindlaks ka vahendid ja üksikasjad seoses aruannetega, mida vastuvõttev liikmesriik nõuab makseasutustelt makseteenuste osutamise kohta tema territooriumil kooskõlas lõikega 2, sealhulgas nende aruannete esitamise sagedus.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt (kuupäev) [... kahe aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile delegeeritakse õigus võtta vastu lõikes 8 osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

Mittevastavuse korral võetavad meetmed, sealhulgas ettevaatusabinõud

1. Ilma et see piiraks päritoluliikmesriikide pädevate asutuste vastutust, teavitab vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus juhul, kui ta teeb kindlaks, et makseasutus, kellel on tema territooriumil agendid või filiaalid, ei vasta käesoleva jaotise sätetele ja III ja IV jaotise alusel vastu võetud siseriiklike õigusaktide sätetele, sellest viivitamata päritoluliikmesriigi pädevat asutust.

Päritoluliikmesriigi pädev asutus võtab pärast saadud teabe hindamist põhjendamatu viivitusega kõik asjakohased meetmed tagamaks, et kõnealune makseasutus lõpetab eeskirjade eiramise. Päritoluliikmesriigi pädev asutus teeb need meetmed viivitamata teatavaks vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele ja mis tahes muude asjaomaste liikmesriikide pädevatele asutustele.

- 1a. Eriolukorras, kui on vaja võtta viivitamata meetmeid, et tegeleda tõsise ohuga makseteenuse kasutajate kollektiivsetele huvidele vastuvõtvates liikmesriikides, võivad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võtta kasutusele ettevaatusabinõud paralleelselt pädevate asutuste vahelise piiriülese koostööga ning kuni päritoluliikmesriigi pädevad asutused võtavad meetmeid, nagu on sätestatud artiklis 26a.
2. Kõik lõike 1a kohased ettevaatusabinõud peavad olema asjakohased ja vastama oma eesmärgile, milleks on kaitsta makseteenuse kasutajate kollektiivseid huve tõsise ohu eest vastuvõtvast liikmesriigis. Need ei tohi tingida asjaomase makseasutuse makseteenuse kasutajate eelistamist vastuvõtvast liikmesriigis muude liikmesriikide makseasutuste makseteenuse kasutajatele.

Need abinõud on ajutised ja nende võtmine lõpetatakse, kui tuvastatud tõsine oht on kõrvaldatud, sealhulgas päritoluliikmesriigi pädevate asutuste või EBA abiga või nendega koostöös, nagu on sätestatud artikli 25a lõikes 1.

3. Päritoluliikmesriigi ja mis tahes muu asjaomase liikmesriigi pädevaid asutusi, komisjoni ja EBAd teavitatakse eelnevalt lõike 1a kohaselt võetavatest ettevaatusabinõudest ja nende põhjustest, kui seda võimaldab eriolukord, millega vastuvõtva liikmesriigi pädevad autused peavad tegelema, ning seda tehakse igal juhul põhjendamatult viivitusega.

Artikkel 26c

Põhjendused ja teatamine

1. Artikli 22, artikli 26, artikli 26a või artikli 26b alusel võetud mis tahes meede, mis sisaldab karistusi või teenuste osutamise vabaduse või asutamisevabaduse piiranguid, peab olema nõuetekohaselt põhjendatud ning sellest tuleb teatada asjaomasele makseasutusele.
2. Artiklid 26–26b ei piira direktiivi 2005/60/EÜ ja määruse (EÜ) nr 1781/2006 kohast, eelkõige direktiivi 2005/60/EÜ artikli 37 lõikest 1 ja määruse (EÜ) nr 1781/2006 artikli 15 lõikest 3 tulenevat pädevate asutuste kohustust teostada nimetatud õigusaktides sätestatud nõuete täitmise järelevalvet või jälgimist.

4. JAGU

ERANDID

Artikkel 27

Tingimused

1. Liikmesriigid võivad loobuda 1.–3. jaos, v.a artiklites 13, 14, 21, 23, 24 ja 25 sätestatud menetluste ja tingimuste täielikust või osalisest kohaldamisest füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes, kes osutavad I lisa punktides 1–6 loetletud makseteenuseid, või lubada oma pädevatel asutustel sellest loobuda, kui:
 - a) koos kõigi agentidega, kelle eest asjaomane isik täielikult vastutab, ei ületa kõnealuse isiku poolt eelneva 12 kuu jooksul täidetud maksetehingute keskmine kogusumma liikmesriigi poolt kindlaks määratud piirmäära ja igal juhul ei ületa see 3 miljonit eurot kuus. Seda nõuet hinnatakse lähtudes tema äriplaanis kavandatud maksetehingute kogusummast, kui pädevad asutused ei nõua kõnealuse plaani kohandamist, ning
 - b) äritegevuse juhtimise või teostamise eest vastutavaid füüsilisi isikuid ei ole mõistetud süüdi rahapesu või terrorismi rahastamise või muude finantskuritegudega seotud õigusrikkumiste eest.
2. Igalt käesoleva artikli lõike 1 kohaselt registreeritud füüsiliselt või juriidiliselt isikult nõutakse peakontori või alalise elukoha olemasolu liikmesriigis, kus ta tegelikult oma äritegevust teostab.
3. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud isikuid koheldakse makseasutustena, kuid neile ei kohaldata artikli 10 lõiget 9 ning artikleid 26, 26a ja 26b.
4. Liikmesriigid võivad samuti sätestada, et iga käesoleva artikli lõike 1 kohaselt registreeritud füüsiline või juriidiline isik võib tegeleda vaid teatavate artiklis 17 loetletud tegevustega.

5. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud isikud teatavad pädevatele asutustele kõigist oma olukorras toimunud muudatustest, mis on nimetatud lõikes sätestatud tingimuste seisukohast asjakohased. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, millega tagada, et kui lõigetes 1, 2 ja 4 sätestatud tingimused ei ole enam täidetud, taotleb asjaomane isik tegevusluba 30 kalendripäeva jooksul artiklis 10 sätestatud korras.

Artikkel 27a

Kontoteabe teenuse pakkujad

1. Füüsilised või juriidilised isikud, kes osutavad I lisa punktis 8 loetletud makseteenust, vabastatakse 1. ja 2. jaos sätestatud menetluse ja tingimuste kohaldamisest, v.a artikli 5 lõike 1 punktide a, b, e–h, j, l, n, p ja q ning lõike 2 ning artiklite 13 ja 14 puhul. Kohaldatakse 3. jagu, välja arvatud artikli 22 lõiget 3.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud isikuid koheldakse makseasutustena, kuid nende suhtes ei kohaldata III ja IV jaotist, v.a artikkel 38, artikkel 45, kui see on asjakohane, ning artiklid 59, 61 ja 85–87a.

Artikkel 28

Teavitamine ja teave

Kui liikmesriik kasutab artikli 27 kohast erandit, teatab ta oma otsusest komisjonile [ülevõtmise tähtpäevaks] ning edaspidi teavitab komisjoni viivitamata kõigist järgnevatest muudatustest. Peale selle teatab liikmesriik komisjonile asjaomaste füüsiliste ja juriidiliste isikute arvu ning igal aastal artikli 27 lõike 1 punktis a osutatud iga kalendriaasta 31. detsembri seisuga täidetud maksetehingute kogusumma.

2. PEATÜKK

Ühissätted

Artikkel 29

Juurdepääs maksesüsteemidele

1. Liikmesriigid tagavad, et eeskirjad, mis reguleerivad tegevusloa saanud või registrisse kantud juriidilistest isikutest makseteenuse pakkujate juurdepääsu maksesüsteemidele, on objektiivsed, mittediskrimineerivad ja proportsionaalsed ning nende eeskirjadega ei takistata juurdepääsu rohkem, kui on vaja spetsiifiliste riskide, nagu arveldusriski, operatsiooniriski ja äririski eest kaitsmiseks ning maksesüsteemi finantsstabiilsuse ja toimimise stabiilsuse kaitsmiseks.

Maksesüsteemid ei tohi makseteenuse pakkujatele, makseteenuse kasutajatele ega teistele maksesüsteemidele kehtestada ühtegi järgmistest nõuetest:

- a) eeskirjad, millega piiratakse tõhusat osalemist teistes maksesüsteemides;
 - b) eeskirjad, millega diskrimineeritakse tegevusloa saanud makseteenuse pakkujaid või registreeritud makseteenuse pakkujaid osaliste õiguste ja kohustuste osas; või
 - c) piirangud institutsioonilise seisundi alusel.
2. Lõiget 1 ei kohaldata:
 - a) direktiivi 98/26/EÜ alusel määratud maksesüsteemide suhtes või
 - b) maksesüsteemide suhtes, mis koosnevad üksnes konsolideerimisgruppi kuuluvatest makseteenuse pakkujatest.

3. Liikmesriigid tagavad lõike 2 punkti a kohaldamise eesmärgil, et kui tegevusloa saanud või registrisse kantud makseteenuse pakkuja taotleb määratud maksesüsteemis osalejalt, kes osutab sellise süsteemiga seotud teenuseid, kõnealustele teenustele juurdepääsu, otsustab määratud maksesüsteemis osaleja juurdepääsu andmise üle mittediskrimineerival viisil.

Kui määratud maksesüsteemis osaleja lükkab esimeses lõigus nimetatud taotluse tagasi, peab see otsus olema nõuetekohaselt põhjendatud.

Artikkel 29a

Juurdepääs krediidasutuses hoitavatele kontodele

Liikmesriigid tagavad, et kui tegevusluba omavad või registreeritud makseteenuse pakkujad taotlevad krediidasutuselt maksekontodele juurdepääsu, otsustab krediidasutus juurdepääsu andmise üle mittediskrimineerival viisil.

Kui krediidasutus lükkab esimeses lõigus nimetatud taotluse tagasi, peab see otsus olema nõuetekohaselt põhjendatud.

Artikkel 30

Keeld osutada makseteenuseid muudel isikutel peale makseteenuse pakkujate ning teatamiskohustus

1. Liikmesriigid keelavad osutada makseteenuseid füüsilistel või juriidilistel isikutel, kes ei ole makseteenuse pakkujad ega ka käesoleva direktiivi reguleerimisalast selgesõnaliselt välja arvatud.
2. Liikmesriigid nõuavad, et teenusepakkujad, kes tegelevad artikli 3 esimese lõigu punkti k alapunktides i ja ii osutatud tegevusega, mille puhul eelneva 12 kuu jooksul täidetud maksetehingute keskmine kogusumma on suurem kui 1 miljon eurot, saadavad pädevatele asutustele teate, mis sisaldab pakutavate teenuste kirjeldust ja milles täpsustatakse, millise artikli 3 esimese lõigu punkti k alapunktis i ja ii osutatud erandi alusel tegevust läbi viiakse.
3. Liikmesriigid nõuavad, et artikli 3 esimese lõigu punktide l, la ja lb osutatud tegevusega tegelevad teenusepakkujad saadavad pädevatele asutustele teate ning et kõnealused teenusepakkujad esitavad pädevatele asutustele iga-aastase auditiarvamuse, mis kinnitab tegevuse vastavust artikli 3 esimese lõigu punktides l, la ja lb sätestatud piirmääradele.
- 3a. Olenemata lõikest 1 teavitavad pädevad asutused EBA'd lõigete 2 ja 3 kohaselt teatatud teenustest, näidates ära, millise erandi alusel teenuseid osutatakse.
4. Lõigete 2 ja 3 kohaselt teatatud teenuste kirjeldus avalikustatakse artiklis 13 sätestatud registris ja EBA veebisaidil, kooskõlas artikliga 14.

III JAOTIS
TINGIMUSTE LÄBIPAISTVUS JA NÕUDED MAKSETEENUSTEGA
SEOTUD TEABE KOHTA

1. PEATÜKK

Üldeeskirjad

Artikkel 31

Reguleerimisala

1. Käesolevat jaotist kohaldatakse ühekordsete maksetehingute, raamlepingute ja nendega hõlmatud maksetehingute suhtes. Pooled võivad kokku leppida, et jaotist ei kohaldata tervikuna või osaliselt, kui makseteenuse kasutaja pole tarbija.
2. Liikmesriigid võivad ette näha, et käesoleva jaotise sätteid kohaldatakse mikroettevõtjate suhtes samamoodi nagu tarbijate suhtes.
3. Käesolev direktiiv ei piira direktiivi 2008/48/EÜ ega muude asjakohaste liidu õigusaktide ja siseriiklike meetmete kohaldamist, mis käsitlevad liidu õigusele vastavaid tarbijatele krediidi andmise tingimusi, mida ei ühtlustata käesoleva direktiiviga.

Artikkel 32
Muud liidu õigusaktide sätted

Käesoleva jaotise sätted ei piira ühegi sellise liidu õigusakti kohaldamist, mis sisaldab lisanõudeid eelneva teavitamise kohta.

Juhul kui kohaldatakse ka direktiivi 2002/65/EÜ, asendatakse nimetatud direktiivi artikli 3 lõike 1 kohased teabe andmist käsitlevad sätted (välja arvatud nimetatud lõike punkti 2 alapunktid c–g, punkti 3 alapunktid a, d ja e ning punkti 4 alapunkt b käesoleva direktiivi artiklitega 37, 38, 44 ja 45.

Artikkel 33
Tasu teabe eest

1. Makseteenuse pakkuja ei võta makseteenuse kasutajalt tasu käesoleva jaotise alusel antava teabe eest.
2. Makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja võivad kokku leppida tasudes, mida kohaldatakse täiendava teabe või teabe sagedasema esitamise korral või teabe esitamisel raamlepingus nimetamata sidevahendi abil, kui teavet esitatakse makseteenuse kasutaja taotlusel.
3. Kui makseteenuse pakkuja kehtestab tasusid vastavalt lõikele 2, peavad need tasud olema asjakohased ja vastavuses makseteenuse pakkuja tegelike kuludega.

Artikkel 34

Teabele esitatavate nõuete tõendamiskohustus

Liikmesriigid sätestavad, et makseteenuse pakkujal on kohustus tõendada, et ta on täitnud käesolevas jaotises sätestatud teabele esitatavad nõuded.

Artikkel 35

Makseteenustega seotud teabe osas madala väärtusega makseinstrumentide ja e-raha suhtes kehtestatud erandid

1. Kui makseinstrument hõlmab raamlepingu kohaselt ainult kuni 30 euro suurust üksikut maksetehingut või kui sellele on kehtestatud 150 euro suurune makselimiit või kui sellel säilitatav summa ei ületa ühelgi ajahetkel 150 eurot:
 - a) esitab makseteenuse pakkuja maksjale erandina artiklitest 44, 45 ja 49 üksnes teabe makseteenuse põhitunnuste kohta, sealhulgas makseinstrumendi kasutamismooduse, vastutuse ja kehtestatud tasude kohta ning muu asjakohase teabe, mille alusel on võimalik teha teadmistepõhine otsus; samuti antakse maksjale teada, kus on lihtsalt kasutataval viisil kättesaadav artiklis 45 määratletud muu teave ning tingimused;
 - b) võib kokku leppida, et erandina artiklist 47 ei nõuta makseteenuse pakkujalt raamlepingu tingimuste kohta muudatusettepanekute tegemist artikli 44 lõikes 1 sätestatud viisil;

- c) võib kokku leppida, et – erandina artiklitest 50 ja 51 – pärast maksetehingu täitmist:
- i) esitab makseteenuse pakkuja või teeb kättesaadavaks üksnes viitenumbri, mille alusel on makseteenuse kasutajal võimalik kindlaks teha maksetehing, selle summa ja sellega seonduvad tasud ja/või mitme samaliigilise ja samale makse saajale tehtud maksetehingu korral teabe nimetatud maksetehingute kogusumma ja tasude kohta;
 - ii) makseteenuse pakkujalt ei nõuta alapunktis i osutatud teabe esitamist ega kättesaadavaks tegemist, kui makseinstrumenti kasutatakse anonüümselt või kui makseteenuse pakkujal ei ole tehniliselt võimalik seda teavet esitada. Makseteenuse pakkuja annab maksjale siiski võimaluse kontrollida säilitatavate rahaliste vahendite summat.
2. Liikmesriigid ja nende pädevad asutused võivad siseriiklike maksetehingute puhul vähendada või kahekordistada lõikes 1 osutatud summasid. Ettemakstud makseinstrumentide puhul võivad liikmesriigid neid summasid suurendada kuni 500 euron.

2. PEATÜKK

Ühekordsed maksetehingud

Artikkel 36

Reguleerimisala

1. Käesolevat peatükki kohaldatakse ühekordsete maksetehingute suhtes, mis ei ole hõlmatud raamlepinguga.
2. Kui ühekordse maksetehingu maksekäsund edastatakse raamlepinguga hõlmatud makseinstrumendiga, ei ole makseteenuse pakkuja kohustatud esitama või tegema kättesaadavaks teavet, mis on makseteenuse kasutajale teise makseteenuse pakkujaga sõlmitud raamlepingu alusel juba antud või mis talle raamlepingu kohaselt tulevikus antakse.

Artikkel 37

Eelnev üldteave

1. Liikmesriigid nõuavad, et enne kui makseteenuse kasutaja seob ennast ühekordset makset hõlmava teenuslepingu või pakkumisega, teeb makseteenuse pakkuja talle kergesti kättesaadavaks artiklis 38 kindlaks määratud teabe ja tingimused. Makseteenuse kasutaja taotlusel esitab makseteenuse pakkuja teabe ja tingimused paberkandjal või muul püsival andmekandjal. Teave ja tingimused esitatakse lihtsasti mõistetavas sõnastuses ning selgel ja arusaadaval kujul selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus makseteenust osutatakse, või mis tahes muus poolte vahel kokku lepitud keeles.

2. Kui ühekordset makset hõlmav teenusleping on sõlmitud makseteenuse kasutaja taotlusel sidevahendi teel, mis ei võimalda makseteenuse pakkujal järgida lõiget 1, täidab makseteenuse pakkuja nimetatud lõikest tulenevad kohustused viivitamatult pärast maksetehingu täitmist.
3. Käesoleva artikli lõikest 1 tulenevate kohustuste täitmiseks võib samuti edastada ühekordset makset hõlmava teenuslepingu kavandi koopia või maksekäsundi kavandi koopia, mis sisaldab artiklis 38 kindlaks määratud teavet ning tingimusi.

Artikkel 38

Teave ja tingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse kasutajatele esitatakse või tehakse kättesaadavaks järgmised andmed ja tingimused:
 - a) täpne teave või kordumatu tunnus, mille makseteenuse kasutaja peab esitama maksekäsundi nõuetekohaseks algatamiseks ja täitmiseks;
 - b) osutatava makseteenuse maksimaalne täitmise aeg;
 - c) makseteenuse kasutaja poolt oma makseteenuse pakkujale makstavate tasude summa ning vajaduse korral tasude koosseis;
 - d) vajaduse korral maksetehingule kohaldatav tegelik vahetuskurss või viitekurss.

2. Liikmesriigid tagavad, et makse algatamise teenuse pakkujad esitavad makseteenuse kasutajale või teevad talle kättesaadavaks selge ja arusaadava teabe pakutava teenuse kohta ning makse algatamise teenuse pakkuja nime, tema peakontori aadressi ja vajaduse korral tema agendi või filiaali aadressi liikmesriigis, kus makseteenust pakutakse, ning mis tahes muu aadressi (sealhulgas elektronposti aadressi), mis on asjakohane teabevahetuseks makse algatamise teenuse pakkujaga.
3. Vajaduse korral tehakse makseteenuse kasutajale kergesti kättesaadavaks ka artiklis 45 osutatud mis tahes muu asjakohane teave ja tingimused.

Artikkel 39

Maksjale ja makse saajale antav teave makse algatamise teenuse korral

Kui maksekäsund on algatatud makse algatamise teenuse pakkuja kaudu, esitab lisaks artiklis 38 täpsustatud teabele ja tingimustele see makseteenuse pakkuja viivitamatult pärast makse algatamist maksjale ja makse saajale või teeb neile kättesaadavaks järgmised andmed:

- a) kinnitus, et maksekäsund on edastatud maksja kontot haldavale makseteenuse pakkujale;
- b) viitenumber, mille järgi saavad maksja ja makse saaja teha kindlaks maksetehingu ja vajaduse korral makse saaja teha kindlaks maksja, ning koos maksetehinguga edastatud mis tahes teave;
- c) maksetehingu summa;
- d) vajaduse korral makse algatamise teenuse pakkujale makse täitmise eest makstavate mis tahes tasude summa ning vajaduse korral nende koosseis.

Artikkel 40

Maksjale ja maksja kontot haldavale makseteenuse pakkuja antav teave makse algatamise teenuse korral

Kui maksekäsund on algatatud makse algatamise teenuse pakkuja kaudu, teeb ta maksjale ja kontot haldavale makseteenuse pakkuja kättesaadavaks tehingu viitenumbri.

Artikkel 41

Maksjale pärast maksekäsundi laekumist esitatav teave

Kohe pärast maksekäsundi laekumist esitab maksja makseteenuse pakkuja maksjale või teeb talle kättesaadavaks järgmise teabe artikli 37 lõikes 1 sätestatud viisil:

- a) viitenumber, mis võimaldab maksjal teha kindlaks maksetehingu ning, kui see on asjakohane, makse saajaga seotud teave;
- b) maksetehingu summa maksekäsundil kasutatavas vääringus;
- c) maksetehingu täitmise eest maksja poolt tasumisele kuuluvate mis tahes tasude summa ja vajaduse korral selliste tasude koosseis;
- d) vajaduse korral maksja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingus kasutatud vahetuskurss või viide sellele, kui see erineb artikli 38 lõike 1 punktis d ette nähtud kursist, ning maksetehingu summa pärast nimetatud vääringu konverteerimist;
- e) maksekäsundi laekumise kuupäev.

Artikkel 42

Saajale pärast maksetehingu täitmist esitatav teave

Kohe pärast maksetehingu täitmist esitab makse saaja makseteenuse pakkuja makse saajale või teeb talle kättesaadavaks järgmise teabe artikli 37 lõikes 1 sätestatud viisil:

- a) viitenumber, mis võimaldab makse saajal teha kindlaks maksetehingu ning vajaduse korral maksja, ning mis tahes koos maksetehinguga edastatud teave;
- b) maksetehingu summa vääringus, milles rahalised vahendid on makse saajale kättesaadavaks tehtud;
- c) maksetehingu täitmise eest makse saaja poolt makstavate mis tahes tasude summa ja vajaduse korral selliste tasude koosseis;
- d) vajaduse korral makse saaja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu täitmisel kasutatud vahetuskurss ning maksetehingu summa enne nimetatud vääringu konverteerimist;
- e) krediteerimise väärtuspäev.

3. PEATÜKK

Raamlepingud

Artikkel 43

Reguleerimisala

Käesolevat peatükki kohaldatakse raamlepinguga hõlmatud maksetehingute suhtes

Artikkel 44

Eelnev üldteave

1. Liikmesriigid nõuavad, et makseteenuse pakkuja esitab aegsasti enne seda, kui makseteenuse kasutaja seob ennast mis tahes raamlepingu või pakkumisega, makseteenuse kasutajale paber kandjal või muul püsival andmekandjal artiklis 45 kindlaks määratud teabe ja tingimused. Teave ja tingimused esitatakse lihtsasti mõistetavas sõnastuses ning selgel ja arusaadaval kujul selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus makseteenust osutatakse, või mis tahes muus poolte vahel kokku lepitud keeles.
2. Kui raamleping on sõlmitud makseteenuse kasutaja taotlusel sidevahendi teel, mis ei võimalda makseteenuse pakkujal järgida lõiget 1, täidab makseteenuse pakkuja nimetatud lõikest tulenevad kohustused viivitamatult pärast raamlepingu sõlmimist.
3. Lõikest 1 tulenevad kohustused võib samuti täita nii, et esitatakse raamlepingu kavandi koopia, mis sisaldab artiklis 45 kindlaks määratud teavet ning tingimusi.

Artikkel 45

Teave ja tingimused

Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse kasutajale esitatakse järgmine teave ja tingimused:

1. makseteenuse pakkuja kohta:

- a) makseteenuse pakkuja nimi, tema peakontori aadress ja vajaduse korral tema agendi või filiaali aadress liikmesriigis, kus makseteenust osutatakse, ning mis tahes muu aadress (sealhulgas elektronposti aadress), mis on teabevahetuseks makseteenuse pakkujaga asjakohane;
- b) üksikasjad asjakohaste järelevalveasutuste ja artikliga 13 ette nähtud registri kohta või mis tahes muu asjakohase avaliku registri kohta, mis sisaldab andmeid makseteenuse pakkuja tegevusloa kohta ja tema registreerimisnumber või samaväärne identifitseerimisvõimalus selles registris;

2. makseteenuse kasutamise kohta:

- a) osutatava makseteenuse peamiste omaduste kirjeldus;
- b) täpne teave või kordumatu tunnus, mille makseteenuse kasutaja peab esitama maksekäsundi nõuetekohaseks algatamiseks ja täitmiseks;
- c) maksetehingu algatamise ja täitmise nõusoleku andmise ja nõusoleku tagasivõtmise vorm ja kord vastavalt artiklitele 57 ja 71;
- d) viide ajahetkele, mil maksekäsund artikli 69 kohaselt laekub, ja makseteenuse pakkuja kehtestatud võimalik kliendimaksete vastuvõtmise lõppemise aeg;
- e) osutatavate makseteenuste maksimaalne täitmise aeg;

- f) see, kas on võimalus vastavalt artikli 60 lõikele 1 kokku leppida makseinstrumendi kasutamise makselimiidis;
- g) kaubamärgi ühiskasutusega kaardipõhiste makseinstrumentide puhul õigus valida enne makseinstrumendi väljastamist väljastaja poolt pakutavate kaubamärkide seast konkreetne kaubamärk ja õigus seda eelistust müügikohas muuta;

3. tasude, intresside ja vahetuskursside kohta:

- a) kõik makseteenuse kasutaja poolt makseteenuse pakkujale makstavad tasud, sealhulgas need, mis on seotud käesoleva direktiivi alusel teabe esitamise või kättesaadavaks tegemise viisi ja sagedusega, ja vajaduse korral mis tahes tasude koosseis;
- b) vajaduse korral kohaldatavad intressimäärad ja vahetuskursid või kui kasutatakse viiteintressimäära ja viitekursi, tegeliku intressi arvutusmeetod, ning asjakohane kuupäev ja indeks või baas, mida kasutatakse viiteintressimäära või viitekursi määramisel;
- c) kokkuleppe korral viiteintressimäära või viitekursi muudatuste viivitamatu kohaldamine ning muutmisi käsitleva teabe suhtes kehtivad nõuded vastavalt artikli 47 lõikele 2;

4. teabevahetuse kohta:

- a) vajaduse korral poolte vahel kokku lepitud sidevahendid teabe või teadete edastamiseks käesoleva direktiivi alusel, sealhulgas tehnilised nõuded makseteenuse kasutaja seadmetele ja tarkvarale;
- b) käesoleva direktiivi alusel teabe esitamise või kättesaadavaks tegemise viis ja sagedus;

- c) keel või keeled, milles raamleping sõlmitakse ja milles toimub teabevahetus kogu lepingusuhte vältel;
- d) makseteenuse kasutaja õigus saada vastavalt artiklile 46 raamlepingu lepingutingimused ning muu teave ja tingimused;

5. kaitse- ja parandusmeetmete kohta:

- a) vajaduse korral nende meetmete kirjeldus, mida makseteenuse kasutaja peab võtma makseinstrumendi turvalisuse tagamiseks, ja teave selle kohta, kuidas makseteenuse pakkuja teavitada artikli 61 lõike 1 punkti b kohaldamisel;
- aa) makseteenuse pakkuja poolt kliendi teavitamise kord, kui ilmneb pettus või turvaoht või esineb nende ilmnemise oht;
- b) kokkuleppe korral tingimused, mille alusel on makseteenuse pakkujal kooskõlas artikliga 60 õigus makseinstrument blokeerida;
- c) maksja vastutus vastavalt artiklile 66, sealhulgas teave asjakohase summa kohta;
- d) viis, kuidas makseteenuse kasutaja teavitab makseteenuse pakkuja artikli 63 kohaselt mis tahes autoriseerimata või väärust maksetehingu algatamisest või täitmisest, ja sellise teavitamise tähtaeg, ning makseteenuse pakkuja vastutus seoses autoriseerimata maksetehingutega vastavalt artiklile 65;
- e) makseteenuse pakkuja vastutus maksetehingute algatamise ja täitmise eest vastavalt artiklile 80;
- f) tagasimakse tingimused vastavalt artiklitele 67 ja 68;

6. raamlepingu muutmise ja lõpetamise kohta:
- a) kokkuleppe korral teave selle kohta, et makseteenuse kasutaja on nõus tingimuste muutmiselega vastavalt artiklile 47, välja arvatud juhul, kui ta teatab makseteenuse pakkuja ees enne muudatuste jõustumiseks kavandatud kuupäeva, et ta ei ole muudatustega nõus;
 - b) lepingu kestus;
 - c) makseteenuse kasutaja õigus raamleping lõpetada ja kõik lõpetamisega seotud kokkulepped vastavalt artikli 47 lõikele 1 ja artiklile 48;
7. kahju hüvitamise kohta:
- a) raamlepingu suhtes kohaldatavat õigust ja/või pädevat kohut käsitlevad lepingutingimused;
 - b) makseteenuse kasutajale kättesaadavad kohtuvälise kaebuste esitamise ja kahju hüvitamise menetlused vastavalt artiklitele 88–91.

Artikkel 46

Teabe ja raamlepingu tingimuste kättesaadavus

1. Makseteenuse kasutajal on igal ajal kogu lepingusuhte vältel õigus taotluse korral tutvuda raamlepingu tingimustega ning saada kas paberkandjal või muul püsival andmekandjal artiklis 45 sätestatud teavet ja informatsiooni tingimuste kohta.

Artikkel 47

Muudatused raamlepingu tingimustes

1. Makseteenuse pakkuja esitab raamlepingu tingimuste ning artiklis 45 sätestatud teabe ja tingimuste mis tahes muudatused artikli 44 lõikes 1 ettenähtud korras hiljemalt kaks kuud enne muudatuste kavandatavat kohaldamise alguskuupäeva. Makseteenuse kasutaja võib muudatused enne nende jõustumiseks kavandatud kuupäeva kas heaks kiita või tagasi lükata.

Kui see on kohaldatav vastavalt artikli 45 lõike 6 punktile a, teavitab makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajat sellest, et makseteenuse kasutaja loetakse nende muudatustega nõustunuks, kui ta ei ole makseteenuse pakkujale teatanud enne muudatuste jõustumiseks kavandatud kuupäeva, et ta ei ole muudatustega nõus. Samuti teavitab makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajat sellest, et nende muudatuste tagasilükkamise korral on tal õigus lõpetada raamleping tasuta alates kuupäevast, mil muudatust oleks hakatud kohaldama.

2. Intressimäära ja vahetuskursi muudatusi võib kohaldada viivitamata ja ette teatamata, tingimusel et selline õigus on raamlepingus kokku lepitud ning muudatused tuginevad viiteintressimääradele või viitekursile, mis on kokku lepitud vastavalt artikli 45 lõike 3 punktidele b ja c. Makseteenuse kasutajat teavitatakse igast intressimäära muudatusest esimesel võimalusel vastavalt artikli 44 lõikes 1 sätestatud korrale, välja arvatud juhul, kui pooled on kokku leppinud erinevas teabe esitamise või kättesaadavaks tegemise viisis või sageduses. Makseteenuse kasutajatele kasulikumaid intressimäärade ja vahetuskursside muudatusi võib siiski kohaldada ette teatamata.
3. Maksetehingutes kasutatava intressimäära või vahetuskursi muudatused tehakse ja arvutatakse neutraalsel viisil, millega ei kaasne makseteenuse kasutajate diskrimineerimist.

Artikkel 48

Lõpetamine

1. Makseteenuse kasutaja võib raamlepingu lõpetada igal ajal, välja arvatud juhul, kui pooled on kokku leppinud etteteatamise aja. Etteteatamistähtaeg ei tohi olla pikem kui üks kuu.
2. Pikemaks ajaks kui 12 kuuks või tähtajatult sõlmitud raamlepingu lõpetamine on pärast 12 kuu möödumist makseteenuse kasutajale tasuta. Kõigil teistel juhtudel on lõpetamise eest võetavad tasud asjakohased ja kuludega vastavuses.
3. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja lõpetada tähtajatult sõlmitud raamlepingu, teatades sellest vähemalt kaks kuud ette artikli 44 lõikes 1 ettenähtud viisil.
4. Regulaarselt makseteenuste eest võetavaid tasusid maksab makseteenuse kasutaja kuni lepingu lõpetamiseni ainult proportsionaalselt. Kui need tasud makstakse ette, makstakse need proportsionaalselt tagasi.
5. Käesoleva artikli sätted ei piira liikmesriikide selliste õigusnormide kohaldamist, mis käsitlevad lepingupoolte õigusi tunnistada raamleping kohaldamatuks või kehtetuks.
6. Liikmesriigid võivad kehtestada makseteenuse kasutajatele soodsamaid sätteid.

Artikkel 49

Teave enne üksiku maksetehingu täitmist

Raamlepingu kohaselt teostatava ja maksja algatatud üksiku maksetehingu korral esitab makseteenuse pakkuja maksja taotlusel antud konkreetse maksetehingu kohta selgesõnalise teabe maksimaalse täitmisaja ja maksja makstavate tasude kohta ning vajaduse korral ülevaate mis tahes tasude koosseisu kohta.

Artikkel 50

Üksikute maksetehingute kohta maksjale esitatav teave

1. Pärast üksiku maksetehingu summa debiteerimist maksja maksekontolt või kui maksja ei kasuta maksekontot, pärast üksiku maksetehingu maksekäsundi laekumist esitab maksja makseteenuse pakkuja maksjale liigse viivitusega artikli 44 lõikes 1 sätestatud viisil järgmise teabe:
 - a) viitenumber, mis võimaldab maksjal teha kindlaks iga maksetehingu, ning kui see on asjakohane, makse saajaga seotud teave;
 - b) maksetehingu summa selles vääringus, milles maksja maksekontot debiteeritakse, või vääringus, mida kasutatakse maksekäsundis;
 - c) maksetehingu täitmise eest makstavate mis tahes tasude summa ning vajaduse korral ülevaade nende kujunemise kohta, või maksja makstavad intressid;
 - d) vajaduse korral maksja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu teostamisel kasutatud vahetuskurss ning maksetehingu summa pärast nimetatud vääringu konverteerimist;
 - e) debiteerimise väärtuspäev või maksekäsundi laekumise kuupäev.
2. Raamleping võib sisaldada tingimust, mille kohaselt tuleb lõikes 1 osutatud teave esitada või teha kättesaadavaks korrapäraselt vähemalt kord kuus ja kokkulepitud viisil, mis võimaldab maksjal teavet säilitada ja muutmata kujul taasesitada.
3. Liikmesriigid võivad siiski nõuda, et makseteenuse pakkujad esitavad vähemalt kord kuus ja tasuta teabe püsival andmekandjal.

Artikkel 51

Üksikute maksetehingute kohta saajale esitatav teave

1. Pärast üksiku maksetehingu täitmist esitab makse saaja makseteenuse pakkuja makse saajale põhjendamatu viivitusega artikli 44 lõikes 1 sätestatud viisil järgmise teabe:
 - a) viitenumber, mis võimaldab makse saajal kindlaks teha maksetehingu ning vajaduse korral maksja, samuti koos maksetehinguga edastatud muu teave;
 - b) maksetehingu summa vääringus, milles makse saaja maksekontot krediteeritakse;
 - c) maksetehingu täitmise eest makstavate mis tahes tasude summa ning vajaduse korral nende koosseis, või makse saaja poolt tasumisele kuuluvad intressid;
 - d) vajaduse korral makse saaja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu teostamisel kasutatud vahetuskurss ning maksetehingu summa enne nimetatud vääringu konverteerimist;
 - e) krediteerimise väärtuspäev.
2. Raamleping võib sisaldada tingimust, mille kohaselt tuleb lõikes 1 osutatud teave esitada või teha kättesaadavaks korrapäraselt vähemalt kord kuus ja kokkulepitud viisil, mis võimaldab makse saajal teavet säilitada ja muutmata kujul taasesitada.
3. Liikmesriigid võivad siiski nõuda, et makseteenuse pakkujad esitavad vähemalt kord kuus ja tasuta teabe püsival andmekandjal.

4. PEATÜKK

Ühissätted

Artikkel 52

Vääring ja vääringu konverteerimine

1. Maksed tehakse poolte vahel kokku lepitud vääringus.
2. Kui vääringu konverteerimise teenust pakutakse enne maksetehingu algatamist ja kui seda vääringu konverteerimise teenust pakutakse müügikohas või kui seda pakub makse saaja, avalikustab maksjale vääringu konverteerimise teenust pakkuv pool maksjale kõik tasud ning vahetuskursi, mida kasutatakse maksetehingu konverteerimiseks.

Selle põhjal otsustab maksja, kas ta nõustub konverteerimise teenusega.

Artikkel 53

Teave lisatasude või allahindluste kohta

1. Kui makse saaja nõuab konkreetse makseinstrumendi kasutamise eest lisatasu või pakub allahindlust, teavitab ta sellest maksjat enne maksetehingu algatamist.
2. Kui makseteenuse pakkuja või kolmas isik nõuab konkreetse makseinstrumendi kasutamise eest lisatasu, teavitab ta makseteenuse kasutajat sellest enne maksetehingu algatamist.

IV JAOTIS

ÕIGUSED JA KOHUSTUSED SEOSSES MAKSETEENUSTE OSUTAMISE JA KASUTAMISEGA

1. PEATÜKK

ÜHISÄTTED

Artikkel 54

Reguleerimisala

1. Kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija, võivad makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja kokku leppida, et artikli 55 lõiget 1, artikli 57 lõiget 3 ning artikleid 64, 66, 67, 68, 71 ja 80 ei kohaldata täielikult või osaliselt. Makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja võivad samuti kokku leppida muu tähtaja, kui on sätestatud artiklis 63.
2. Liikmesriigid võivad kehtestada, et artiklit 91 ei kohaldata, kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija.
3. Liikmesriigid võivad kehtestada, et käesoleva jaotise sätteid kohaldatakse mikroettevõtjate suhtes samamoodi nagu tarbijate suhtes.
4. Käesolev direktiiv ei piira direktiivi 2008/48/EÜ ega muude asjakohaste liidu ja siseriiklike õigusaktide kohaldamist, mis käsitlevad selliseid liidu õigusele vastavaid tarbijatele krediidi andmise tingimusi, mida ei ühtlustata käesoleva direktiiviga.

Artikkel 55
Kohaldatavad tasud

1. Makseteenuse pakkuja ei tohi võtta makseteenuse kasutajalt tasu käesoleva jaotise alusel teabe esitamise kohustuse täitmise ega parandus- ja ennetusmeetmete võtmise eest, välja arvatud juhul, kui artikli 70 lõikes 1, artikli 71 lõikes 5 ja artikli 79 lõikes 2 on sätestatud teisiti. Makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja lepivad kokku nende tasude summas ning see on asjakohane ja vastavuses makseteenuse pakkuja tegelike kuludega.
2. Liikmesriigid nõuavad, et liidus pakutavate maksetehingute puhul, milles nii maksja teenuse pakkuja kui ka makse saaja teenuse pakkuja või maksetehingus osaleva ainsa makseteenuse pakkuja asukoht on liidus, maksab makse saaja oma makseteenuse pakkuja nõutavad tasud ja maksja maksab oma makseteenuse pakkuja nõutavad tasud.
3. Makseteenuse pakkuja ei takista makse saajal nõudmast maksjalt tasu, pakkumast talle allahindlust ega suunamast teda kasutama mõnda konkreetset makseinstrumenti. Mis tahes kohaldatavad tasud ei ületa kulusid, mis makse saaja kannab seoses konkreetse makseinstrumendi kasutamisega. Võttes arvesse vajadust soodustada konkurentsi ja edendada tõhusate makseinstrumentide kasutamist, võivad liikmesriigid siiski keelata makse saajal tasu nõudmast või seda õigust piirata.
4. Igal juhul tagavad liikmesriigid, et makse saaja ei nõua tasu selliste makseinstrumentide kasutamise eest, mille vahendustasusid reguleeritakse määrusega (EL) nr [XX/XX/XX/] [Väljaannete Talitus: palun lisada pärast määruse vastuvõtmist selle number], ja nende makseteenuste puhul, mille suhtes kohaldatakse määrust (EL) nr 260/2012.

Artikkel 56

Madala väärtusega maksete makseinstrumentide ja e-raha suhtes kehtestatud erandid

1. Makseinstrumentide puhul, millega saab raamlepingu kohaselt teha üksnes kuni 30 euro suuruseid üksikuid maksetehinguid või millele on kehtestatud 150 euro suurune üldmakselimiit või millel hoitav summa ei ületa mis tahes ajahetkel 150 eurot, võivad makseteenuse pakkujad leppida oma makseteenuse kasutajatega kokku, et:
 - a) artikli 61 lõike 1 punkti b, artikli 62 lõike 1 punkte c ja d ning artikli 66 lõiget 2 ei kohaldata, kui makseinstrumenti ei ole võimalik blokeerida või selle edasist kasutamist takistada;
 - b) artikleid 64, 65 ning artikli 66 lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui makseinstrumenti kasutatakse anonüümselt või kui makseteenuse pakkujal ei ole võimalik muudel makseinstrumendist tulenevatel põhjustel tõendada, et maksetehing oli autoriseeritud;
 - c) erandina artikli 70 lõikest 1 ei pea makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajale teatama maksekäsundi täitmisest keeldumisest, kui selle täitmata jätmine on konteksti tõttu ilmne;
 - d) erandina artiklist 71 ei saa maksja tühistada maksekäsundit pärast maksekäsundi edastamist makse saajale või talle selle maksetehingu täitmise suhtes oma nõusoleku andmist;
 - e) erandina artiklitest 74 ja 75 kohaldatakse maksekäsundi täitmise teisi tähtaegu.
2. Siseriiklike maksetehingute puhul võivad liikmesriigid ja nende pädevad asutused lõikes 1 osutatud summasid vähendada või kahekordistada. Ette makstud makseinstrumentide puhul võivad nad summasid suurendada kuni 500 euron.
3. Käesoleva direktiivi artikleid 65 ja 66 kohaldatakse samuti e-raha suhtes direktiivi 2009/110/EÜ artikli 2 punkti 2 tähenduses, välja arvatud juhul, kui maksja makseteenuse pakkujal ei ole võimalik maksekontot, millel e-raha hoitakse, külmutada või makseinstrumenti blokeerida. Liikmesriigid võivad piirata selle erandi kohaldamist maksekontodele, kus raha hoitakse, või teatud väärtusega makseinstrumentidele.

2. PEATÜKK

Maksetehingute autoriseerimine

Artikkel 57

Nõusolek ja nõusoleku tagasivõtmine

1. Liikmesriigid tagavad, et maksetehing loetakse autoriseerituks ainult siis, kui maksja on andnud nõusoleku maksetehingu täitmiseks. Maksja võib maksetehingu autoriseerida enne maksetehingu täitmist või maksja ja makseteenuse pakkuja vahelisel kokkuleppel pärast maksetehingu täitmist.
2. Nõusolek maksetehingu või järjestikuste maksetehingute täitmiseks antakse maksja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud viisil. Nõusoleku maksetehingu täitmiseks võib anda samuti makse saaja või makse algatamise teenuse pakkuja kaudu.

Kui nõusolek puudub, käsitatakse maksetehingut autoriseerimata maksetehinguna.

3. Maksja võib nõusoleku igal ajal tagasi võtta, kuid mitte pärast ajahetke, millest alates muutub maksekäsund artikli 71 alusel tagasivõtmatuks. Järjestikuste maksetehingute täitmiseks antud nõusoleku võib samuti tagasi võtta nii, et selle tagajärjel loetakse kõik järgnevad maksetehingud autoriseerimata maksetehinguteks.
4. Maksja ja makseteenuse pakkuja lepivad kokku nõusoleku andmise korras.

Artikkel 58

Kohustused makse algatamise teenuste puhul

1. Liikmesriigid tagavad, et maksjal on õigus kasutada makseteenuste saamiseks makse algatamise teenuse pakkujat, nagu on osutatud I lisa punktis 7. Makse algatamise teenuse pakkuja kasutamise õigust ei kohaldata, kui maksekonto ei ole interneti kaudu juurdepääsetav.
- 1a. Kui maksja annab vastavalt artiklile 57 oma selgesõnalise nõusoleku makse täitmiseks, astub kontot haldav makseteenuse pakkuja lõikes 2 kindlaks määratud sammud, et tagada maksja õigus kasutada makse algatamise teenust. 1b. Makse algatamise teenuse pakkujal on järgmised kohustused:
 - aa) ta ei hoia ühelgi ajahetkel maksja rahalisi vahendeid seoses makse algatamise teenuse pakkumisega;
 - a) ta tagab, et makse algatamise teenuse osutamisel makseteenuse kasutaja kohta saadud teave ei ole kättesaadav kolmandatele isikutele;
 - b) iga kord, kui makse algatatakse, autendib ta ennast konto omaniku kontot haldavale makseteenuse pakkujale, ning kasutab teabevahetuseks kontot haldava makseteenuse pakkuja, maksja ja makse saajaga turvalist viisi vastavalt artikli 87a lõike 1 punktile d;

- d) ta ei säilita makseteenuse kasutaja tundlikke makseandmeid ega küsi makseteenuse kasutajalt mingeid muid andmeid peale nende, mis on vajalikud makse algatamiseks;
- e) ta ei kasuta, püüa saada ega säilita mingeid andmeid muul eesmärgil kui maksja poolt selgesõnaliselt taotletud makse algatamise teenuse täitmiseks;
- f) ta ei muuda summat, saaja andmeid ega ühtegi muud tehingu tunnust.

2. Kontot haldav makseteenuse pakkuja teeb järgmist:

- a) tagab vahendid turvaliseks teabevahetuseks makse algatamise teenuse pakkujatega vastavalt artikli 87a lõike 1 punktile d;
- b) annab kohe pärast makse algatamise teenuse pakkujalt maksekäsundi laekumist makse algatamise teenuse pakkujale teavet maksetehingu algatamise kohta ja
- c) käsitleb makse algatamise teenuse pakkuja teenuste kaudu edastatud maksekäsundeid ilma diskrimineerimata, eelkõige võrreldes maksja enda poolt otse paber kandjal edastatud maksekäsundite ajatamise, prioriteetsuse ja tasudega, välja arvatud juhul, kui see on objektiivselt põhjendatud.

Artikkel 59

Kohustused kontoteabe teenuste puhul

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse kasutajal on õigus kasutada teenuseid, mis võimaldavad juurdepääsu maksekonto teabele, nagu on osutatud I lisa punktis 8. Selliseid õigusi ei kohaldata, kui maksekonto ei ole interneti kaudu juurdepääsetav.
2. 1b. Kontoteabe teenuse pakkujal on järgmised kohustused:
 - a) ta osutab teenuseid üksnes makseteenuse kasutaja selgesõnalisel nõusolekul;
 - b) iga sideseansi puhul autendib ta ennast makseteenuse kasutaja kontot haldava(te)le makseteenus(t)e pakkuja(te)le ning kasutab teabevahetuseks kontot haldava makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutajaga turvalist viisi vastavalt artikli 87a lõike 1 punktile d;
 - d) ta püüab saada juurde üksnes määratud maksekontodelt ja nendega seotud maksetehingutest pärit teabele;
 - (e) ta ei küsi maksekontodelt pärit tundlikke makseandmeid;
 - f) ta ei kasuta, püüa saada ega säilita mingeid andmeid muul eesmärgil kui makseteenuse kasutaja poolt selgesõnaliselt taotletud kontoteabe teenuse osutamiseks kooskõlas andmekaitse eeskirjadega.
3. Kontot haldav makseteenuse pakkuja teeb seoses kontodega järgmist:
 - a) tagab vahendid turvaliseks teabevahetuseks kontoteabe teenuse pakkujatega vastavalt artikli 87a lõike 1 punktile d ja
 - b) käsitleb kontoteabe teenuse pakkuja teenuste kaudu esitatud andmepäringuid ilma diskrimineerimata, välja arvatud juhul, kui see on objektiivselt põhjendatud.

Artikkel 60

Makseinstrumendi kasutamise ja makseteenuse pakkujate poolt maksekontodele juurde pääsemise piirangud

1. Kui nõusoleku andmiseks kasutatakse erimakseinstrumenti, võivad maksja ja tema makseteenuse pakkuja leppida kokku selle makseinstrumendi kaudu täidetavate maksetehingute makselimiidis.
2. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja jätta endale õiguse blokeerida makseinstrument objektiivselt põhjendatud kaalutlustel, mis on seotud makseinstrumendi turvalisusega, või kui esineb kahtlus makseinstrumendi autoriseerimata või pettuse teel kasutamise kohta või kui krediidiiliiniga makseinstrumendi korral oluliselt suureneb oht, et maksja ei ole võimeline täitma oma maksekohustust.
3. Sellistel juhtudel teavitab makseteenuse pakkuja maksjat kokku lepitud viisil makseinstrumendi blokeerimisest ja selle põhjustest ning teeb seda võimaluse korral enne makseinstrumendi blokeerimist ning hiljemalt kohe pärast selle blokeerimist, välja arvatud juhul, kui sellise teabe esitamine on vastuolus objektiivselt põhjendatud julgeolekukaalutlustega või keelatud muude asjaomaste liidu või siseriiklike õigusaktidega.
4. Makseteenuse pakkuja lõpetab makseinstrumendi blokeeringu või asendab makseinstrumendi uuega, kui makseinstrumendi blokeerimise põhjused on ära langenud.
5. Kontot haldav makseteenuse pakkuja võib keelduda kontoteabe teenuse pakkujale või makse algatamise teenuse pakkujale maksekontole juurdepääsu andmisest objektiivselt põhjendatud juhtudel ja nõuetekohaselt tõendatud põhjustel, mis on seotud maksekontole autoriseerimata või pettuse teel juurdepääsuga, sealhulgas maksetehingu autoriseerimata või pettuse teel algatamisega. Sellistel juhtudel kohaldatakse vastavalt lõikeid 3 ja 4.

Artikkel 61

Makseteenuse kasutaja kohustused seoses makseinstrumentide ja isikustatud turvavolitustega

1. Makseteenuse kasutajal, kellele on antud õigus makseinstrumenti kasutada, on järgmised kohustused:
 - a) kasutada makseinstrumenti kooskõlas makseinstrumendi väljastamise ja kasutamise tingimustega, mis peavad olema objektiivsed, mittediskrimineerivad ja proportsionaalsed;
 - b) teavitada makseteenuse pakkujat või pakkuja määratud üksust liigse viivitusega, kui ta on saanud teadlikuks makseinstrumendi kadumisest, varastamisest või väärkasutamisest või selle autoriseerimata kasutamisest.
2. Makseteenuse kasutaja astub kõik mõistlikud sammud, et hoida oma isikustatud turvavolitusi turvaliselt; artikli 87 lõikes 1 osutatud juhtudel kohaldab makseteenuse kasutaja makseteenuse pakkuja poolt vastavalt artikli 87 lõikele 1b ettenähtud meetmeid, et kaitsta oma isikustatud turvavolituste konfidentsiaalsust ja terviklust.

Artikkel 62

Makseteenuse pakkuja kohustused seoses makseinstrumentidega

1. Makseinstrumendi väljastaval makseteenuse pakkujal on järgmised kohustused:
 - a) tagada, et makseinstrumendi isikustatud turvavolitustele oleks juurdepääs ainult makseinstrumendi kasutamise õigusega makseteenuse kasutajal, ilma et see piiraks artiklis 61 sätestatud makseteenuse kasutaja kohustusi;
 - b) mitte saata makseinstrumenti eelneva kokkuleppeta, välja arvatud makseteenuse kasutajale juba antud makseinstrumendi asendamise korral;
 - c) tagada igal ajal asjakohaste vahendite kättesaadavus, et makseteenuse kasutaja saaks jätta teate artikli 61 lõike 1 punkti b kohaselt või taotleda blokeeringu lõpetamist artikli 60 lõike 4 kohaselt; makseteenuse kasutaja taotlusel annab makseteenuse pakkuja tema käsutusse vajalikud vahendid, et tõendada nimetatud teate jätmist 18 kuu jooksul pärast sellist teavitamist;
 - d) anda maksjale võimalus jätta artikli 61 lõike 1 punkti b kohane teade tasuta ja küsida, kui üldse, vaid asendamise kulusid, mis on makseinstrumendiga otseselt seotud;
 - e) takistada makseinstrumendi mis tahes kasutamist pärast teate tegemist artikli 61 lõike 1 punkti b kohaselt.
2. Makseteenuse pakkuja kannab riski seoses maksjale makseinstrumendi saatmisega või makseinstrumendi mis tahes isikustatud turvaelemendi saatmisega.

Artikkel 63

Autoriseerimata või väärast maksetehingust teavitamine ja vigade kõrvaldamine

1. Makseteenuse kasutajal on õigus nõuda makseteenuse pakkujalt vigade kõrvaldamist üksnes juhul, kui ta pärast nõude esitamise aluseks olevast autoriseerimata või valesti täidetud maksetehingust, sealhulgas artikli 80 kohastest maksetehingutest teadlikuks saamist teatab sellest oma makseteenuse pakkujale liigse viivitusega ning hiljemalt 13 kuu jooksul pärast debiteerimise kuupäeva, välja arvatud juhul, kui makseteenuse pakkuja ei esitanud teavet selle maksetehingu kohta või ei teinud seda teavet kättesaadavaks kooskõlas III jaotisega.
2. Kui tehingus osaleb makse algatamise teenuse pakkuja, võimaldab kontot haldav makseteenuse pakkuja maksjale vigade kõrvaldamist vastavalt käesoleva artikli lõikele 1, ilma et see piiraks artikli 65 lõike 2 ja artikli 80 lõike 1 kohaldamist.

Artikkel 64

Maksetehingute autentimise ja täitmise tõendamine

1. Liikmesriigid nõuavad, et kui makseteenuse kasutaja väidab, et täidetud maksetehing ei olnud autoriseeritud või et maksetehingut ei täidetud nõuetekohaselt, peab tema makseteenuse pakkuja esitama tõendid selle kohta, et maksetehing oli autenditud, korrektselt dokumenteeritud, kajastatud kontodes ning seda ei ole mõjutanud tehniline rike ega mõni muu puudujääk makseteenuse pakkuja osutatavas teenuses.

Kui makseteenuse kasutaja algatab maksetehingu makse algatamise teenuse pakkuja kaudu, peab makse algatamise teenuse pakkuja esitama tõendid selle kohta, et tema pädevuse piires oli maksetehing autenditud ja korrektselt dokumenteeritud ning et maksetehingut ei mõjutanud tehniline rike ega muud sellise makseteenusega seotud puudujäägid, mille pakkumise eest ta vastutab.

2. Kui makseteenuse kasutaja väidab, et ta ei ole täidetud maksetehingut autoriseerinud, ei piisa tingimata üksnes asjaolust, kui kontot haldav makseteenuse pakkuja on dokumenteerinud makseinstrumendi kasutamise, et tõendada, et maksja autoriseeris maksetehingu või tegutses pettuse teel või ei täitnud ettekavatsetult või raske hooletuse tulemusel üht või mitut artiklist 61 tulenevat kohustust.

Artikkel 65

Makseteenuse pakkuja vastutus autoriseerimata maksetehingu korral

1. Ilma et see piiraks artikli 63 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et maksja makseteenuse pakkuja maksab autoriseerimata maksetehingu puhul maksjale viivitamata tagasi autoriseerimata maksetehingu summa ning vajaduse korral taastab debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks olnud, kui autoriseerimata maksetehingut ei oleks toimunud. Lisaks tagatakse sellega, et maksja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei ole hilisem kui summa debiteerimise kuupäev.

2. [...]

Kui maksetehing on algatatud makse algatamise teenuse pakkuja kaudu, maksab kontot haldav makseteenuse pakkuja autoriseerimata maksetehingu summa viivitamata tagasi ning vajaduse korral taastab debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks olnud, kui autoriseerimata maksetehingut ei oleks toimunud.

Kui autoriseerimata maksetehingu eest on vastutav makse algatamise teenuse pakkuja, hüvitab ta kontot haldavale makseteenuse pakkujale tema taotlusel viivitamata igasuguse tekkinud kahju või maksjale tagasimaksmisest tulenenud summad, sealhulgas autoriseerimata maksetehingu summa. Vastavalt artikli 64 lõikele 1 peab makse algatamise teenuse pakkuja esitama tõendid selle kohta, et tema pädevuse piires oli maksetehing autenditud ja korrektselt dokumenteeritud ning et maksetehingut ei mõjutanud tehniline rike ega muud sellise makseteenusega seotud puudujäägid, mille pakkumise eest ta vastutab.

3. Kooskõlas õigusnormidega, mida kohaldatakse maksja ja makseteenuse pakkuja vahel või asjakohasel juhul maksja ja makse algatamise teenuse pakkuja vahel sõlmitud lepingu suhtes, võib määrata kindlaks täiendava rahalise hüvitise.

Artikkel 66

Maksja vastutus autoriseerimata maksetehingu korral

1. Erandina artiklist 65 võib maksja olla kohustatud kandma kuni 50 euro ulatuses iga autoriseerimata maksetehinguga seotud kahju, mis on tekkinud kaotatud või varastatud makseinstrumendi kasutamisest või makseinstrumendi väärkasutamisest, kui maksja ei ole hoidnud vastavalt artikli 61 lõikele 2 oma isikustatud turvavolitusi turvaliselt. Maksja ei vastuta ühegi autoriseerimata maksetehingu eest, kui kahju põhjuseks oli kuritarvitusslik käitumine makseteenuse pakkuja töötajate, agendi, filiaali või üksuse poolt, kellele tegevus oli edasi antud.
- 1a. Maksja kannab kõik autoriseerimata maksetehingutega seotud kahjud, kui need on tekkinud tema pettuse teel tegutsemise või ühe või mitme artiklist 61 tuleneva kohustuse täitmata jätmise tulemusel ettekavatsetud või raske hooletuse tõttu. Sellistel juhtudel käesoleva artikli lõikes 1 osutatud maksimumsummat ei kohaldata.
- 1b. Juhtudel, kui maksja ei ole tegutsenud pettuse teel ega jätnud ettekavatsetult artiklist 61 tulenevad kohustused täitmata, võivad liikmesriigid vähendada käesoleva artikli lõikes 1a sätestatud vastutust, võttes eelkõige arvesse makseinstrumendi kaotamise, varastamise või väärkasutamise asjaolusid.
- 1c. Kui maksja makseteenuse pakkuja ei nõua tugevat kliendi autentimist, kannab maksja finantstagajärgi ainult juhul, kui ta on tegutsenud pettuse teel. Kui makse saaja või makse saaja makseteenuse pakkuja ei kasuta tugevat kliendi autentimist, hüvitavad nemad maksja makseteenuse pakkujale tekitatud rahalise kahju.

2. Maksja ei kanna mingeid finantstagajärgi, mis tulenevad kaotatud, varastatud või väärkasutatud makseinstrumendi kasutamisest pärast seda, kui ta on kooskõlas artikli 61 lõike 1 punktiga b teavitanud oma makseteenuse pakkujat, välja arvatud juhul, kui maksja on tegutsenud pettuse teel. Kui makseteenuse pakkuja ei taga igal ajal asjakohaste vahendite olemasolu kaotatud, varastatud või väärkasutatud makseinstrumendist teatamiseks, nagu on nõutud artikli 62 lõike 1 punkti c alusel, ei ole maksja vastutav selle makseinstrumendi kasutamisest tulenevate finantstagajärgede eest, välja arvatud juhul, kui maksja on tegutsenud pettuse teel.

Artikkel 66a

Maksetehingud, mille puhul tehingusumma ei ole eelnevalt teada

1. Kui maksetehingu on algatanud makse saaja või see on algatatud makse saaja kaudu seoses kaardimaksetehinguga ja tehingu täpset summat ei ole maksja poolt maksetehingu täitmiseks nõusoleku andmise ajal teada, võib maksja makseteenuse pakkuja blokeerida maksja maksekontol rahalisi vahendeid üksnes siis, kui maksja on andnud nõusoleku rahaliste vahendite täpses summas blokeerimiseks.
2. Maksja makseteenuse pakkuja vabastab maksja maksekontol lõike 1 alusel blokeeritud rahalised vahendid ilma põhjendamatu viivitusega pärast seda, kui ta on saanud teabe maksetehingu täpse summa kohta, ja hiljemalt kohe pärast maksekäsundi laekumist.

Artikkel 67

Saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingute tagasimaksed

1. Liikmesriigid tagavad, et maksjal on õigus saada makseteenuse pakkujalt makse saaja poolt või kaudu algatatud sellise maksetehingu tagasimakse, mis on juba autoriseeritud ja täidetud, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) maksetehingu autoriseerimise ajal ei täpsustatud maksetehingu täpset summat;
- b) maksetehingu summa ületas summat, mida maksja oleks üldjuhul eeldanud, võttes arvesse eelnevat kulutuste jaotust, raamlepingu tingimusi ja juhtumi asjakohaseid asjaolusid.

Makseteenuse pakkuja taotlusel lasub maksjal kohustus esitada tõendid nende tingimuste täitmise kohta.

Tagasimakse võrdub täidetud maksetehingu täissummaga. Samuti tagatakse, et maksja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei ole hilisem kui summa debiteerimise kuupäev.

Maksja ja maksja makseteenuse pakkuja võivad leppida raamlepingus kokku, et otsekorralduste puhul on maksjal õigus saada oma makseteenuse pakkujalt tagasimakse isegi siis, kui esimeses lõigus nimetatud tagasimakse tingimused ei ole täidetud.

2. Lõike 1 esimese lõigu punkti b kohaldamisel ei või maksja kasutada valuutavahetusega seotud põhjuseid, kui kohaldati kooskõlas artikli 38 lõike 1 punktiga d ning artikli 45 lõike 3 punktiga b oma makseteenuse pakkujaga kokkulepitud viitekurssi.
3. Maksja ja makseteenuse pakkuja võivad raamlepingus kokku leppida, et maksjal ei ole tagasimakse saamise õigust, kui maksja on andnud nõusoleku maksetehingu täitmiseks vahetult makseteenuse pakkujale ning, vajaduse korral, kui makseteenuse pakkuja või makse saaja on maksjale vähemalt neli nädalat enne maksetähtaega edastanud või teinud kokkulepitud viisil kättesaadavaks teabe tulevase maksetehingu kohta.

Artikkel 68

Saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingute tagasimaksete taotlused

1. Liikmesriigid tagavad, et maksja saab taotleda artiklis 67 osutatud autoriseeritud ja makse saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingu tagasimaksmist ning teha seda kaheksa nädala jooksul alates rahaliste vahendite debiteerimise kuupäevast.
2. Kümne tööpäeva jooksul pärast tagasimaksetaotluse saamist maksab makseteenuse pakkuja maksetehingu täissumma tagasi või esitab põhjendused tagasimaksmisest keeldumise kohta, osutades asutustele, kelle poole maksja võib kooskõlas artiklitega 88–91 selles küsimuses pöörduda, kui ta ei ole esitanud põhjendusega nõus.

Esimesest lõigust tulenevat makseteenuse pakkuja õigust tagasimaksmisest keelduda ei kohaldata artikli 67 lõike 1 neljandas lõigus toodud juhul.

3. PEATÜKK

Maksetehingute täitmine

1. JAGU

MAKSEKÄSUNDID JA ÜLEKANTAVAD SUMMAD

Artikkel 69

Makse käsundi laekumine

1. Liikmesriigid tagavad, et laekumise ajaks on ajahetk, mil maksekäsund laekub maksja makseteenuse pakkujale. Kui laekumise aeg ei ole maksja makseteenuse pakkuja tööpäev, käsitatakse maksekäsundit järgmisel tööpäeval laekununa. Makseteenuse pakkuja võib kehtestada tööpäeva lõppemise ajaga ligilähedase kliendimaksete vastuvõtmise lõppemise tähtaja, pärast mida laekunud maksekäsundeid käsitatakse järgmisel tööpäeval laekunutena.
2. Kui maksekäsundi algatanud makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja lepivad kokku, et maksekäsundi täitmine algab konkreetsel kuupäeval või kindlaksmääratud ajavahemiku lõppemisel või kuupäeval, mil maksja annab rahalised vahendid makseteenuse pakkuja käsutusse, loetakse artikli 74 kohaldamisel laekumise ajahetkeks nimetatud kokkulepitud päev. Kui kokkulepitud päev ei ole makseteenuse pakkuja jaoks tööpäev, käsitatakse laekunud maksekäsundit järgmisel tööpäeval laekununa.

Artikkel 70

Maksekäsundi täitmisest keeldumine

1. Juhul kui makseteenuse pakkuja keeldub maksekäsundi täitmisest, teatatakse makseteenuse kasutajale keeldumisest ning võimaluse korral selle põhjustest ja keeldumise aluseks olnud vigade parandamise menetlusest, välja arvatud juhtudel, kui see on keelatud muude asjaomaste liidu või siseriiklike õigusaktidega.

Makseteenuse pakkuja esitab teatise või teeb selle kättesaadavaks kokkulepitud viisil ja esimesel võimalusel ning igal juhul artiklis 74 kindlaks määratud aja jooksul.

Raamleping võib sisaldada tingimust, et makseteenuse pakkuja võib sellise teate edastamise eest tasu nõuda, kui keeldumine on objektiivselt põhjendatud.

2. Kui kõik maksja raamlepingus sätestatud tingimused on täidetud, ei keeldu maksja kontot haldav makseteenuse pakkuja autoriseeritud maksekäsundi täitmisest, välja arvatud juhtudel, kui see on keelatud muude asjaomaste liidu või siseriiklike õigusaktidega.
3. Artiklite 74 ja 80 kohaldamisel käsitatakse maksekäsundit, mille täitmisest on keeldutud, mitte laekunud maksekäsundina.

Artikkel 71

Maksekäsundi tagasivõtmatkus

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse kasutaja ei saa maksekäsundit pärast maksekäsundi laekumist maksja makseteenuse pakkujale tagasi võtta, välja arvatud juhul, kui käesolevas artiklis on sätestatud teisiti.
2. Kui maksetehing on algatatud makse algatamise teenuse pakkuja poolt või makse saaja poolt või kaudu, ei saa maksja võtta maksekäsundit tagasi pärast makse algatamise teenuse pakkujale maksetehingu algatamiseks nõusoleku andmist, maksekäsundi edastamist või makse saajale maksetehingu täitmiseks nõusoleku andmist.

3. Otsekorralduse puhul ning ilma et see piiraks õigust tagasimaksele, võib maksja siiski võtta maksekäsundi tagasi hiljemalt kokkulepitud debiteerimispäevale eelneva tööpäeva lõpus.
4. Artikli 69 lõikes 2 osutatud juhul saab makseteenuse kasutaja võtta maksekäsundi tagasi hiljemalt kokkulepitud päevale eelneva tööpäeva lõpus.
5. Pärast lõigetes 1–4 kehtestatud tähtaegade lõppu saab maksekäsundi tagasi võtta üksnes vastavalt makseteenuse kasutaja ja asjaomaste makseteenuse pakkujate vahel kokku lepitud tingimustele. Lõigetes 2 ja 3 osutatud juhul on nõutav ka makse saaja nõusolek. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib asjaomane makseteenuse pakkuja küsida tagasivõtmise eest tasu.

Artikkel 72

Ülekantud ja saadud summad

1. Liikmesriigid nõuavad, et maksja makseteenuse pakkuja(d), makse saaja makseteenuse pakkuja(d) ning makseteenuse pakkujate kõik vahendajad kannavad üle maksetehingu täissumma ega võta ülekantavalt summalt maha tasusid.
2. Makse saaja ja makseteenuse pakkuja võivad siiski kokku leppida, et asjaomane makseteenuse pakkuja arvab maha oma tasud ülekantavalt summalt enne selle krediteerimist makse saajale. Sellisel juhul eristatakse saajale esitatavas teabes maksetehingu täissumma ja tasud.
3. Kui peale lõikes 2 osutatud tasude võetakse ülekantavalt summalt maha muid tasusid, tagab maksja makseteenuse pakkuja, et makse saaja saab maksja algatatud maksetehingu täissumma. Kui maksetehing on algatatud makse saaja poolt või tema kaudu, tagab makseteenuse pakkuja, et makse saaja saab maksetehingu täissumma.

2. JAGU

TÄITMISE AEG JA VÄÄRTUSPÄEV

Artikkel 73

Reguleerimisala

1. Käesolevat jagu kohaldatakse järgmiste maksetehingute suhtes:
 - a) eurodes tehtud maksetehingud;
 - b) euroalasse mittekuuluva liikmesriigi vääringus tehtud riigisisised maksetehingud;
 - c) maksetehingud, mis hõlmavad vaid ühte vääringu konverteerimist euro ning euroalasse mittekuuluva liikmesriigi vääringu vahel, tingimusel et nõutav vääringu konverteerimine teostatakse euroalasse mittekuulavas liikmesriigis ning piiriülese maksetehingu puhul tehakse piiriülene ülekanne eurodes.
2. Käesolevat jagu, välja arvatud artiklit 78, mis ei ole suunatud pooltele, kohaldatakse ka muude maksetehingute suhtes, kui makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja ei ole kokku leppinud teisiti. Kui makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja lepivad siiski kokku pikemas tähtajas kui artiklis 74 sätestatud tähtaeg, ei või see tähtaeg liidusiseste maksetehingute puhul olla pikem kui neli tööpäeva pärast artikli 69 kohaselt maksekäsundi laekumise ajahetke.

Artikkel 74

Maksetehingud maksekontole

1. Liikmesriigid nõuavad, et maksja makseteenuse pakkuja tagab, et pärast artikli 69 kohast maksekäsundi laekumise ajahetke krediteeritakse maksetehingu summa makse saaja makseteenuse pakkuja kontole hiljemalt järgmise tööpäeva lõpuks. Seda aega võib pikendada ühe tööpäeva võrra paberkandjal algatatud maksetehingute puhul.
2. Liikmesriigid nõuavad, et makse saaja makseteenuse pakkuja märgib väärtuspäeva ja teeb maksetehingu summa makse saaja maksekontol kättesaadavaks pärast seda, kui makseteenuse pakkuja on saanud need rahalised vahendid kooskõlas artikliga 78.
3. Liikmesriigid nõuavad, et makse saaja makseteenuse pakkuja edastab makse saaja poolt või kaudu algatatud maksekäsundi maksja makseteenuse pakkujale makse saaja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud ajavahemiku jooksul, et võimaldada otsekorraldusega seotud arveldamist kokkulepitud tähtpäeval.

Artikkel 75

Saaja maksekonto puudumine makseteenuse pakkuja juures

Kui makse saajal ei ole makseteenuse pakkuja juures maksekontot, teeb talle artiklis 74 sätestatud aja jooksul rahalised vahendid kättesaadavaks see makseteenuse pakkuja, kes saab makse saajale määratud rahalised vahendid.

Artikkel 76

Sularaha sissemakse maksekontole

Kui tarbija teeb makseteenuse pakkuja juures asuvale maksekontole ja antud maksekonto vääringus oleva sularaha sissemakse, tagab makseteenuse pakkuja summa kättesaadavuse ja väärtuspäeva märkimise viivitamata pärast raha laekumise ajahetke. Kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija, tehakse summa kättesaadavaks ja väärtuspäev märgitakse hiljemalt järgmisel tööpäeval pärast raha laekumist.

Artikkel 77

Riigisisesed maksetehingud

Liikmesriigid võivad sätestada riigisestest maksetehingute jaoks käesolevas jaos sätestatud täitmisajast lühema maksimaalse täitmisaja.

Artikkel 78

Väärtuspäev ja rahaliste vahendite kättesaadavus

1. Liikmesriigid tagavad, et makse saaja maksekonto krediteerimise väärtuspäevaks on hiljemalt tööpäev, mil maksetehingu summa krediteeritakse makse saaja makseteenuse pakkuja kontole. Makse saaja makseteenuse pakkuja tagab, et maksetehingu summa, sealhulgas ühe ja sama makseteenuse pakkuja sisese maksetehingu summa, on makse saaja käsutuses viivitamatult pärast kõnealuse summa krediteerimist makse saaja makseteenuse pakkuja kontole, kui saaja maksekonto on saadud summaga samas vääringus.
2. Liikmesriigid tagavad, et maksja maksekonto debiteerimise väärtuspäev ei ole varasem kui kuupäev, mil maksetehingu summa antud maksekontolt debiteeritakse.

3. JAGU

VASTUTUS

Artikkel 79

Väär kordumatu tunnus

1. Kui maksekäsund täidetakse vastavalt kordumatule tunnusele, loetakse maksekäsund kõnealuse kordumatu tunnusega määratletud makse saaja osas nõuetekohaselt täidetuks.
2. Kui makseteenuse kasutaja esitatud kordumatu tunnus on väär, ei vastuta makseteenuse pakkuja artikli 80 kohase maksetehingu täitmata jätmise ega vigase täitmise eest.
3. Maksja makseteenuse pakkuja teeb siiski mõistlikke jõupingutusi maksetehinguga seotud rahaliste vahendite tagasinõudmiseks. Makse saaja makseteenuse pakkujal on kohustus teha nendes jõupingutustes koostööd, sealhulgas edastades maksjale kogu asjakohase teabe.
4. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajalt rahaliste vahendite tagasinõudmise eest tasu küsida.
5. Kui makseteenuse kasutaja annab rohkem teavet, kui on kindlaks määratud artikli 38 lõike 1 punktis a ja artikli 45 lõike 2 punktis b, vastutab makseteenuse pakkuja üksnes maksetehingute täitmise eest vastavalt makseteenuse kasutaja esitatud kordumatule tunnusele.

Artikkel 80

Makseteenuse pakkuja vastutus maksetehingu täitmata jätmise, vigase või hilineanud täitmise korral

1. Kui maksekäsundi on algatanud vahetult maksja, vastutab makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 63, artikli 79 lõigete 2 ja 3 ning artikli 83 kohaldamist, maksja ees maksetehingu korrektse täitmise eest, välja arvatud juhul, kui ta tõendab maksjale ja vajaduse korral makse saaja makseteenuse pakkujale, et makse saaja makseteenuse pakkuja sai maksetehingu summa kooskõlas artikli 74 lõikega 1. Sellisel juhul vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja makse saaja ees maksetehingu korrektse täitmise eest.

Maksja makseteenuse pakkuja maksab maksjale põhjendamatu viivitusega tagasi täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu summa ning vajaduse korral taastab debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks olnud, kui valesti täidetud maksetehingut ei oleks toimunud. Maksja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei tohi olla hilisem kui summa debiteerimise kuupäev.

- 1a. Kui maksekäsund on algatatud maksja poolt makse algatamise teenuse pakkuja kaudu, maksab kontot haldav makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 63 ning artikli 79 lõigete 2 ja 3 kohaldamist, täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu summa maksjale tagasi ning vajaduse korral taastab debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks olnud, kui valesti täidetud maksetehingut ei oleks toimunud.

Kui maksetehingu mittekorrektse täitmise eest on vastutav makse algatamise teenuse pakkuja, hüvitab ta kontot haldavale makseteenuse pakkujale tema taotlusel viivitamata igasuguse tekkinud kahju või maksjale tagasimaksmisest tulenenud summad. Makse algatamise teenuse pakkuja peab tõendama, et maksja kontot haldav makseteenuse pakkuja sai maksekäsundi vastavalt artiklile 69. Kui lõike 1 alusel vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja, annab ta maksetehingu summa viivitamata makse saaja käsutusse ning vajaduse korral krediteerib vastava summa makse saaja maksekontole. Summa väärtuspäevaks märgitakse hiljemalt kuupäev, mis nõuetekohase täitmise korral oleks olnud väärtuspäev.

Täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu korral, kui maksekäsundi on algatanud maksja, teeb makseteenuse pakkuja, olenemata käesolevas lõikes sätestatud vastutusest, taotlusel viivitamata jõupingutusi, et maksetehingut kindlaks teha, ning teavitab tulemustest maksjat. Seda tehakse maksja jaoks tasuta.

2. Kui maksekäsund on algatatud makse saaja poolt või kaudu, vastutab makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 63, artikli 79 lõigete 2 ja 3 ning artikli 83 kohaldamist, makse saaja ees maksekäsundi maksja makseteenuse pakkujale korrektse edastamise eest kooskõlas artikli 74 lõikega 3. Kui käesoleva lõigu alusel vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja, edastab ta viivitamata maksja makseteenuse pakkujale uuesti kõnealuse maksekäsundi. Kui maksekäsund edastatakse hilineumisega, märgitakse makse saaja maksekontol summa väärtuspäevaks hiljemalt kuupäev, mis nõuetekohase täitmise korral oleks olnud väärtuspäev.

Peale selle vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 63, artikli 79 lõigete 2 ja 3 ning artikli 83 kohaldamist, makse saaja ees maksetehingu artikli 78 kohase käitlemise eest. Kui käesoleva lõike alusel vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja, tagab ta, et maksetehingu summa on makse saaja käsutuses viivitamatult pärast seda, kui summa on krediteeritud makse saaja makseteenuse pakkuja kontole. Makse saaja maksekontol märgitakse summa väärtuspäevaks hiljemalt kuupäev, mis nõuetekohase täitmise korral oleks olnud väärtuspäev.

Täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu puhul, mille eest esimese ja teise lõigu alusel ei vastuta makse saaja makseteenuse pakkuja, vastutab maksja ees maksja makseteenuse pakkuja. Kui maksja makseteenuse pakkuja on sel viisil vastutav, maksab ta vajaduse korral ja põhjendamatu viivitusega maksjale tagasi täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu summa ning taastab debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks olnud, kui valesti täidetud maksetehingut ei oleks toimunud. Maksja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei tohi olla hilisem kui summa debiteerimise kuupäev.

Maksja makseteenuse pakkujal ei ole sellist kohustust, kui maksja makseteenuse pakkuja tõendab, et makse saaja makseteenuse pakkuja on saanud maksetehingu summa üksnes viivitusega. Sellisel juhul võib maksja makseteenuse pakkujalt nõuda, et makse saaja makseteenuse pakkuja märgiks makse saaja maksekontol summa väärtuspäevaks hiljemalt kuupäeva, mis oleks olnud väärtuspäev nõuetekohase täitmise korral.

Täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu korral, kui maksekäsund on algatatud makse saaja poolt või kaudu, teeb makseteenuse pakkuja, olenemata käesolevas lõikes sätestatud vastutusest, taotluse korral viivitamata jõupingutusi, et maksetehingut kindlaks teha, ning teavitab tulemustest makse saajat. Seda tehakse makse saaja jaoks tasuta.

3. Peale selle vastutavad makseteenuse pakkujad oma makseteenuse kasutajate ees kõigi tasude, mille eest nad on vastutavad, ning kõigi intresside eest, mida makseteenuse kasutaja on maksetehingu täitmata jätmise või vigase, sealhulgas hilinenud täitmise tulemusel kohustatud maksma.

Artikkel 81

Täiendav rahaline hüvitis

Mis tahes rahalise hüvitise lisaks sellele, mis on sätestatud käesolevas jaos, võib kindlaks määrata makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahel sõlmitud lepingu suhtes kohaldatava õiguse kohaselt.

Artikkel 82

Regressiõigus

1. Kui artiklite 65 ja 80 kohase makseteenuse pakkuja vastutuse saab omistada teisele makseteenuse pakkujale või vahendajale, hüvitab see makseteenuse pakkuja või vahendaja esimesele makseteenuse pakkujale mis tahes tekkinud kahju või artiklite 65 ja 80 kohaselt tasutud summa. See hõlmab hüvitist juhtumite puhul, kui makseteenuse pakkuja ei kasuta tugevat kliendi autentimist.
2. Täiendav rahaline hüvitis määratakse kindlaks vastavalt makseteenuse pakkujate ja/või vahendajate vahelistele lepingutele ning nendevaheliste lepingute suhtes kohaldatavale õigusele.

Artikkel 83

Vastutuse puudumine

2. ja 3. peatükist tulenevat vastutust ei kohaldata ebatavaliste ja ettenägematute asjaolude korral, mille üle poolel, kes nendele asjaoludele viitab, ei ole kontrolli ning mille tagajärjed oleks kõigile jõupingutustele vaatamata olnud vältimatud, või kui makseteenuse pakkuja on kohustatud täitma teisi, siseriiklikes või liidu õigusaktides sätestatud kohustusi.

4. PEATÜKK

ANDMEKAITSE

Artikkel 84

Andmekaitse

Liikmesriigid lubavad maksesüsteemidel ja makseteenuse pakkujatel töödelda isikuandmeid, kui see on vajalik maksepettuste ärahoidmise, uurimise ja avastamise tagamiseks. Selliste isikuandmete töötlemine ja mis tahes muu isikuandmete töötlemine käesoleva direktiivi rakendamisel toimub kooskõlas direktiiviga 95/46/EÜ, siseriiklike õigusaktidega, millega võetakse üle direktiiv 95/46/EÜ, ja määrusega (EÜ) nr 45/2001.

5. PEATÜKK

OPERATSIOONI- JA TURVARISKID NING AUTENTIMINE

Artikkel 85

Operatsiooni- ja turvariskide juhtimine

1. Makseteenuse pakkujad kehtestavad asjakohaste leevendusmeetmete ja kontrollimehhanismidega raamistiku, et juhtida operatsiooniriske, sealhulgas turvariske, mis on seotud nende pakutavate makseteenustega. Osana nimetatud raamistikust määravad makseteenuse pakkujad kindlaks tulemuslikud intsidentide juhtimise menetlused, sealhulgas näevad ette suurte operatsiooni- ja turvaintsidentide klassifitseerimise, ning hoiavad neid alal.
2. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkujad esitavad pädevale asutusele käesoleva direktiivi alusel igal aastal või pädeva asutuse poolt kindlaks määratud ajavahemike järel ajakohastatud hinnangu nende osutatavate makseteenustega seotud operatsiooni- ja turvariskide ning neile riskidele reageerimiseks nende poolt rakendatavate leevendusmeetmete ja kontrollimehhanismide piisavuse kohta.
3. EBA töötab tihedas koostöös Euroopa Keskpangaga välja suunised turvameetmete kehtestamise, rakendamise ja nende üle järelevalve teostamise, sealhulgas vajadusel sertifitseerimisprotsessi kohta.
4. EBA vaatab tihedas koostöös Euroopa Keskpangaga suunised läbi regulaarselt, kuid vähemalt iga kahe aasta järel.
5. EBA soodustab makseteenustega seotud operatsiooni- ja turvariskide valdkonnas koostöö tegemist käesoleva direktiivi kohaste pädevate asutuste, EKP ja vajaduse korral Euroopa Liidu Võrgu- ja Infoturbeameti (ENISA) vahel.

Artikkel 86
Intsidentidest teatamine

1. Makseteenuse pakkujad teavitavad suure operatsiooni-, sealhulgas turvaintsidenti korral viivitamata makseteenuse pakkuja päritoluliikmesriigi pädevat asutust käesoleva direktiivi alusel. Kui intsidendil on mõju tema makseteenuse kasutajate finantshuvidele, teavitab makseteenuse pakkuja põhjendamatu viivitusega oma makseteenuse kasutajaid sellest intsidendist ja võimalikest meetmetest, mis nad saavad võtta intsidenti negatiivse mõju leevendamiseks.
2. Lõike 1 alusel teate saamise korral esitavad käesoleva direktiivi kohased päritoluliikmesriigi pädevad asutused põhjendamatu viivitamata EBA-le ja EKP-le intsidendiga seotud üksikasjad ning pärast seda, kui nad on hinnanud intsidenti asjakohasust teiste siseriiklike ametiasutuste jaoks, teavitavad vastavalt neid ametiasutusi. EBA ja EKP hindavad intsidenti asjakohasust teiste Euroopa asutuste jaoks ning teavitavad neid vastavalt. EKP teavitab Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmeid maksesüsteemi jaoks asjakohastest küsimustest.
3. EBA esitab tihedas koostöös EKPga [lisada kuupäev, mis peaks olema sama mis artikli 102 lõikes 1 ettenähtud kuupäev] suunised:
 - makseteenuse pakkujatele lõikes 1 osutatud suurte intsidentide klassifitseerimise ning sellistest intsidentidest teavitamise sisu, vormi ja menetluste kohta, ja
 - käesoleva direktiivi kohastele pädevatele asutustele intsidenti asjakohasuse hindamise kriteeriumide ja teiste siseriiklike ametiasutustega jagatavate intsidendiaruande üksikasjade kohta.

4. EBA vaatab tihedas koostöös EKPga lõikes 3 osutatud suunised läbi regulaarselt, kuid vähemalt iga kahe aasta järel.
5. Lõikes 3 osutatud suuniste väljaandmisel ja läbivaatamisel võtab EBA arvesse Euroopa Liidu Võrgu- ja Infoturbeameti poolt välja töötatud ja avaldatud standardeid ja spetsifikatsioone muude kui makseteenuse osutamist pakkuvate sektorite jaoks.

Artikkel 87

Autentimine

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkuja kasutab tugevat kliendi autentimist, kui maksja:
 - a) soovib pääseda ligi oma maksekontole interneti kaudu;
 - b) algatab elektroonilise kaugmaksetehingu;
 - c) teeb kaugejuurdepääsu teel mis tahes muu toimingut, mille puhul võib esineda maksepettuse või muu kuritarvitamise riski oht.
- 1a. Lõike 1 punkti b puhul tagavad liikmesriigid, et makseteenuse pakkujad kasutavad tugevat kliendi autentimist, mis hõlmab elemente, millega seostatakse tehing dünaamiliselt konkreetse summa ja konkreetse makse saajaga.
- 1b. Lõike 1 puhul tagavad liikmesriigid, et makseteenuse pakkujad võtavad vastu spetsiaalsed turvanõuded makseteenuse kasutajate isikustatud turvavolituste konfidentsiaalsuse ja tervikluse kaitseks.

- 1c. Lõikeid 1a ja 1b kohaldatakse ka siis, kui maksed on algatatud makse algatamise teenuse pakkuja poolt. Lõikeid 1 ja 1b kohaldatakse samuti teabe taotlemisel kontoteabe teenuse pakkuja kaudu.
- 1d. Liikmesriigid tagavad, et kontot haldavad makseteenuse pakkujad võimaldavad tegevusloa saanud makse algatamise teenuse pakkujal ja registreeritud kontoteabe teenuse pakkujal tugineda kontot haldava makseteenuse pakkuja poolt makseteenuse kasutajale pakutavatele autentimisprotseduuridele vastavalt lõikele 1b ja tegevusloa saanud makse algatamise teenuse pakkuja kaasatuse puhul ka vastavalt lõikele 1a.

Artikkel 87a

Autentimise ja teabevahetuse regulatiivsed tehnilised standardid

1. EBA töötab tihedas koostöös EKPga ja kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja käesoleva direktiivi artikli 1 lõikes 1 nimetatud makseteenuste pakkujatele mõeldud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse:
- a) artikli 87 lõigetes 1 ja 1a osutatud tugeva kliendi autentimise nõuded;
 - b) artikli 87 lõigete 1, 1a ja 1b kohaldamise erandid, tuginedes lõikes 1b kehtestatud kriteeriumidele;
 - c) nõuded, mida tuleb järgida tehniliste turvameetmete puhul vastavalt artikli 87 lõikele 1b, et kaitsta makseteenuse kasutajate isikustatud turvavolituste konfidentsiaalsust ja terviklust, ja
 - d) ühised ja kindlad teabevahetuse nõuded autentimiseks ning teadete ja teabe edastamiseks kontot haldavate makseteenuste pakkujate, makse algatamise teenuse pakkujate, kontoteabe teenuse pakkujate ning maksjate ja makse saajate vahel.

- 1a. EBA töötab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud välja kooskõlas järgmiste eesmärkidega:
- tagada tulemuslike ja riskipõhiste nõuete vastuvõtmise kaudu makseteenuse kasutajate jaoks vajalik turvalisuse tase;
 - tagada makseteenuse kasutajate rahaliste vahendite ja isikuandmete turvalisus;
 - võimaldada makseteenuste pakkujate vahel ausat konkurentsi;
 - tagada ärimudeli neutraalsus;
 - võimaldada kasutajasõbralike ja ligipääsetavate maksevahendite arendamist.
- 1b. Lõike 1 punktis b osutatud erandid põhinevad järgmistel kriteeriumidel:
- (a) pakutava teenusega seotud riski ulatus;
 - b) tehingu summa ja/või tehingu tegemise korduvus;
 - (d) tehingu teostamiseks valitud maksekanal.
2. EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt (lisada kuupäev) [... 12 kuu jooksul pärast käesoleva direktiivi jõustumist].
- Komisjonile antakse õigus võtta vastu lõikes 1 osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.
3. EBA vaatab regulatiivsed tehnilised standardid korrapäraselt läbi ja vajaduse korral ajakohastab neid.

6. PEATÜKK

KOHTUVÄLISED KAEBUSTE ESITAMISE JA KAHJU HÜVITAMISE MENETLUSED VAIDLUSTE LAHENDAMISEKS

1. JAGU

KAEBUSE ESITAMISE MENETLUS

Artikkel 88

Kaebused

1. Liikmesriigid tagavad selliste menetluste kehtestamise, mis võimaldavad makseteenuse kasutajatel ja teistel huvitatud isikutel, sealhulgas tarbijaühingutel, esitada pädevatele asutustele kaebusi seoses käesoleva direktiivi väidetavate rikkumistega makseteenuse pakkuja poolt.
2. Kui see on asjakohane ning ilma, et see piiraks vastavalt siseriiklikele menetluseeskirjadele õigust pöörduda kaebusega kohtu poole, teavitatakse pädeva asutuse vastuses kaebuse esitajat artikli 91 kohaselt kehtestatud kohtuväliste kaebuste esitamise ja kahju hüvitamise menetluste olemasolust.

Artikkel 89

Pädevad asutused

1. Liikmesriigid määravad pädevad asutused, et tagada käesoleva direktiivi tõhus täitmine ja selle seire. Kõnealused pädevad asutused võtavad sellise täitmise tagamiseks kõik asjakohased meetmed. Need asutused ei või olla makseteenuse pakkujad, välja arvatud riikide keskpankade puhul.
- 1a. Pädevad asutused on kas:
 - a) pädevad asutused määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 punkti 2 tähenduses või

- b) liikmesriigi õiguses või riigiasutuste poolt tunnustatud organid, kellele on antud selleks vastavad volitused liikmesriigi õigusega.
- 1b. Kui liikmesriigid on võtnud käesoleva direktiivi nõuded, mis käsitlevad makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate vahelisi õigusi ja kohustusi, oma tsiviilõigusesse üle vastava tsiviilõigusliku nõude ettenägemise kaudu, võivad liikmesriigid otsustada tagada käesoleva direktiivi tõhusa täitmise sel viisil, et nad tagavad, et makseteenuse kasutajatel ja makseteenuse pakkujatel on vastavate nõuete esitamiseks juurdepääs pädevatele kohtutele. Käesolev säte ei mõjuta pädevate asutuste määramist II jaotise alusel.
2. Lõikes 1 osutatud asutustele antakse kõik nende ülesannete täitmiseks vajalikud volitused. Kui käesoleva direktiivi tõhusa täitmise tagamiseks ja selle seireks on määratud mitu pädevat asutust, tagavad liikmesriigid nende asutuste tiheda koostöö, et asutused saaksid oma ülesandeid tulemuslikult täita.
- 2a. Pädevad asutused kasutavad oma volitusi kooskõlas liikmesriigi õigusega kas:
- a) vahetult omal vastutusel või õigusasutuste järelevalve all või
- b) pöördudes kohtutesse, kes on pädevad tegema vajaliku otsuse, sealhulgas vajaduse korral esitades apellatsioonkaebuse, kui vajalikku otsust käsitlevat taotlust ei rahuldata.
3. III ja IV jaotise alusel vastu võetud siseriiklike õigusaktide rikkumise või kahtlustatava rikkumise korral on käesoleva artikli lõikes 1 osutatud pädevateks asutusteks makseteenuse pakkuja päritoluliikmesriigi pädevad asutused, välja arvatud asutamisõiguse alusel tegutsevad agendid ja filiaalid, kelle puhul on pädevateks asutusteks makseteenuse pakkuja vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused.
4. Liikmesriigid teavitavad komisjoni lõike 1 kohaselt määratud pädevatest asutustest hiljemalt [kahe aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi jõustumist]. Nad teavitavad komisjoni kõnealuste asutuste ülesannete jaotusest. Liikmesriigid teavitavad viivitamata komisjoni kõnealuste asutuste määramise ja vastavate ülesannetega seotud mis tahes muudatustest.

2. JAGU

KOHTUVÄLISED KAHJU HÜVITAMISE MENETLUSED JA KARISTUSED

Artikkel 90

Sisemine vaidluste lahendamise kord

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkujad kehtestavad piisavad ja tõhusad tarbijate kaebuste lahendamise menetlused, et lahendada kaebused, mille makseteenuse kasutajad esitavad seoses käesoleva direktiivi III ja IV jaotise alusel tulenevate õiguste ja kohustustega. Need menetlused kehtivad igas liikmesriigis, kus makseteenuseid pakutakse ja on kättesaadavad teenuse pakkumise kohaks oleva liikmesriigi ametlikus keeles.
2. Liikmesriigid nõuavad, et makseteenuse pakkujad teevad kõik endast oleneva, et vastata makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahel kokku lepitud viisil mõistliku tähtaja, kuid hiljemalt 15 tööpäeva jooksul makseteenuse kasutajate kaebustele, käsitledes kõiki tõstatatud küsimusi. Erandjuhtudel, kui vastust ei saa esitada 15 tööpäeva jooksul makseteenuse pakkujast sõltumatutel põhjustel, on makseteenuse pakkuja kohustatud saatma vahevastuse, esitades selgelt kaebusele vastamisel tekkinud viivituse põhjused ja konkreetse tähtaja, mille jooksul tarbija saab lõpliku vastuse. Nimetatud tähtaeg ei või ühelgi juhul ületada 30 tööpäeva.
3. Makseteenuse pakkuja teatab makseteenuse kasutajale, millised kahju kohtuvälise lahendamise üksused on pädevad lahendama vaidlusi seoses käesoleva direktiivi III ja IV jaotise alusel tulenevate õiguste ja kohustustega.
4. Lõikes 3 osutatud teave esitatakse lihtsalt, otse, väljapaistvalt ja alaliselt kättesaadaval viisil makseteenuse pakkuja veebisaidil (kui see on olemas) ning makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahelise lepingu üldtingimustes. Selles selgitatakse, kuidas saada täiendavat teavet kahju kohtuvälise lahendamise üksuse ja selle kasutamise tingimuste kohta.
5. [...]

Artikkel 91

Kohtuväline kahju hüvitamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kooskõlas asjaomaste siseriiklike ja liidu õigusaktidega ja vastavalt direktiivile 2013/11/EL kehtestatakse piisavad ja tõhusad kohtuväliste kaebuste lahendamise ja kahju hüvitamise menetlused, et lahendada makseteenuse kasutajate ja nende makseteenuse pakkujate vahelisi vaidlusi, mis käsitlevad käesoleva direktiivi III ja IV jaotise alusel tulenevaid õigusi ja kohustusi, kasutades selleks olemasolevaid asutusi, kui see on asjakohane. Liikmesriigid tagavad, et sellised menetlused on kohaldatavad makseteenuse pakkujate suhtes, hõlmates ka määratud esindajate tegevust.
2. Liikmesriigid nõuavad, et lõikes 1 osutatud asutused teeksid koostööd käesoleva direktiivi III ja IV jaotise alusel tulenevaid õigusi ja kohustusi käsitlevate piiriüleste vaidluste lahendamiseks.

Artikkel 92

Karistused

1. Liikmesriigid näevad ette eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi üle võtvate siseriiklike õigusaktide rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nende rakendamine. Sellised karistused on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
2. Liikmesriigid näevad ette, et pädev asutus võib avalikustada mis tahes halduskaristuse, mis määratakse käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud meetmete rikkumise korral, välja arvatud juhul, kui selline avalikustamine ohustaks tõsiselt finantsturge või tekitaks asjaomastele isikutele ebaproportsionaalset kahju.

V JAOTIS

DELEGEERITUD ÕIGUSAKTID

Artikkel 93

Delegeeritud õigusaktid

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 94 vastu delegeeritud õigusakte, et:

- a) kohandada käesoleva direktiivi artikli 4 punktis 29 esitatud viidet soovitusel 2003/361/EÜ kõnealuse soovitusel muutmise korral;
- b) ajakohastada artikli 27 lõikes 1 ja artikli 66 lõikes 1 määratletud summasid, et võtta arvesse inflatsiooni.

Artikkel 94

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklis 93 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates [märkida käesoleva õigusakti jõustumise kuupäev].
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 93 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas või otsuses kindlaksmääratud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artikli 93 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole esitanud vastuväiteid kahe kuu jooksul pärast kõnealusest õigusaktist teatamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad enne nimetatud tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

VI JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 95

Täielik ühtlustamine

1. Ilma et see piiraks artikli 2 lõigete 1d ja 2, artikli 7 lõike 3, artikli 27, artikli 31 lõike 2, artikli 35 lõike 2, artikli 48 lõike 6, artikli 50 lõike 3, artikli 51 lõike 3, artikli 54 lõigete 2 ja 3, artikli 55 lõike 3, artikli 56 lõigete 2 ja 3, artikli 66 lõike 1b ja artikli 77 kohaldamist seoses käesolevas direktiivis sisalduvate ühtlustatud sätetega, ei või liikmesriigid säilitada ega kehtestada muid õigusnorme kui käesolevas direktiivis sätestatud õigusnormid.
2. Kui liikmesriik kasutab mõnda lõikes 1 ette nähtud võimalust, teatab ta sellest ja kõigist hilisematest muudatustest komisjonile. Komisjon avalikustab teabe veebilehel või mõnel muul kergesti ligipääsetaval viisil.
3. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkujad ei tee makseteenuse kasutajate kahjuks erandeid käesolevat direktiivi rakendavatest siseriiklikest õigusnormidest või sellele vastavatest sätetest, välja arvatud juhtudel, kui nii on käesolevas direktiivis selgesõnaliselt ette nähtud.

Makseteenuse pakkujad võivad siiski otsustada anda makseteenuse kasutajatele soodsamaid tingimusi.

Artikkel 96

Läbivaatamisklausel

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Euroopa Keskpankale viie aasta jooksul alates käesoleva direktiivi jõustumisest aruande käesoleva direktiivi kohaldamise ja mõju ning eelkõige artikli 55 lõikes 3 ja 4 esitatud tasueeskirjade asjakohasuse ja mõju kohta.

Artikkel 97
Üleminekusäte

1. Liikmesriigid lubavad makseasutustel, kes on alustanud tegevust direktiivi 2007/64/EÜ ülevõtmiseks vastuvõetud siseriiklike õigusaktide kohaselt enne [*Väljaannete Talitus: palun lisada ülevõtmise tähtpäev*], jätkata seda tegevust kooskõlas direktiivis 2007/64/EÜ ette nähtud nõuetega, ega nõua neilt käesoleva direktiivi artikli 5 alusel tegevusloa taotlemist ega käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud või osutatud muude nõuete täitmist enne [*Väljaannete Talitus: palun lisada ülevõtmise tähtpäev + 6 kuud*].

Liikmesriigid nõuavad, et sellised makseasutused esitavad pädevatele asutustele kogu asjakohase teabe, et viimased saaksid hiljemalt [*Väljaannete Talitus: palun lisada ülevõtmise tähtpäev + 6 kuud*] otsustada, kas need makseasutused täidavad käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud nõudeid, ning juhul, kui ei täida, siis milliseid meetmeid tuleb neil täitmiseks võtta või kas oleks asjakohane tegevusluba kehtetuks tunnistada.

Kui pädevad asutused on kindlaks teinud, et makseasutused täidavad käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud nõudeid, antakse sellistele makseasutustele tegevusluba ning nad kantakse päritoluliikmesriigi ja EBA registrisse vastavalt käesoleva direktiivi artiklitele 13 ja 14. Kui need makseasutused ei täida käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud nõudeid [*Väljaannete Talitus: palun lisada ülevõtmise tähtpäev + 6 kuud*], keelatakse neil käesoleva direktiivi artikli 30 kohaselt makseteenuseid pakkuda.

2. Liikmesriigid võivad ette näha, et käesoleva artikli lõike 1 esimeses lõigus osutatud makseasutustele antakse automaatselt tegevusluba ning nad kantakse nende päritoluliikmesriigi registrisse ning EBA registrisse vastavalt artiklitele 13 ja 14, kui pädevatel asutustel on juba tõendeid selle kohta, et artiklites 5 ja 10 sätestatud nõuded on täidetud. Pädevad asutused teavitavad asjaomaseid makseasutusi enne tegevusloa andmist.
3. Liikmesriigid lubavad füüsilistel ja juriidilistel isikutel, kes on enne [*Väljaannete Talitus: palun lisada ülevõtmise tähtpäev*] olnud tegevad makseteenuste pakkumisega käesoleva direktiivi tähenduses ja kellele on tehtud direktiivi 2007/64/EÜ artikli 26 kohane erand, jätkata asjaomases liikmesriigis seda tegevust vastavalt direktiivile 2007/64/EÜ kuni [*Väljaannete Talitus: palun lisada ülevõtmise tähtpäev + 12 kuud*], ilma et neilt nõutaks käesoleva direktiivi artikli 5 alusel tegevusloa taotlemist või artikli 27 alusel erandi saamist või käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud või osutatud muude nõuete täitmist. Kõigil sellistel isikutel, kes ei ole nimetatud aja jooksul saanud käesoleva direktiivi alusel tegevusluba või erandit, on käesoleva direktiivi artikli 30 kohaselt makseteenuste pakkumine keelatud.
4. Liikmesriigid võivad ette näha, et käesoleva artikli lõikes 3 osutatud erandi saanud makseasutusi käsitatakse automaatselt erandi saanud asutustena ja nad kantakse nende päritoluliikmesriigi ja EBA registrisse vastavalt artiklitele 13 ja 14, kui pädevatel asutustel on juba tõendeid selle kohta, et artiklis 27 sätestatud nõuded on täidetud. Pädevad asutused teavitavad sellest asjaomaseid makseasutusi.
5. Olenemata lõikest 1, saavad juriidilised isikud, kellele on antud tegevusluba osutada direktiivi 2007/64/EÜ lisa punktis 7 osutatud makseteenuseid, automaatselt tegevusloa nende makseteenuste osutamiseks, mida käsitatakse käesoleva direktiivi lisa punktis 3 loetletud makseteenustena, kui pädevatel asutustel on hiljemalt [*Väljaannete Talitus: palun lisada ülevõtmise tähtpäev + 24 kuud*] tõendeid selle kohta, et käesoleva direktiivi artikli 6 punktis c ja artiklis 8 sätestatud nõuded on täidetud.

Artikkel 98
Direktiivi 2002/65/EÜ muutmine

Direktiivi 2002/65/EÜ artikli 4 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Juhul kui kohaldatakse ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi [Väljaannete Talitus: palun lisada käesoleva direktiivi number], asendatakse käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 1 kohased teabe andmist käsitlevad sätted (välja arvatud lõike 2 punktid c–g, lõike 3 punktid a, d ja e ning lõike 4 punkt b) nimetatud direktiivi artiklitega 37, 38, 44 ja 45. ”

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv ..., [lisada täispealkiri] (ELT L..)

Artikkel 99
Direktiivi 2013/36/EL muutmine

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL³¹ I lisa punkt 4 asendatakse järgmisega:

„4. Makseteenused Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/XX/EL* [Väljaannete Talitus: palun lisada pärast käesoleva direktiivi vastuvõtmist selle pealkiri ja number] artikli 4 punkti 3 tähenduses.”

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv ..., ...

³¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

Artikkel 100
Direktiivi 2009/110/EÜ muutmine

1. Direktiivi 2009/110/EÜ artikli 1 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„Käesolevat direktiivi ei kohaldata rahaliste väärtuste suhtes, mida kasutatakse maksetehingute tegemiseks, mille suhtes kehtib direktiivi [teine makseteenuste direktiiv] artikli 3 lõigetes 1, 1a ja 1b sätestatud erand.”

1a. Direktiivi 2009/110/EÜ artikli 3 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„Ilma et see piiraks käesoleva direktiivi kohaldamist, kohaldatakse direktiivi [teine makseteenuste direktiiv] artiklit 5, artikleid 10–16, artikli 18 lõikeid 5–7 ja artikleid 19–26c e-raha asutuste suhtes *mutatis mutandis*.”

2. Direktiivi 2009/110/EÜ artikli 3 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid lubavad e-raha asutustel e-raha levitada ja tagastada füüsiliste või juriidiliste isikute vahendusel, kes tegutsevad nende nimel. Kui e-raha asutus soovib e-raha levitada teises liikmesriigis ja teeb selle ülesandeks mõnele füüsilisele või juriidilisele isikule, kohaldatakse direktiivi [teine makseteenuste direktiiv] artikli 18 lõikeid 5 ja 6 ja artikleid 25a–26c *mutatis mutandis*.”

3. Direktiivi 2009/110/EÜ artikli 3 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Olenemata lõikest 4, ei väljasta e-raha asutused e-raha agentide vahendusel. E-raha asutustel lubatakse agentide vahendusel osutada artikli 6 lõike 1 punktis a osutatud makseteenuseid üksnes juhul, kui direktiivi [teine makseteenuste direktiiv] artiklis 18 sätestatud tingimused on täidetud.”

4. Direktiivi 2009/110/EÜ artiklisse 18 lisatakse järgmine lõige 4:

„4. Liikmesriigid lubavad e-raha asutustel, kes on alustanud tegevust vastavalt käesolevale direktiivile ja direktiivile 2007/64/EÜ enne Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi [Väljaannete Talitus: palun lisada käesoleva direktiivi number]* vastuvõtmist liikmesriigis, kus asub nende peakontor, jätkata tegevust asjaomases või muus liikmesriigis ega nõua neilt käesoleva direktiivi artikli 3 alusel tegevusloa taotlemist ega direktiivi II jaotises sätestatud või osutatud muude nõuete täitmist enne [Väljaannete Talitus: palun lisada ülevõtmise tähtpäev + 6 kuud].

Liikmesriigid nõuavad, et esimeses lõigus osutatud juriidilised isikud esitavad pädevatele asutustele kogu asjakohase teabe, et viimased saaksid hiljemalt [Väljaannete Talitus: palun lisada ülevõtmise tähtpäev + 6 kuud] otsustada, kas need juriidilised isikud täidavad käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud nõudeid, ning juhul, kui ei täida, siis milliseid meetmeid tuleb neil täitmiseks võtta, või kas oleks asjakohane tegevusluba kehtetuks tunnistada.

Kui pädevad asutused on kindlaks teinud, et esimeses lõigus osutatud juriidilised isikud on käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud nõuded täitnud, antakse osutatud juriidilistele isikutele tegevusluba ning nad kantakse registrisse. Kui need juriidilised isikud ei täida käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud nõudeid [Väljaannete Talitus: palun lisada ülevõtmise tähtpäev + 6 kuud], on neil e-raha väljastamine keelatud.”

*Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv ..., [lisada täielik pealkiri] (ELT L..)

**

Artikkel 100a

Määruse (EL) nr 1093/2010 muutmine

1. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 1 lõige 2 asendatakse järgmisega:
„2. Euroopa Pangandusjärelevalve tegutseb käesolevast määrusest tulenevate volituste alusel ja järgmiste õigusaktide reguleerimisala piires: direktiiv 94/19/EÜ, direktiiv 2002/87/EÜ, määrus (EÜ) nr 1781/2006, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta,* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, ** direktiiv [teine makseteenuste direktiiv] [Väljaannete Talitus: palun lisada pärast direktiivi vastuvõtmist selle number], direktiiv 2009/110/EÜ ning direktiivi 2002/65/EÜ ja direktiivi 2005/60/EÜ asjakohased osad, mis on kohaldatavad krediidi- ja finantseerimisasutuste ning nende üle järelevalvet teostavate pädevate asutuste suhtes, sealhulgas kõik direktiivid, määrused ja otsused, mis põhinevad kõnealustel õigusaktidel, ning mis tahes hilisemad õiguslikult siduvad liidu õigusaktid, millega antakse Euroopa Pangandusjärelevalvele täiendavad ülesanded. Ühtlasi tegutseb Euroopa Pangandusjärelevalve kooskõlas nõukogu määrusega (EL) nr 1024/2013***.
2. Artikli 4 punkt 1 asendatakse järgmisega:
„finantseerimisasutused” – direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 1 määratletud krediidasutused, direktiivi 2006/49/EÜ artikli 3 lõike 1 punktis b määratletud investeerimisühingud, direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 14 määratletud finantskonglomeraadid, direktiivi [teine makseteenuste direktiiv] [Väljaannete Talitus: palun lisada pärast direktiivi vastuvõtmist selle number] artikli 4 punktis 9 määratletud makseteenuse pakkujad ja direktiivi 2009/110/EÜ artikli 2 punktis 1 määratletud e-raha asutused, kuid erandina loetakse finantseerimisasutusteks direktiivi 2005/60/EÜ mõistes selle direktiivi artikli 3 lõigetes 1 ja 2 nimetatud krediidasutusi ja finantseerimisasutusi;

Artikkel 101

Kehtetuks tunnistamine

Direktiiv 2007/64/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates [Väljaannete Talitus: palun lisada kuupäev, mis on üks päev pärast artikli 102 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud kuupäeva].

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja loetakse vastavalt II lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 102

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid ...⁺ [kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist]. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.
2. Nad kohaldavad kõnealuseid norme alates ...⁺⁺ [kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist]

Kui liikmesriigid võtavad kõnealused normid vastu, lisavad nad kõnealustesse normidesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.
3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.
4. Erandina lõikest 2 tagavad liikmesriigid artikli 87 lõigetes 1, 1a, 1b ja 1d osutatud turvameetmete kohaldamise alates sellest, kui on möödunud 18 kuud artiklis 87a osutatud regulatiivsete tehniliste standardite jõustumise kuupäevast.
5. Liikmesriigid annavad I lisa punktides 7 ja 8 osutatud teenuseid pakkuvatele uutele makseteenuse pakkujatele tegevusloa või registreerivad nad alates artiklis 87a osutatud regulatiivsete tehniliste standardite jõustumise kuupäevast vastavalt lõikele 4.
6. Liikmesriigid tagavad, et kuni konkreetsete kontot haldavate makseteenuse pakkujate poolt lõikes 4 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite järgima hakkamiseni ei kuritarvita nad oma mitte-järgimist, et blokeerida või takistada makse algatamise teenuste ja kontoteabe teenuste kasutamist nende hallatavate kontode puhul.

⁺ Väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev – kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

⁺⁺ Väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev – kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Artikkel 103

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 104

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

I LISA
MAKSETEENUSED (ARTIKLI 4 PUNKT 3)

1. Teenused, mis võimaldavad teha sularaha sissemakset maksekontole ning kõik maksekonto toimimiseks vajalikud toimingud.
2. Teenused, mis võimaldavad sularaha väljavõtmist maksekontolt ning kõik maksekonto toimimiseks vajalikud toimingud.
3. Maksetehingu täitmine, sealhulgas raha ülekanne kasutaja makseteenuse pakkuja või muu makseteenuse pakkuja juures asuvale maksekontole:
 - a) otsekorralduse täitmine, sealhulgas ühekordne otsekorraldus;
 - b) maksetehingu täitmine maksekaardi või muu sarnase vahendi abil;
 - c) krediitkorralduse täitmine, sealhulgas püsikorraldus.
4. Maksetehingu täitmine, kui raha on makseteenuse kasutajale antud krediidiiniina:
 - a) otsekorralduse täitmine, sealhulgas ühekordne otsekorraldus;
 - b) maksetehingu täitmine maksekaardi või muu sarnase vahendi abil;
 - c) krediitkorralduse täitmine, sealhulgas püsikorraldus.
5. Makseinstrumentide väljaandmine ja/või maksetehingute vastuvõtmine
6. Rahasiire.
7. Makse algatamise teenused.
8. Kontoteabe teenused.

II LISA

VASTAVUSTABEL

Käesolev direktiiv	Direktiiv 2007/64/EÜ	
Artikli 1 lõige 1	Artikli 1 lõige 1	
Artikli 1 lõige 2	Artikli 1 lõige 2	
Artikli 2 lõige 1	Artikli 2 lõige 1	
Artikli 2 lõige 2	Artikli 2 lõige 2	
Artikli 2 lõige 3	Artikli 2 lõige 3	
Artikkel 3 o) välja jäetud	Artikkel 3	
Artikkel 4 Lisatud määratlused	Artikkel 4	
Artikkel 5 – Lisatud eeskirjad tegevuslubade taotlemiseks	Artikkel 5	
Artikkel 6	Artikkel 6	
Artikli 7 lõige 1	Artikli 7 lõige 1	
Artikli 7 lõige 2	Artikli 7 lõige 2	
Artikli 7 lõige 3	Artikli 7 lõige 3	
Artikli 8 lõige 1	Artikli 8 lõige 1	
Artikli 8 lõige 2	Artikli 8 lõige 2	
Artikli 8 lõige 3	Artikli 8 lõige 3	
Artikli 9 lõige 1	Artikli 9 lõige 1	
Artikli 9 lõige 2 Artikli 9 lõiked 3 ja 4 välja jäetud	Artikli 9 lõige 2	
Artikli 10 lõige 1	Artikli 10 lõige 1	
Artikli 10 lõige 2	Artikli 10 lõige 2	
Artikli 10 lõige 3	Artikli 10 lõige 3	
Artikli 10 lõige 4	Artikli 10 lõige 4	
Artikli 10 lõige 5	Artikli 10 lõige 5	
Artikli 10 lõige 6	Artikli 10 lõige 6	
Artikli 10 lõige 7	Artikli 10 lõige 7	
Artikli 10 lõige 8	Artikli 10 lõige 8	
Artikli 10 lõige 9	Artikli 10 lõige 9	
Artikkel 11	Artikkel 11	
Artikli 12 lõige 1	Artikli 12 lõige 1	
Artikli 12 lõige 2	Artikli 12 lõige 2	
Artikli 12 lõige 3	Artikli 12 lõige 3	
Artikkel 13	Artikkel 13	
Artikli 14 lõige 1		
Artikli 14 lõige 2		
Artikli 14 lõige 3		
Artikli 14 lõige 4		
Artikkel 15	Artikkel 14	

Artikli 16 lõige 1	Artikli 15 lõige 1	
Artikli 16 lõige 2	Artikli 15 lõige 2	
Artikli 16 lõige 3	Artikli 15 lõige 3	
Artikli 16 lõige 4	Artikli 15 lõige 4	
Artikli 17 lõige 1	Artikli 16 lõige 1	
Artikli 17 lõige 2	Artikli 16 lõige 2	
Artikli 17 lõige 3		
Artikli 17 lõige 4	Artikli 16 lõige 3	
Artikli 17 lõige 5	Artikli 16 lõige 4	
Artikli 17 lõige 6	Artikli 16 lõige 5	
Artikli 18 lõige 1	Artikli 17 lõige 1	
Artikli 18 lõige 2	Artikli 17 lõige 2	
Artikli 18 lõige 3	Artikli 17 lõige 3	
Artikli 18 lõige 4	Artikli 17 lõige 4	
Artikli 18 lõige 5	Artikli 17 lõige 5	
Artikli 18 lõige 6	Artikli 17 lõige 6	
Artikli 18 lõige 7	Artikli 17 lõige 7	
Artikli 18 lõige 8	Artikli 17 lõige 8	
Artikli 18 lõige 9		
Artikli 19 lõige 1	Artikli 18 lõige 1	
Artikli 19 lõige 2	Artikli 18 lõige 2	
Artikkel 20	Artikkel 19	
Artikli 21 lõige 1	Artikli 20 lõige 1	
Artikli 21 lõige 2	Artikli 20 lõige 2	
Artikli 21 lõige 3	Artikli 20 lõige 3	
Artikli 21 lõige 4	Artikli 20 lõige 4	
Artikli 21 lõige 5	Artikli 20 lõige 5	
Artikli 22 lõige 1	Artikli 21 lõige 1	
Artikli 22 lõige 2	Artikli 21 lõige 2	
Artikli 22 lõige 3	Artikli 21 lõige 3	
Artikli 23 lõige 1	Artikli 22 lõige 1	
Artikli 23 lõige 2	Artikli 22 lõige 2	
Artikli 23 lõige 3	Artikli 22 lõige 3	
Artikli 24 lõige 1	Artikli 23 lõige 1	
Artikli 24 lõige 2	Artikli 23 lõige 2	
Artikli 25 lõige 1	Artikli 24 lõige 1	
Artikli 25 lõike 2 punkt d välja jäetud	Artikli 24 lõige 2	

Artikli 26 lõige 1	Artikli 25 lõige 1	
Artikli 26 lõige 2	Artikli 25 lõige 2	
Artikli 26 lõige 3	Artikli 25 lõige 3	
Artikli 26 lõige 4	Artikli 25 lõige 4	
Artikli 26 lõige 5	Artikli 25 lõige 5	
Artikli 26 lõige 6		
Artikli 26 lõige 7		
Artikli 26 lõige 8		
Artikli 26 lõige 9		
Artikli 27 lõige 1	Artikli 26 lõige 1	
Artikli 27 lõige 2	Artikli 26 lõige 2	
Artikli 27 lõige 3	Artikli 26 lõige 3	
Artikli 27 lõige 4	Artikli 26 lõige 4	
Artikli 27 lõige 5	Artikli 26 lõige 5	
Artikli 27 lõige 6	Artikli 26 lõige 6	
Artikkel 28	Artikkel 27	
Artikli 29 lõige 1	Artikli 28 lõige 1	
Artikli 29 lõike 2 punkt c välja jäetud	Artikli 28 lõige 2	
Artikli 30 lõige 1	Artikkel 29	
Artikli 30 lõige 2		
Artikli 31 lõige 1	Artikli 30 lõige 1	
Artikli 31 lõige 2	Artikli 30 lõige 2	
Artikli 31 lõige 3	Artikli 30 lõige 3	
Artikkel 32	Artikkel 31	
Artikli 33 lõige 1	Artikli 32 lõige 1	
Artikli 33 lõige 2	Artikli 32 lõige 2	
Artikli 33 lõige 3	Artikli 32 lõige 3	
Artikkel 34	Artikkel 33	
Artikli 35 lõige 1	Artikli 34 lõige 1	
Artikli 35 lõige 2	Artikli 34 lõige 2	
Artikli 36 lõige 1	Artikli 35 lõige 1	
Artikli 36 lõige 2	Artikli 35 lõige 2	
Artikli 37 lõige 1	Artikli 36 lõige 1	
Artikli 37 lõige 2	Artikli 36 lõige 2	
Artikli 37 lõige 3	Artikli 36 lõige 3	
Artikli 38 lõige 1	Artikli 37 lõige 1	
Artikli 38 lõige 2		

Artikli 38 lõige 3	Artikli 37 lõige 2	
Artikkel 39		
Artikkel 40		
Artikkel 41	Artikkel 38	
Artikkel 42	Artikkel 39	
Artikkel 43	Artikkel 40	
Artikli 44 lõige 1	Artikli 41 lõige 1	
Artikli 44 lõige 2	Artikli 41 lõige 2	
Artikli 44 lõige 3	Artikli 41 lõige 3	
Artikli 45 lõige 1	Artikli 42 lõige 1	
Artikli 45 lõige 2	Artikli 42 lõige 2	
Artikli 45 lõige 3	Artikli 42 lõige 3	
Artikli 45 lõige 4	Artikli 42 lõige 4	
Artikli 45 lõige 5	Artikli 42 lõige 5	
Artikli 45 lõige 6	Artikli 42 lõige 6	
Artikli 45 lõige 7	Artikli 42 lõige 7	
Artikkel 46	Artikkel 43	
Artikli 47 lõige 1	Artikli 44 lõige 1	
Artikli 47 lõige 2	Artikli 44 lõige 2	
Artikli 47 lõige 3	Artikli 44 lõige 3	
Artikli 48 lõige 1	Artikli 45 lõige 1	
Artikli 48 lõige 2	Artikli 45 lõige 2	
Artikli 48 lõige 3	Artikli 45 lõige 3	
Artikli 48 lõige 4	Artikli 45 lõige 4	
Artikli 48 lõige 5	Artikli 45 lõige 5	
Artikli 48 lõige 6	Artikli 45 lõige 6	
Artikkel 49	Artikkel 46	
Artikli 50 lõige 1	Artikli 47 lõige 1	
Artikli 50 lõige 2	Artikli 47 lõige 2	
Artikli 50 lõige 3	Artikli 47 lõige 3	
Artikli 51 lõige 1	Artikli 48 lõige 1	
Artikli 51 lõige 2	Artikli 48 lõige 2	
Artikli 51 lõige 3	Artikli 48 lõige 3	
Artikli 52 lõige 1	Artikli 49 lõige 1	
Artikli 52 lõige 2	Artikli 49 lõige 2	
Artikli 53 lõige 1	Artikli 50 lõige 1	
Artikli 53 lõige 2	Artikli 50 lõige 2	

Artikli 54 lõige 1	Artikli 51 lõige 1	
Artikli 54 lõige 2	Artikli 51 lõige 2	
Artikli 54 lõige 3	Artikli 51 lõige 3	
Artikli 54 lõige 4	Artikli 51 lõige 4	
Artikli 55 lõige 1	Artikli 52 lõige 1	
Artikli 55 lõige 2	Artikli 52 lõige 2	
Artikli 55 lõige 3	Artikli 52 lõige 3	
Artikli 55 lõige 4		
Artikli 56 lõige 1	Artikli 53 lõige 1	
Artikli 56 lõige 2	Artikli 53 lõige 2	
Artikli 56 lõige 3	Artikli 53 lõige 3	
Artikli 57 lõige 1	Artikli 54 lõige 1	
Artikli 57 lõige 2	Artikli 54 lõige 2	
Artikli 57 lõige 3	Artikli 54 lõige 3	
Artikli 57 lõige 4	Artikli 54 lõige 4	
Artikli 58 lõige 1		
Artikli 58 lõige 2		
Artikli 58 lõige 3		
Artikli 58 lõige 4		
Artikli 59 lõige 1		
Artikli 59 lõige 2		
Artikli 59 lõige 3		
Artikli 60 lõige 1	Artikli 55 lõige 1	
Artikli 60 lõige 2	Artikli 55 lõige 2	
Artikli 60 lõige 3	Artikli 55 lõige 3	
Artikli 60 lõige 4	Artikli 55 lõige 4	
Artikli 61 lõige 1	Artikli 56 lõige 1	
Artikli 61 lõige 2	Artikli 56 lõige 2	
Artikli 62 lõige 1	Artikli 57 lõige 1	
Artikli 62 lõige 2	Artikli 57 lõige 2	
Artikli 63 lõige 1	Artikkel 58	
Artikli 63 lõige 2		
Artikli 64 lõige 1	Artikli 59 lõige 1	
Artikli 64 lõige 2	Artikli 59 lõige 2	
Artikli 65 lõige 1	Artikli 60 lõige 1	
Artikli 65 lõige 2		
Artikli 65 lõige 3	Artikli 60 lõige 2	

Artikli 66 lõige 1	Artikli 61 lõiked 1 ja 2	
Artikli 66 lõige 2	Artikli 61 lõiked 4 ja 5	
Artikli 67 lõige 1	Artikli 62 lõige 1	
Artikli 67 lõige 2	Artikli 62 lõige 2	
Artikli 67 lõige 3	Artikli 62 lõige 3	
Artikli 68 lõige 1	Artikli 63 lõige 1	
Artikli 68 lõige 2	Artikli 63 lõige 2	
Artikli 69 lõige 1	Artikli 64 lõige 1	
Artikli 69 lõige 2	Artikli 64 lõige 2	
Artikli 70 lõige 1	Artikli 65 lõige 1	
Artikli 70 lõige 2	Artikli 65 lõige 2	
Artikli 70 lõige 3	Artikli 65 lõige 3	
Artikli 71 lõige 1	Artikli 66 lõige 1	
Artikli 71 lõige 2	Artikli 66 lõige 2	
Artikli 71 lõige 3	Artikli 66 lõige 3	
Artikli 71 lõige 4	Artikli 66 lõige 4	
Artikli 71 lõige 5	Artikli 66 lõige 5	
Artikli 72 lõige 1	Artikli 67 lõige 1	
Artikli 72 lõige 2	Artikli 67 lõige 2	
Artikli 72 lõige 3	Artikli 67 lõige 3	
Artikli 73 lõige 1	Artikli 68 lõige 1	
Artikli 73 lõige 2	Artikli 68 lõige 2	
Artikli 74 lõige 1	Artikli 69 lõige 1	
Artikli 74 lõige 2	Artikli 69 lõige 2	
Artikli 74 lõige 3	Artikli 69 lõige 3	
Artikkel 75	Artikkel 70	
Artikkel 76	Artikkel 71	
Artikkel 77	Artikkel 72	
Artikli 78 lõige 1	Artikli 73 lõige 1	
Artikli 78 lõige 2	Artikli 73 lõige 2	
Artikli 79 lõige 1	Artikli 74 lõige 1	
Artikli 79 lõige 2	Artikli 74 lõige 2	
Artikli 79 lõige 3	Artikli 74 lõige 2	
Artikli 79 lõige 4	Artikli 74 lõige 2	
Artikli 79 lõige 5	Artikli 74 lõige 3	
Artikli 80 lõige 1	Artikli 75 lõige 1	
Artikli 80 lõige 2	Artikli 75 lõige 2	

Artikli 80 lõige 3	Artikli 75 lõige 3	
Artikkel 81	Artikkel 76	
Artikli 82 lõige 1	Artikli 77 lõige 1	
Artikli 82 lõige 2	Artikli 77 lõige 2	
Artikkel 83	Artikkel 78	
Artikkel 84	Artikkel 79	
Artikli 85 lõige 1		
Artikli 85 lõige 2		
Artikli 85 lõige 3		
Artikli 85 lõige 4		
Artikli 86 lõige 1		
Artikli 86 lõige 2		
Artikli 86 lõige 3		
Artikli 86 lõige 4		
Artikli 87 lõige 1		
Artikli 87 lõige 2		
Artikli 87 lõige 3		
Artikli 88 lõige 1	Artikli 80 lõige 1	
Artikli 88 lõige 2	Artikli 80 lõige 2	
Artikli 89 lõige 1		
Artikli 89 lõige 2		
Artikli 89 lõige 3	Artikli 82 lõige 2	
Artikli 89 lõige 4		
Artikli 90 lõige 1		
Artikli 90 lõige 2		
Artikli 90 lõige 3		
Artikli 91 lõige 1	Artikli 83 lõige 1	
Artikli 91 lõige 2	Artikli 83 lõige 2	
Artikli 92 lõige 1		
Artikli 92 lõige 2		
Artikkel 93	Artikkel 84	
Artikli 94 lõige 1		
Artikli 94 lõige 2		
Artikli 94 lõige 3		
Artikli 94 lõige 4		
Artikli 94 lõige 5		
Artikli 95 lõige 1	Artikli 86 lõige 1	

Artikli 95 lõige 2	Artikli 86 lõige 2	
Artikli 95 lõige 3	Artikli 86 lõige 3	
Artikkel 96	Artikkel 87	
Artikkel 97	Artikkel 88	
Artikli 98 lõige 1		
Artikli 98 lõige 2		
Artikli 99 lõige 1		
Artikli 99 lõige 2		
Artikkel 101		
Artikli 102 lõige 1	Artikli 94 lõige 1	
Artikli 102 lõige 2	Artikli 94 lõige 1	
Artikli 102 lõige 3	Artikli 94 lõige 2	
Artikkel 103	Artikkel 95	
Artikkel 104	Artikkel 96	
I lisa	Lisa	
